

Slovo na úvod

Vážení a milí čtenáři,

psát úvodní slovo kdykoli, k čemukoli a kdekoli je velmi těžké. Obzvláště, je-li určeno různému okruhu čtenářů, uvádí-li různorodý obsah tak, jak je tomu v našem SOBáčku.

Držíte v ruce letní číslo, opět velmi obsáhlé, které shrnuje to, co se událo v některých obcích na Blatensku za poslední dva tři měsíce. Červencové vydání Vám předkládá několik pozvánek na akce v srpnu, září a na začátek října tak, jak nám je pořadatelé posílají. Není to úplný výčet všech pořádaných akcí, ale věříme,

že se informovanost o kulturním, sportovním a společenském dění na Blatensku bude stále zlepšovat. Náš SOBáček bude rád o dění na Blatensku informovat.

Prostřednictvím psaného slova se setkáte opět se zajímavými lidmi na Blatensku. Tentokrát jsme vynechali rubriku, kde představujeme školy regionu. Pokračování o historii škol najdete opět v zářijovém vydání. Tím jsme získali alespoň trochu místa na zvláštní přílohu, ve které si připomeneme smutné výročí povodní. Není to úmyslné jitržení pro mnohé jistě bolavých vzpomínek, ale jedná se soubor různých

vzpomínek, výpisků, fotografií s cílem poděkovat všem, kteří se tehdy podíleli na odstraňování škod. Poděkovat všem, kteří se neodvrátili od neštěstí druhých a podali pomocnou ruku. Poděkování patří všem lidem, kteří se nenechali zlomit a zůstali věrní matičce Přírodě. Člověk moudrý jako živočišný druh je součástí přírody a stále se učí. Ano, učíme se pořád žít. Takže si ten život užívejme. Máme za sebou polovinu léta, řekl by pesimista. Optimista se těší, že je před námi ještě polovina léta. Krásné léto!

Ing. Radka Vokrojová
manažerka SOB

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Daniela Hanušová

V Základní škole J. A. Komenského v Blatné probíhal v uplynulém školním roce projekt, který se věnoval řemeslům. Poslední den v květnu se žákyně ze šestých tříd setkaly s paní Danielou Hanušovou a vyzkoušely si, jak je asi těžké ušít malou figurku. Během jejich setkání vznikl tento malý rozhovor.

Kdy jste začala šít?

„Už jako malá holka. Tatínek mi přivezl z Německa barbinu a asi od 12 let jsem si na ni šila oblečky. Potom jsem začala šít panenky. No, a když se mi narodili synové, pletla a šila jsem na ně.“

Panenky jste šila pořád?

„Na panenky byl čas, až když synové odrostli. Teď, když už jsem v důchodu, šiju každý večer.“

Jak dlouho šijete jednu panenku?

„To je různé. Záleží na velikosti a oblečení. Za večer ušiju 3 – 4 panenky.“

Jaké druhy panenek šijete?

„Šiju panenky v krojích, postavičky do Betlémů, pohádkové bytosti.“

Pokračování na str. 3

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Jiří Karmazín

Navštívila jsem pana Karmazína v jeho ateliéru, tedy nechala jsem se pozvat do Laciné, kde má svůj ateliér. Milé přivítání i od paní domu stálo na začátku našeho prvního setkání. Usadila jsem se ke stolu, abych mohla zapisovat naše povídání. Po několika větách se mě pan Karmazín zeptal, zda vím, u jakého stolu právě sedím. Deska stolu je pokreslená. Samozřejmě pro mne žádná další nápověda.

„Víte, to je stůl, u kterého kreslil Max Švabinský, dělal u něj své litografie.“ *Pan Karmazín se zvedá, jde ke knihovně a přináší knihu Pražské ateliéry. Listujeme společně. Ocitám se ve světě výtvarných umělců, o kterém pan Karmazín občas utrousí nějakou tu poznámku. Asi ze*

skromnosti nebo málomluvnosti jen pár slov. Jen se dívám a skoro cítím vůni terpenýnu. Taková malá procházka do světa výtvarných umělců v nedávné minulosti. A už to vidím, historická fotografie Maxe Švabinského, jak sedí u velkého stolu. U toho stolu, který právě nabízí své služby mně.

Jiří Karmazín

Jak jste k takovému kousku přišel?

„Když Max Švabinský odešel z Akademie, ten stůl jsem po něm zdědil. Pak jsem odcházela z Akademie já a stůl jsem si vzal s sebou na

Pokračování na str. 5

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - krajčářky ze Sedlice

Pani Martina Srbová na vernisáži výstavy Sedlické krajky v Praze 2011

Dalším držitelem regionální značky Prácheňsko je obecně prospěšná společnost Sedlická krajka. Krajčářství má v Sedlici i na Blatensku bohatou historii, Sedlická krajka má m.j. za cíl obnovit a udržet tuto tradici stále živou. V červencovém čísle našeho SOBáčka Vám v rozhovoru představíme paní Martinu Srbovou, ředitelku Sedlické krajky. Ona sama Vám pak představí Sedlickou krajku.

Jste ze Sedlice, takže ptát se kdy a jak jste začala paličkovat je možná zbytečné. Přesto, prozradte Vaše začátky. Váš první výtvar? Vaše první samostatná práce a první dárek pro maminku nebo babičku?

„Sedlice a její okolí byla v dřívějších dobách známým centrem krajčářství na jihu Čech a díky tomu byla u nás již v roce 1899 založena krajčářská škola. V době, kdy já jsem docházela do Základní školy v Sedlici, bylo zvykem, že děvčata chodila již od druhé třídy, tak nějak automaticky do 'krajčárny' a to nám většinou vydrželo až do ukončení základní školní docházky. Samozřejmě měla jsem velkou podporu i ze strany mé maminky, která je také vášnivou krajčářkou a která se tomu také věnuje již od dětství. Odtud pramení moje začátky, které se

Pokračování na str. 7

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA aneb CO SE U NÁS PEČE...

Nejprve Vám řeknu – vlastně napíšu, co se od posledního článku v SOBáčku u nás „upeklo“. Ve čtvrtek 31. května se uskutečnilo slavnostní vyhlášení soutěží. Bylo předáno celkem 98 diplomů a 22 zvláštních cen poroty v soutěžích s názvem „Co je malé, to je hezké aneb ze života hmyzu“. Ještě jednou díky všem sponzorům, kteří přispěli finančně na nákup cen nebo přímo darovali věcné ceny vítězům soutěží: Báňské a měřičské služby Blatná, v.o.s., Blatenská ryba, spol. s r.o., Dvůr Lnáře, spol. s r.o., Germentisová Jana z Blatné, Hejduk Ondřej z Myštic, Lesy ČR s.p., Kníže Oldřich Ing. z Myštic, MAKO Blatná, Mráz AGRO CZ s.r.o., Obec Buzice, Rybářství Lnáře, s.r.o., TESLA Blatná, a.s., Schneider Jan z Prahy, Zahradnictví U VIKLANU v Kadově a další drobní sponzoři. Výběr z fotografií ze slavnostního odpoledne si můžete prohlédnout na našich webových stránkách.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Uskutečnily se dvě vzdělávací akce, které byly podpořeny z programu rozvoje venkova. V květnu celodenní „Jak pečovat o kulturní památky“, na programu se podíleli různí lektori. V červnu se v Myšticích na jedno odpoledne sešli kronikáři obcí, lektorem byl pan Mgr. Tomáš Hromádka, který je m.j. redaktorem časopisu Kroniky a kronikáři. Těší nejen mě, ale všechny, kteří se přípravě vzdělávacích akcí podílejí, že si projekt vzdělávání na Blatensku získává zájemce a jejich důvěru.

Na pokračování vzdělávání na Blatensku byl zpracován projekt na rok 2013 a nyní čekáme na výsledek hodnocení a na konečné rozhodnutí, zda finanční dotace bude poskytnuta.

Za velké podpory členských obcí a většiny organizátorů různých kulturních, společenských a sportovních akcí byl připraven dnes již tradiční stolní kalendář SOBU na rok 2013. V době, kdy budete číst tyto řádky, si lze kalendář již zakoupit. Více na dalších řádkách v SOBáčku.

Konalo se jednání Valné hromady SOBU a Rady SOBU. Byla např. schválena směrnice o postupu zadávání veřejných zakázek.

Přípravy na konferenci „Jak se žije na venkově“, která se bude konat ve čtvrtek 23. srpna ve Lnářích, jsou v plném proudu. A to už se dostává k tomu, co se „upeče“ v nejbližší době v SOBU.

Léto není „okurková sezóna“, připravujeme další vzdělávací akce. Pro účetní obcí na přelomu října a listopadu se uskuteční osvědčené „Účetnictví malých samosprávných celků“. Termín bude upřesněn po výběru lektora popř. lektorky. Na září je plánované jednání Valné hromady SOB k přípravě rozpočtu na další rok. To je jeden z nezbytných úředních kroků, který musí učinit všechny obce, aby stihly připravit a projednat rozpočet na rok 2013. Dále připravujeme přihlášku do soutěže Jihočeská ratolest, soutěže ekologických projektů. Soutěž jsme vloni v kategorii obce a svazky obcí vyhráli s projektem „Všechno lítá, co peří má“. Děkujeme všem, kteří nás v ekologickém vzdělávání podporují. Děkujeme všem, kteří nám takto pomáhají najít cestu ke krásám přírody nejen Blatenska.

Zahájili jsme přípravu na desátý ročník o přírodě Blatenska s názvem „Není klobouk jako klobouk“. Vyhlášení soutěží najdete uvnitř tohoto vydání SOBáčka. Berte to jako pozvánku na procházky do přírody nejen na houby, ale i s fotoaparátem. Kreativním a šikovným lidem nabízíme soutěž ve zdobení klobouků přírodními materiály. Opět pozvánka do přírody. Nezapomeňte se dívat se kolem sebe, uvidíte, jak je na Blatensku krásně.

Krásné dny a za dva měsíce na čtenou!

Ing. Radka Vokrojová

Kalendář SOBU 2013 je v distribuci

Stolní kalendář SOBU na rok

2013 si již nyní můžete zakou-

pit v kanceláři SOBU, Na Tržišti

727, Blatná, nebo infocentru

a CK Ciao, J.P.Koubka 4, Blatná.

Cena 75,- Kč.

INFORMACE Z MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Dne 25. 5. 2012 byla uzavřena 7. výzva MAS SOB, o.p.s. Přijato bylo celkem 8 projektů, z nichž jeden neprošel administrativní kontrolou kanceláře MASy. 18. 6. 2012 proběhlo zasedání programového výboru a 22. 6. 2012 zasedala výběrová komise, která hodnotila 7 projektů.

Regionální odborem SZIF České Budějovice bylo úspěšně zaregistrováno celkem 7 projektů v celkové výši 1.282.544,- Kč tj. výše dotace, na kterou úspěšných 7 žadatelů předložilo projekty.

V současné době probíhá administrace ze strany SZIF RO České Budějovice.

Do konce roku 2012 chce kancelář MAS SOB upravit současné znění Strategického plánu i fichí (= opatření), o změnách budete včas informováni ☺

Upozorňujeme, že v současné době probíhá úprava webových stránek MASy. Nové stránky by měly být spuštěny nejdříve do konce roku 2012.

Další informace můžete získat v kanceláři MAS SOB Na Tržišti 727, Blatná 388 01 nebo na tel. 602 400 140. Další informace přineseme v příštím čísle SOBíka ☺

Tereza Ptáčníková

manažerka MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

STRASTI A SLASTI NAŠICH PŘEDKŮ aneb HISTORICKÉ PRAMENY VYPRÁVĚJÍ

„Pravý kavalír“

S notnou dávkou nadsázky můžeme nazvat pravým kavalírem hlavního hrdinu našeho vyprávění, rytíře Kryštofa Chanovského z Dlouhé Vsi. Pocházel z katolického šlechtického rodu, který byl od 15. století usedlý na několika statcích v historickém Blatensku a v jeho bezprostředním sousedství (Chanovice, Svěradice, Dožice, Mladý Smolivec, Týniště). Narodil se asi roku 1561 jako syn Adama Chanovského z Dlouhé Vsi na Chanovicích a Rabí a jeho druhé manželky Doroty Radkovicové z Mirovic (podle jiných pramenů byla jeho matkou ještě první Adamova manželka Mariana Kocová z Dobrše). O jeho mládí a vzdělání nevíme nic bližšího; roku 1589 však byl již plnoletý a spolu se svými bratry Janem, Petrem a Jindřichem se domáhal dědičké vyrovnání s otcem (ten byl totiž značně vitální a zemřel až roku 1598 jako čtyřidevadesátiletý). Adam Chanovský věděl, že majetková závislost jeho synů na něm

by nepřinesla nic dobrého, nota bene když někteří z nich byli již ženati a měli vlastní rodiny. Proto se výše uvedeného roku rozhodl odevzdat jim Chanovice, Svěradice a Lazsko. S Kryštofem ale „šlápl vedle“, poněvadž se záhy ukázalo, že ten dychtí po mnohem větším podílu z rodinného dědictví, než mu otec byl ochoten a mohl předat. Zvláště usiloval o výnosný statek Rabí, který však měl Adam Chanovský vyhrazen pro své dva nejmladší syny z třetího manželství s Markétou Bukovanskou z Bukovan – Jana Viléma a Maurice. Kryštof se cítil poškozen a chtěl si otcovská majetková práva přivlastnit, nebo je naopak nerespektoval. Roku 1596 z toho vznikla mezi otcem a synem nevole,

Erb Chanovských z Dlouhé Vsi (ANM, Heraldická sbírka, inv. č. 832)

otcem a synem nevole,

když Adam Chanovský provdal dvě děvečky, které Kryštof považoval za své. Poté naopak Kryštof poslal pro jistou poddanou, která sloužila u jeho nevlastní matky, na což mu otec odpověděl, že není jeho, a že by se měl spokojit se svým dědickým podílem. Kryštof mu listem opáčil, že „nemnoho více dal, nežli mu po mateři náleželo“ a dodal „vždy bych nerad Vám zaneprázdnění ani protivenství učinil, Vás jako svého milovaného otce sem šanoval, na všecko sem se skrze prsty díval, jen aby dobře bylo. Ale čím dále, je hůř. A tak, můj milý pane otče, nehněvejte se, že Vám teď pravdu píši...“ (August SEDLÁČEK, Hrad, zámky a tvrze Království českého XI, Praha 1897, s. 192.) Jen povinná synovská úcta zřejmě zabránila tomu, aby se Kryštof odhodlal k radikálnějšímu postupu. V jiných případech se ovšem na žádnou slušnost neohlížel, jako například když se roku 1587 u vsi Bukové dostal do sporu s Oldřichem Muchkem z Bukova. Kontroverzi vyřešil po rytířsku – probodl ho a tím způsobil jeho smrt.

Když roku 1607 předčasně zemřel Jan Vilém Chanovský z Dlouhé Vsi, zanechav dvě nezletilé děti, přišel Kryštofův čas. Dosud hospodařil na Svěradicích a nyní se spolu s mladším bratrem Jindřichem (oba byli jedinými žijícími dospělými mužskými představiteli rodu) přihlásil o poručnictví na osířelém statku Rabí. Vdova po Janu Vilémovi, Johanka z Bukovan, se proti tomu ohradila, po jistých peripetiích se však nároků na poručnictví vzdala ve prospěch švagrů. Protože Jindřich byl vázán úředními povinnostmi v Praze a bydlel na Smolotelích, stal se faktickým pánem na Rabí Kryštof. Hrdě se po Rabí psal, avšak ve skutečnosti ho tento statek zajímal především jako zdroj příjmů, aniž by nějak zvlášť investoval do údržby budov. Obytná i hospodářská stavení tak pustla, což těžce nesla právě paní Johanka Chanovská z Bukovan, matka nezletilých sirotků, jejichž jménem Kryštof na Rabí „hospodařil“. Svého švagra vícekrát upozorňovala na různé nedostatky, vysloužila si tím však jeho nevoli. Kryštof se k Johance choval neobyčejně hrubě, a když s ní musel o sporných záležitostech komunikovat, vystupoval velmi arogantně a užíval vskutku „vybraný slovník“, bez ohledu na to, že mluví s ženou. Zkrátka „pravý kavalír“. Velmi dobře ilustruje napjaté vztahy na Rabí a způsob Kryštofova chování svědectví Evy Bukovanské z Bukovan, podané na žádost Johanky Chanovské, když tato pohnala Kryštofa roku 1611 před komorní soud pro „slova hanlivá“. Popisuje incident, který proběhl mezi Kryštofem Chanovským a jeho švagrovou na Rabí počátkem listopadu 1607. Na následujících řádcích budou příslušné úryvky z listu Evy Bukovanské citovány v plném znění. Čtenáři, které by pohoršovala jadrná mluva rytíře Chanovského, necht' prominou. Svědkyně uvádí:

„I toho sem povědoma, že léta 1607 v neděli po památce svatých Šimona (a) Judy jsou u paní Johanky, toho času Chanovské a již nyní

Perglarové z Bukovan, a chtějí s ní do kostela nezamyslickýho jeti, tu že kočí dlouho nezapřahali. I řekla ke mně paní Johanka Chanovská: „Panno Evo, poďme napřed, nechť oni za námi jedou.“ A jdouce spolu skrze dvůr v nově vystavěný pod zámek Rabí ležící a sirotkům jejím náležející, a uhlídajíc táz paní

Hrad Rabí na počátku 17.století

Johanka vrata při téměř dvoře rozlámaná, řekla jest šafářece téhož dvoru: „Pěkně sirotkům počínáte hospodařiti. Což ste již nová vrata polámali?“ A v tom sme predezešli k vozu, kdež nás u druhéjch vrat kočí čekali.

Tolikýž sem toho povědoma, na druhý pak den, totiž v pondělí po sv(atých) Šimonu a Judě téhož léta 1607, šla sem s paní Johankou Chanovskou na zámek Rabí do sklepů, kde jest své věci táz paní Johanka Chanovská jměla a navracejice se spolu zase odtud, tu pan Kryštof Chanovský vytáhši se z vokna, kdež kancelář slove, promluvil ku paní Johance Chanovské slova tato: „Proč jsi mi vrata ve dvoře polámala, a kde si tu svobodu vzala, aby(s) mi skrze dvůr chodila. Ukážu já ti cestu ze dvora, že ti bude dvůr těsnej.“ Na kteroužto řeč jeho paní Johanka jemu odpověď dala, že žádných dveří nelámala, ale že jest skrze dvůr jdouc, jak se dítkám jejím hospodaří, dohlídala. Tu opět pan Kryštof Chanovský, vytáhši se dále s téhož vokna, není tu nic tvýho, jest mý“ a paní Johanka Chanovská odpověděla: „Není vaše, jest dítek mých a budu tudy choditi a jsouce jim jako matka tím povinna, jak se jim hospodařiti bude, dohlídati.“ On pak, pan Kryštof Chanovský, vším hlasem křičíce, nepováživše sobě nás, fraucimoru, „hrome, jest tvý hrubý hovno, zesral bych tě. Mlč, snad mne chceš do vejtržnosti připraviti?“ Kdež nechtice já takových neváživých slov doslejšchati, ponukla sem paní Johanky Chanovské dolův jiti. Jakož jsme pak šly a on něco lajíc, křik toliko jeho slyšela jsem.“ (Originál dokumentu je uložen v Archivu Národního muzea, Genealogická sbírka H 12, z Dlouhé Vsi: Chanovský b/ listiny init.-1680.)

Uplynulo ještě mnoho let, než se poměry na Rabí upravily, ale to už je jiný příběh. Dodejme jen, že Kryštof Chanovský nakonec opět soustředil ve svých rukách takřka veškerý rodový majetek, včetně Rabí, v pobělohorském období dokonce dosáhl několika významných úřadů, avšak zemřel bez potomků 29. března 1628. Pochován byl v kostele sv. Petra a Pavla v Budčicích, kde se dochoval dodnes jeho heraldický náhrobník.

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Daniela Hanušová

Pokračování ze str. 1

Kristýna Doležalová, Lucie Stichemwirthová

Agáta Karešová, Linda Polívková,
paní Daniela Hanušová,
Adéla Karlíková

Které šijete nejraději?

„To nelze jednoznačně říci.“

Kdy jste začala se šitím Betlémů?

„Taky jako malá. Přidávala jsem stále nové postavičky, měli jsme Betlém přes celý obývák.“

Jak dlouho vám trvá ušití postavičky do Betléma?

„Záleží na tom, o jakou postavičku se jedná. Některé díly si předšívám na šicím stroji a zbytek pak šiji v ruce. Je to asi stejné jako u panenek, za večer ušiju 3 – 4 postavičky.“

Které postavičky jsou nejtěžší a které nejlehčí?

„Neberu to tak, že některá je těžší a některá lehčí. Baví mě a mám k nim i citový vztah.“

Nechá se zkazit některá postavička?

„Nechá. Nejčastěji při malování obličejů, barva se rozpíjí. Proto si obličej udělám nejdříve.“

Používáte při práci také lepidlo?

„Lepidlo nepoužívám. Raději všechno šiju, tedy používám jehlu a nit.“

Otázky kladla děvčata ze tříd
VI. A, VI. B ZŠ J. A. Komenského v Blatné
Foto archiv ZŠ JAK Blatná

Moje první otázka, jak jinak, se musí týkat právě ukázky šití panenek ve škole. Psala jste mi, že jste si hezky užila ruční práce s děvčaty na ZŠ JAK a že děvčata byla milá a šikovná. Že jim děkujete za zajímavou zkušenost. Tak mi povězte, jak to probíhalo?

„Lekce šití blatenských 'Bílých paní' probíhala ve školní kuchyňce, kde se děvčata posadila kolem dlouhého stolu a šicí potřeby tak měli všichni po ruce. Když jsme si ujasnili postup práce, dívky se

celkem nadšeně pustily do šití. Všimla jsem si, že některé měly problémy s držetím jehly i jinými základními dovednostmi, které byly pro naši generaci běžné. Mnohé si byly jisté, že šití nikdy nebudou potřebovat, protože už nyní mají jasnou představu o své další kariéře. Postupně se kolem mě i paní učitelky tvořila fronta děvčat, která potřebovala poradit, jak dál. Rozhovor se tedy odehrával velmi úsečně, protože na něj prostě nezbyl čas. Nakonec jsme museli hodinu přetahovat. Dívky, které práce tak nebavila nebo neměly čas, odešly. A ty, které zůstaly, na jednu získaly více prostoru k tvoření. Volně si vybíraly z předloženého materiálu a vytvářely nádherné Bílé paní, dokázaly využít detail a sladit barevnost. No zkrátka mě okouzly svými nápady.“

A kolik děvčat se Vašeho „vyučování šití lidových panenek v kostce“ zúčastnilo?

„Celkem se zúčastnilo 15 děvčat. Asi by to bylo mnoho na poměrně komplikovanou práci.“

Je znát, že dnes už není tak velká nutnost si ušít nové a moderní oblečení než tomu bylo dříve?

„To rozhodně a s tím je pochopitelně spojen i úpadek v nabídce látek a textilní galanterie. Sehnat úzkou bílou bavlněnou kraječku je téměř zázrak. Ještě štěstí, že je móda patchworku, takže lze koupit bavlněné látky s drobným vzorkem aspoň ve specializovaných prodejnách v Praze. Bohužel za dovozní ceny.“

Přeci šití, pletení, háčkování a další ruční práce byly pro většinu žen téměř nutností. Ještě neuběhlo tolik vody, abychom se na to nepamatovali, že. A co kurz šití a oděvní tvorby – chodila jste na něco takového Vy? Kdo Vás učil šít?

„Myslím si, že se změnila doba, jaksi se moc spěchá, hromadíme věci a informace a zapomínáme žít a prožívat. Vždyť to šití nebyla jen nutnost, ale i tvoření a relaxace spojená s radostí z výsledku práce. Já si kromě toho užívám i určité propojení s předky, neboť moje babička, která mě už od 1. třídy učila šít, plést a háčkovat, byla švadlena. Byla vyučená až ve Vídní, jak vždy zdůrazňovala, neboť to bylo ještě za Rakouska. Dodnes šiju na jejím stoletém šicím stroji. Sama jsem si na stroji ušila první kraťasy asi v 10-ti letech. Dlouho mě bavilo šít na panenku Barbii, která tehdy byla velkou vzácností. Babička vydržela šít až do svých 87 let, kdy ještě ušila svatební šaty mojí sestře.“

Vaše první samostatné dílo? A co plesové šaty nebo jiné kousky? Nepochlubíte se nějakou starou fotografií? Nebo si je mohu ještě vyfotografovat?

„Ušila jsem si svatební šaty, byly krajkové a romantické, ale to mi bylo 24 let. Říká se, že to štěstí nepřináší a asi je to i pravda. Proto Vám fotku nevěsty ani nedám.“

Používala jsem střihy z Burdy a jejich různé kombinace. A dokud jsem byla štíhlá, velmi mě to bavilo. Jak šel čas, děti přibývalo, tak se můj zájem přesunul na ně a střihy jsme si vyměňovaly s kamarádkami. Pak jsme si naše dílka předváděly na živých modelech na pískovištích. Moje tvorba byla poněkud jednotvárná, neb jsme zůstali jen u pánských modelů.“

Ještě si dnes něco ušijete jen pro radost? Samozřejmě vedle panenek, které šijete pro radost sobě i druhým. Mám na mysli, zda si ušijete oblečení nebo nějaký doplněk pro sebe nebo jako dárek svým blízkým?

„Musím se přiznat, že na šití oblečení jsem už zcela rezignovala,

spíše se věnuji 'figurálnímu šití', zkouším i větší figurky za okno nebo sedící na polici apod. Svým milým kamarádkám ze Strakonice postupně došívám betlémy, a tak jsou pokaždé překvapené, jaké figurky si pro ně vymyslím. Před dvěma lety jsem začala vystavovat velký betlém na vánoční výstavě v Betlémské kapli v Praze a letos jsem dostala nabídku ušít panenky podle jednotlivých lidových zvyků, jak se střídají v průběhu roku. Soubor se bude jmenovat Český rok a bude tam kolem 40 postavíček.“

Jste sice v důchodu, ale jak říkála moje maminka – důchodce nemá nikdy čas. Vy jste navíc místostarostkou obce. Máte vedle šití ještě čas na nějaký jiný koníček?

„To musím potvrdit. Někdy si říkám, že v důchodu budu příští úterý a pak ještě v pátek za týden. Ve vsi se nám podařilo otevřít hřiště pro nejmenší děti a bylo s tím dost starostí i práce. Peníze jsme získali z projektu prostřednictvím MASy a částí přispěla i obec Kocelovice. Tady bych chtěla poděkovat všem, kteří s hřištěm pomáhali, i paní Ptáčnickové za pomoc s papírováním. Jeden den v týdnu jezdím doučovat děti do Strakonického Dyscentra, je to pro mě radost, vždy si to hezky užijeme a děti se těší i na nějakou tu buchtu nebo koláč. V Praze mám maminku, kterou jezdím často navštěvovat. Už má svůj věk. Věnuji se aktivně turistice.“

Na výstavě betlémů v Praze

Bydlíte v domku v Kocelovicích, Kolem domu je jistě spousta starostí.

„Na chalupě je práce pořád, učím se řadu řemesel, nebojím se jednodušších zednických prací, umím pracovat s vrtačkou, řežu dřevo na cirkulárce a letos jsem zničila 3 topírka při štípaní dříví. Dlužnou podotknout, že jsem se raději nechala pojistit proti úrazu.“

Navíc jsem obklopena stárnoucími zvířaty. Člověk se o ně musí postarat, ať se mu chce nebo nechce. Kdysi jsme synům pořídili kobytku a ta je nyní na zaslouženém odpočinku, je slepá, ale velmi dobře se na dvoře orientuje. Kromě ní mám ještě kozu a tak si vyrábím i kozí sýr. Tyto moje 'báby' mě nutí sušit seno a kosit trávu. Zkrátka se udržovat v chodu.“

A co zahrádka? Je to oblíbená činnost jako relaxace vedle šití a „úřadování“?

„Pořídila jsem si několik skalek a záhonů kyték i zeleniny, taky mi syn postavil skleník. Velmi nadšeně se tomu věnuji, ale zná-

te to, ta práce nikdy nekončí. Můžete se točit pořád dokola. Ráda vařím z vlastní zeleniny a mám pocit, že se vyhýbám chemické zátěži, neboť žádné postřiky nesmí přes můj práh. Pak musím čelit útokům plísni, mšic i housek a někdy ten boj prohrávám.“

Pěstujete si zeleninu pro svou kuchyni? Co ráda vaříte? Prozradíte nám nějaký svůj oblíbený recept?

„Po životě prožitém se čtyřmi muži nejraději nevařím vůbec. A když už, tak vařím jednoduchá jídla podle mé babičky např. fleky se zelím nebo s houbami, rizoto apod. Uvařím si větší rendlík a mám to na víc dní a bez vaření i nádobí.“

Foto archiv SOB, Děkuji za rozhovor.

Radka Vokrojová

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Jiří Karmazín

Pokračování ze str. 1 památku.“ V knize Pražské ateliéry mi pan Karmazín představuje další výtvarníky, zejména Vlastimila Radu a Františka Jiroudeka. „Když jsem ke konci 80. let habilitoval, získal jsem nejen titul docenta, ale stal jsem i vedoucím pedagogem krajinářské a figurální školy. Jednoduše řečeno, dostal jsem ateliér krajinářské a figurální školy, který přede mnou vedl právě profesor Vlastimil Rada a po něm profesor František Jiroudek.“

Listujeme dále v knize, přijde další člen domácnosti, tedy jedna ze dvou koček domácích. Pomalu a pyšně se kolem nás projde, vyskočí na židli, kde jsem před chvilkou seděla a pohodlně se uvelebí do známého kočičího klubička. Chci ji pochovat, nechává se párkrát pohlídit a pak kočka usoudí, že lidské náklonnosti bylo dost a zlehka odskočí a jde si po svém.

„To je Sudek, náš významný fotograf. Měl až neskutečný smysl pro humor. Nekonečně dlouho nám vyprávěl o bratrovi. Ve skutečnosti měl jen sestru. Občas jsme společně chodili na koncerty, běžně člověk sedí a sleduje orchestr. On si sedl na schody, zavřel oči a nechal se hudbou unášet a inspirovat. Díval se jinak. V Praze jsem bydlel 15 let u Cyrila Boudy, jeho syn Jiří byl můj spolužák. Jsme pořád v kontaktu. Paní Boudová byla skvělá. Měl jsem velké štěstí, že jsem u Boudů bydlel.“

Dodávám, že štěstí přeje připraveným.

„U paní Radové, kam jsme chodili často na návštěvu, jsme se setkávali s mnoha umělci. S paní Radovou jsme byli dobří přátelé i po smrti Vlastimila Rady.“

Zazvonil telefon. Paní Marie se usmála a povídá, že manželovi koupila mobil a že si s přáteli její muž volá. Občas prý jako malé děti. Povídají si prý o blbostech, pak slyšíme: „Ahoj Jiří.“ Pak se k nám pan Karmazín vrací. „To byl právě Jirka Bouda,“ vypíná mobil a pokračuje ve svém vyprávění. „Když měl Cyril Bouda padesátiny, dostal jsem od něj tuhle rytinu. Tady (a ukazuje na jeden z obrazů, které vytvářejí poklidnou atmosféru ve velkém pokoji). Byli jsme mu přát a on mi ji jen tak dal. A když jsem pak měl padesátiny, tak mi ještě nakreslil zámek v Blatné, obraz mi dal i s věnováním. Chodili jsme v Praze hodně do divadel a na koncerty, celá taková naše společnost. Dnes se říká parta. Byli jsme v Blatné na ochotnicích, vlastně, chodíme na ně skoro pravidelně. Viděli jsme naposledy Charleyovu tetu. To byla nádhera, ochotníci do toho dali všechno. Moc se nám to líbilo.“

Při našem povídání se ptám na spoustu věcí, chci se dozvědět něco ze soukromí pana Karmazína.

„Na základní školu jsem začal chodit v Nepomuku, pak jsme se přestěhovali do Blatné, tak jsem chodil v Blatné do dnešní školy J. A. Komenského. Po základní škole jsem chodil na gymnázium ve Strakonici. Hodiny kreslení a malby mi dával Jiří Rejžek - a pěkně po pořádku si zapisují dál - Vyšší škola umělecko průmyslová v Praze a nakonec Akademie výtvarných umění u Vlastimila Rady. Vlastimil Rada - to byl vzácný, chytrý a velmi vzdělaný pán, osobnost. Byl dřič a tak nás taky nešetřil, byl na nás na studenty velmi náročný. Už jako žák u Vlastimila Rady jsem získal hlavní cenu Akademie za svou diplomovou práci, ale Vlastimil Rada krátce před tím zemřel. Hlavní cenu Akademie uděloval rektor jen jednou za celý školní rok. To byla velice prestižní cena, pak jsem měl ještě dvě ateliérové ceny. Aspiroval jsem později u Františka Jiroudeka kolem roku 1968. Na výstavu jsem tehdy namaloval obraz 'Obraz z roku 1968', ale obraz byl z výstavy odstraněn s odůvodněním, že 'toto dílo je v rozporu s kulturní politikou státu'. Ona to byla taková alegorie. Ale naštěstí jsem byl student aspirant, tak jsem mohl aspiranturu dokončit. Jako řádný pedagog bych tehdy musel jistě ze školy odejít. Potom jsem tři roky maloval tady na Laciné, než mě profesor Jiroudek povolal do Prahy na Akademii, abych mu dělal asistenta. Učil jsem krajinomalbu, měl jsem to štěstí, že nikdo z Akademie nechtěl jezdit se studenty na plenéry do Itálie. Na plenérech v Itálii se muselo pro studenty vždy všechno zařídit, od ubytování, jídla, potřeby a tak všechno, co na těch několik týdnů bylo třeba. Když jsme byli v Belgii, starala se o nás Královská akademie výtvarných umění v Antverpách. To bylo velmi pohodlné. Měl jsem zpravidla 6 až 7 studentů, oni italsky neuměli nebo jen málo. Navíc jsem za ně měl i zodpovědnost. Byla to starost, ale i radost. Také jsem později pro studenty zorganizoval plenéry tady na Myšticku.

Domluvili jsme to tak, že své obrazy nechali na obci jako honorář za ubytování a jídlo. Vlastně, tak to bývalo i dříve. “

Když jste mluvil o Vlastimilu Radovi, že byl náročný, jaký jste byl učitel? Jste se svými žáky v kontaktu?

„Taky náročný. Když budete jen hladit a chlácholit, ničeho nedosáhnete. Ničemu to nepomůže. S některými žáky jsem v kontaktu, právě před chvílí mi volal jeden můj bývalý žák, jeden z nejlepších. Že bude mít v srpnu výstavu v Praze a zval mě, abych přijel. To mě vždy udělá radost, když vidím, že se jim daří. Že umělecky rostou.“

Jiří Karmazín ve svém ateliéru

Pak se z rozhovoru dozvídám, že pan Karmazín umí velmi dobře italsky, takže byl jediný, kdo se domluvil a mohl tedy zajistit pro studenty vše potřebné na plenérech v Itálii. Znalost italštiny mu také umožnila studovat u profesora Giuseppe Salliettiho od r. 1970 Mezinárodní mozaikářskou školu v Raveně v Itálii.

„Itálii mám rád. Jezdili jsme tam často. Jednou jsem se svým kamarádem bydlel na faře, zahrada fary nebyla oplocena a hned vedlejší zahrada patřila k vile - tedy italské vily jsou z našeho pohledu zámky. Tak vedlejší zahrada patřila Claudii Cardinálové. Chodili jsme tam na fiky. Kdo může říct, že jedl fiky od Cardinálové? Čerstvé fiky jsou opravdu moc dobré. Máme, vlastně měli jsme na zahradě také menší stromky, občas dozrály, ale letošní zima jim nepřála. Cardinálová k nám byla velmi vstřícná, pohovořili jsme. Když jsem se vrátil do Čech, poslal jsem jí obraz její vily.

Dnes jsem jeden z mála Čechů, kteří mohou říci - setkal jsem se osobně s Peggy Guggenheimovou. V Benátkách na Velkém kanálu ve svém paláci shromáždila velkou sbírku moderního umění. Chodil jsem po muzeu, už mě bolely nohy. Tak jsem si sedl na takovou zlatou bílou pohovku. Vidím to jako dnes. Po chodbě šla krásná stará dáma, dlouhé šaty až na zem. Nesla si kávu na malém podnose. Nepoznal jsem ji, ale slušnost mi velela se zeptat, zda nepotřebuje pomoci. Pořídala se na mě a řekla: 'Ano, otevřete mi dveře'. Když vstoupila, podíval jsem se dovnitř. Takové obrazy jsem před tím nikdy v galeriích neviděl. To už mi svítilo. Pozvala mě dál. Pohovořili jsme, já si prohlédl krásnou sbírku obrazů. Byla to - jak si dnes mohu dovolit říci - poslední dóžecí paní. Tak jsem se potkal s Peggy Guggenheimovou.“

„Máme v Itálii stále pár přátel. Občas se ještě navštívíme, dnes už k nám na návštěvu jezdí jejich děti. Při jedné návštěvě Říma, to si ale nepište“ ... To ale musím, třeba právě tahle příhoda bude zajímavá a možná se bude čtenářům líbit. ... „V Římě u kašny pod Španělskými schody jsem potkal Poustevníka. Zarostlý chlap, dlouhé vlasy i vousy. Vlasy do pasu, vousy až na břicho, nebyl špinavý a odpudivý jako bezdomovec dnes. To byla figurka. Seděl na kašně, nohy si máchal ve vodě. Jak bylo vedro, sedl jsem si vedle něj, zul si boty a taky jsem využil možnosti se ochladit. Koukám na Poustevníka, on měl řetízek připevněný na klopu kapsičky u košile. Na tom řetízkou měl připevněný takový malý kelímeček. Prohodili jsme pár slov. On najednou vzal kelímeček, nabral vodu z kašny (pan Karmazín začal toho Poustevníka předvádět). Kelímeček s vodou zvedl k nosu, nadechl se a přičichl. Přimhouřil oči a tvářil se, jako kdyby to mělo být víno. Opravdu se napil. Pak mi obřadně ten kelímeček podal. Tak jsem to divadlo zopakoval.“

Vaše první samostatná výstava? Na kterou výstavu z té velké řady si rád vzpomene?

„Ale to by bylo na dlouho. Snad bych začal výstavou z roku 1962, kdy mi Akademie poslala obraz na mezinárodní výstavu studentů vysokých škol do Austrálie. Pak výstava v roce 1963 v 'Nové siní' ve Voršilské ulici v Praze, pak samostatná výstava ve 'Špálovce' a další ... Pan Karmazín si listuje v sešitě, kde má poznámky ke svým výstavám, vzájemně

se s paní Marií doplňují, vyprávějí mi spoustu zajímavostí. Jen poslouchám a zapomínám si psát. Pro Vás, milí čtenáři, se tedy musím polepšit, ptám znovu. Ale celý seznam by zabral mnoho místa, tak snad jen letem světem po celé Zemi, kde pan Karmazín vystavoval (samostatně i na společných výstavách): Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko, dříve celé Československo, Itálie, Francie, Rakousko, Polsko, Německo (vždy opakovaně), Brazílie, Nikaragua, Mexiko, Irsko, Izrael, Austrálie, Norsko, Belgie, Dánsko a možná jsem si ještě něco nestihla zapsat.

„A pak bych ještě měl uvést realizace v architektuře, to jsou hlavně velké obrazy, soubory obrazů nebo mozaiky, které doplňují architektonická díla např. Litoměřický areál Zahrad Čech, pro který jsem dělal velkou keramickou mozaiku Strom života, triptych Praha pro Zentivu, soubor obrazů pro Škodaexport v Praze, velký obraz Svět divadla pro Národní divadlo a monumentální malbu na porcelán do Domu porcelánu v Praze. A je toho mnohem více.“ *Prohlížím krabici s katalogy, časopisy.* „Tady je článek o porcelánových táčech, které jsem maloval pro norskou princeznu, bylo to pro mě takové uznání, čest, pracovat pro královskou rodinu. Byli jsme s Marií pak v Praze na Norském velvyslanectví a ještě později i na slavnostní recepci. Společenská událost, která měla pro nás neopakovatelnou atmosféru.“

Připravujete výstavu ke svému významnému životnímu výročí. Jak budete z ateliéru stěhovat velké obrazy? A mozaiky?

Obrázek od vnučky Sárky

Obrázek od vnučky Laury

Obrázek od vnučky Toničky

„Letos oslavím osmdesátiny. Od vnuček Sárky a Laury už jsem dárek dostal. To jsou dcery syna Šimona. Od dcery Terezy máme ještě vnučku Toničku.“ *Listujeme ve velkém albu, který je vytvořen z obrázků vnuček Laury a Sárky. Pak se jdeme podívat do ateliéru.* „Obrazy mi tu hlídá jeden model. Vy jste se nelekla, ale většinou se lidi leknu.“

Stálý obyvatel ateliéru

Na trámu sedí oblečená figurína, má pruhované podkolenky a chytá ryby nebo špačky? Prohlížím si několik obrazů, pan Karmazín i paní Marie se mi maximálně věnují. Vybírají obrazy, mozaiky, kachle, které jsou v tu chvíli po ruce. Na pracovním stole je připravená velká krabice,

plná různých časopisů, novin, katalogů z výstav. Tedy výběr z mnoha polic, kde jsou uloženy všechny výstřižky, katalogy, časopisy atd. Na policích, trámech všude nějaká maličkost, vzpomínka, pohlednice. Kde začít?

„Tady je článek a fotka, když jsem dělal obraz pro Národní divadlo, při znovu otevření v roce 1983, ke stému výročí ND. To je velký obraz 'Svět divadla' asi 5 krát 3 metry. Když jsme bydleli v Praze a stěhovali jsme se z ateliéru, protože jsme o něj přišli. Tak jsme také jeden obraz museli stěhovat oknem – to byl právě ten zmiňovaný obraz do Národního divadla. To jsme si museli najmout stěhováky. Stěhovali jsme se několikrát. Až přijede Šimon, tak začneme s přípravami na přestěhování obrazů na výstavu obrazů do Blatné. *S úsměvem doplňuji s paní Marií - Už máme se stěhování nějaké zkušenosti.*“

„To víte, v osmdesátí se nedělá výstava jen tak za poslední 3 – 4 roky, ale chtěl bych udělat jakýsi přehled za dosavadní život. Aby byla vidět kontinuita – nejen výtvarná, ale i tematická. Malovat obrazy, to je vlastně velká dřina, na to člověk musí mít. I fyzickou. Talent sám o sobě

nestačí – to platí obecně. Na výstavě v Blatné budu vystavovat obrazy a nějakou keramiku. Mozaiky stěhovat nebudeme.“

A jak se vlastně maluje na porcelán? To si vyberete, jak bych to řekla, dlaždice, které se běžně vyrábí, nebo pro Vás připravují speciální desky?

„Technologie je v podstatě velmi složitá, to se nedá zjednodušeně popsat a přesahuje to rámec a účel našeho rozhovoru. Většina čtenářů by se u popisu technologie stejně nudila. Od roku 1994 jsem jezdil na Mezinárodní symposium malby kobaltem pod glazuru na porcelán v Dubí u Teplíc, jezdil jsem tam asi 10 let.“ *Tak od méně zábavného přejdeme k atraktivnějšímu tématu, které by mohlo čtenáře více zaujmout.*

Vy jste se setkal s mnoha známými osobnostmi uměleckého světa. Ukazoval jste mi pohled od Vlastimila Brodského, kde Vám děkuje za obraz. Na koho rád vzpomínáte?

„Víte, s panem Brodským jsme se sice znali, ale nemůžu říct, že bychom byli velcí přátelé. Jen jsme se znali. Ale za přítele jsem považoval Josefa Vinkláře. Taky mi zahajoval jednou výstavu.“ *Zahajovací slovo od Josefa Vinkláře na výstavě v galerii Nová síň v Praze, část citujeme:*

„... Chtěl bych se jen potichu s Vámi zamyslet nad tím, co mě vždy vzrušovalo a vzrušuje na obrazech Jiřího Karmazína.“

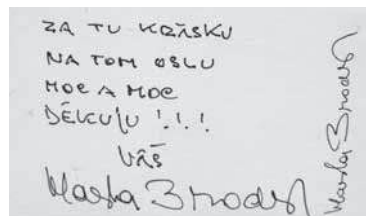
Častokrát jsem si říkal, že si chodím do jeho ateliéru potěšit duši a snad stejně často si kladl otázku a našel odpověď, proč jeho obrazy duši člověka potěší, proč, dívaje se na ně, je člověk šťastnější a snad i lepší. Já ve vši skromnosti nacházím důvody v těchto rysech a samoznácích. Je ve svých obrazech prostý a voňavý jako jihočeský chléb a přesto není nikdy a nikde zjednodušující. Je třeba chvíli postát před jeho obrazem – pochutnat si, snažit se porozumět, ale ten čas zastavení se člověku vyplatí – je odměněn.

Má rád všechno, co patří k životu a zvláště životu této země. Má rád člověka a proto ho maluje a kreslí. Má rád krajinu této země a proto se s ní stále neklidně potýká. Zná z dětství a miluje koně. Jsou mu snad vysokým produktem přírody, proto je skoro stále spojuje s člověkem a znovu s přírodou.

Je neústupný ve své etice i estetice. Dalo by se říci, že je to až tvrdohlavost. Asi tak jedná, pracuje a žije proto, že ví, že běží na dlouhou vzdálenost. Není sprinter. Myslí na dílo a ne na dílčí úspěch. Určitě by se zlobil, kdybych se nezmínil o zásluhách, které na jeho práci a výsledcích mají jeho učitelé, národní umělec Vlastimil Rada a národní umělec František Jiroudek. Učil se u nich a učil se dobře. Přeju mu dnes – v ten pěkný den, aby mohl v klidu dlouho pracovat při sklence červeného vína a kousku sýry. (Tak ho znám z ateliéru a vím, že to má rád.) A přeju Vám a všem lidem, kteří sem přijdou, aby a pocítili před obrazy takovou radost, s jakou autor těchto obrazů před nimi stojí, když pracuje. Snad v tomto prolnutí pocitů je kus štěstí malíře a vnímatele. Není to málo pro obohacení člověka i malíře.“

Přála bych si, aby tato slova byla i pozvánkou na výstavu Jiřího Karmazína v muzeu v Blatné. Vernisáž výstavy se koná v úterý 31. července 2012. Výstava, která potrvá do 2. září, je pořádána u příležitosti významného životního jubilea pana Karmazína. K tomuto jubileu mu přeji za sebe i za čtenáře SOBáčka vše dobré a ještě kapku štěstí navrch, hlavně pevné zdraví, mnoho inspirace krajinou a lidmi Blatenska a tvůrčí nadšení do dalších let.

*Děkuji za milé přijetí a za příjemné povídání.
Radka Vokrojová*

Pohled od Vlasty Brodského

Ukázka porcelánového tácu pro norskou princeznu

„Žij s námi“ aneb Lidé na Blatensku - krajkářky ze Sedlice

Pokračování ze str. 1

postupem let rozvinuly v můj celožitovní koníček.

Můj první výtvar samozřejmě spadá ještě do dob, kdy jsem navštěvovala Krajkářskou školu. Zde jsme se učily prvními technikám a základům paličkování pod vedením tehdejší ředitelky a učitelky paní Růženy Kolářové a myslím, že to byl malý *okolek*, což je lem k prostírání, který byl mým plnohodnotným výtvozem a to byl i můj první dárek pro maminku.“

Kolik Vašich spolužaček z krajkářské školy u paličkování zůstalo? Scházíte se ještě dnes? Nemyslím jen na kus řeči u kávička, ale třeba nad společnou krajkou?

„Bohužel jak už to bývá, po základní škole jsme se rozutekly do různých stran a koutů, založily jsme rodiny, měly děti. Ale věřím, že alespoň část z nich, si k paličkování občas sedne a vyrobí kraječku ať už pro svoje vlastní potěšení nebo jako dárek pro někoho blízkého.“

Donedávna jsem nevěděla, že se v paličkování také soutěží. Můžete pro mě i pro naše čtenáře popsat, jak taková soutěž probíhá a jak se soutěžní práce hodnotí?

„Určitě každý, kdo se zajímá o dění v našem regionu ví, že v Sedlici stále běží kroužek paličkování při Sedlické krajkě, o.p.s. a to pro děti od 6 do 15 let. Tento kroužek jsem založila, a vedu ho jako lektorka od roku 2007, aby se i v budoucnu udržela naše tradice a my mohli svoje zkušenosti a zkušenosti našich předků předat i nové generaci. V současné době dochází do kroužku celkem 28 dětí. U nás se dříve paličkovalo skoro v každé chalupě a proto většina maminek nebo babiček těchto dětí má ke krajkám určitý vztah a není jim, stejně jako mě, lhostejná budoucnost krajkářství na Sedlicku.

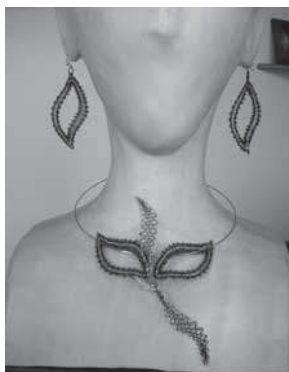
Různé soutěže a výstavy jsou samozřejmě pro všechny děti velice motivující a rády předvedou své umění. Samotná soutěž začíná vždy vyhlášením určitého tématu. Děti si pak musí sami vymyslet obrázek, samozřejmě tak, aby byl upalíčkovatelný. Pak ho já jako lektorka (což je v kategorii do 15 let přípustné) upravím podvinek do finální podoby. Pak ještě následuje rozhodování a volba materiálu, případné barevnosti a může se s chutí začít. Musím říct, že tohle děti velice baví, jsou kreativní a mají spoustu nápadů, což se vždy odrazí i na jejich výsledné práci. Na výrobku se pak hodnotí: samotný nápad, originalita a v neposlední řadě preciznost provedení. Ráda bych všechny pozvala na námi vyhlášený „**I. ročník soutěžní přehlídky v oboru paličkování krajka Sedlice - 2012**“, kde si můžete prohlédnout a sami ohodnotit práce krajkářek nejenom místních, ale i z různých konců naší republiky ve dvou kategoriích a to: I. kategorie – do 15 let a II. kategorie od 15 – do 100 let. Téma pro tento ročník zní: Město Sedlice, jeho okolí, či jiné architektonické zajímavosti z Vašeho města/ vesnice.

Soutěžní přehlídka bude součástí **Krajkářských slavností** konaných přímo v Sedlici na náměstí v sobotu 11. srpna 2012.“

A myslím, že by bylo dobré pochlubit se vlastními výsledky.

„Mám v kroužku opravdu velice šikovná děvčata a tak se můžeme pochlubit velice pěknými výsledky.

Pravidelně se účastníme Krajkářského bienále mladých, které, jak už z názvu vyplývá, se koná každým druhým rokem.

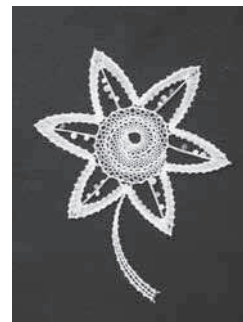

Vítězný náhrdelník soutěž 2008, K.Mišiaková, fotoarchiv Sedlické krajky

V roce 2008, bylo jako téma vyhlášeno: Šperk a oděvní doplňky. Děvčata ve své kategorii do 15 let obsadila první dvě místa. Jako první se umístila Kristýna Mišiaková a její vítězná práce souprava náhrdelník + náušnice 'LISTY' a na krásném druhém místě skončila Miroslava Šindelářová a její náhrdelník 'DEN A NOC'. Další 5 děvčat ze Sedlice získalo čestná uznání.

V roce 2010 bylo jako téma soutěžních prací vybráno: Rozkvetlá země aneb květiny ve všech podobách, kde mohly dívky opravdu popustit svojí fantazii.

Tentokrát jsme byly ještě o něco úspěšnější, protože děvčata obsadila první tři místa, z toho druhé hned dvakrát. Na prvním místě tentokrát skončila Michaela Polánková a její 'Měsíční květina', na druhém místě to byly Kristýna Mišiaková se 'Zlatěnkou Sluníčkovou' a Eliška Kozáková se svojí 'Modřenkou Větrníčkovou, třetí místo získala Klárka Flanderová a její 'Jetel Čtyřdopisek'. Další dvě zúčastněné dívky získaly čestná uznání.“

Vítězná květina soutěž 2010, M.Polánková, fotoarchiv Sedlické krajky

Učíte paličkovat děvčata. Jsou dívky zvědavé?

Za jak dlouho se to šikovná a zručná dívka může naučit? Mají trpělivost? Jaké obrázky jsou u dnešní nejmladší generace nejjednodušší?

„Já bych tuto otázku trochu shrnula. Nedá se říci na týdny, měsíce nebo roky, za jak dlouho se dá paličkování naučit. Je to spíše běh na dlouhou trať. A i když se naučíte tomu základy, jako je například řetízek, pláténko, polohod nebo spojky a jste schopna vyrobit jednoduchý obrázek, nemůžete o sobě říct, že jste krajkářka. I když se naučíte všechny techniky (a že jich není málo) trvá to třeba i několik let, než se vypracujete a jste se svou prací spokojena. Při výrobě krajek se s každým novým vzorem stále něčemu novému učíte. A to je na tom to krásné, stále máte co objevovat, můžete posouvat hranice své dovednosti. Trpělivost má určitě ve výrobě krajek své místo, ale není to jenom o tom. Je to hlavně o chuti učit se něčemu novému, vytvářet hodnoty vlastníma rukama a trochu výtvarného citění a kreativity také není na škodu. Dívky si podvínky nebo chcete-li vzory, podle nichž pracují, vybírají přiměřeně ke svému věku. U těch nejmenších vyhrávají kočky, pejskové, berušky a ptáčkové. Ty starší pak dávají přednost různým panenčkám, hlavičkám, dámám v klobouku i bez. Hlavní rozdíl je v tom, že je převážně zajímavější a náročnější krajky.“

Ukázky výrobků, foto RV

Ukázky výrobků, foto RV

Pokud vím, paní Emilie Vrbová, Vaše maminka, je velmi pilnou krajkářkou. Co na ní prozradíte?

„Moje maminka, jako dítě navštěvovala stejnou Krajkářskou školu zde v Sedlici a také zcela propadla kouzlu krajek. Myslím, že to máme obě prostě v genech. Také vede kroužek paličkování a to o dost déle než já a dokonce na dvou místech. Pravidelně, již několik let, dojíždí do Domu dětí a mládeže v Blatné a do Základní školy v Radomyšli, kde již 'odchovala' celou řadu mladých krajkářek. Když pomínu její činnost a kus práce odvedený v naší obecně prospěšné společnosti, zúčastňuje se pravidelně mezinárodních soutěží, kde získala již několik ocenění.“

Vedete kromě jiného obchod Sedlické krajky, máte také internetový obchod. Je mezi lidmi stále zájem o paličkovanou krajkou?

„Musím říci, že zájem o naše výrobky z ručně paličkované krajky rok od roku stoupá. V oblíbě jsou převážně bytové doplňky, jako jsou rámované obrazy, které máme v naší nabídce v širokém zastoupení různých motivů, vzorů a velikostí. A o krůček za nimi jsou oděvní doplňky, kde jsou u našich zákaznic oblíbené především náušnice, brože ve tvaru květin a jednoduché náhrdelníky. Snažíme se, aby motivy na našich krajkách odrážely specifika našeho regionu, kraje. Vyrábíme také krajky podle konkrétních požadavků zákazníků (krajky na zakázku), samozřejmě je kvalitně vypracováváme. Krajky, které nabízíme v naší

vzorkové prodejně, jsou rovněž k zakoupení na e-shopu: www.krajky-sedlice.cz .“

Co vše obnáší být ředitelkou sice malé společnosti, ale společnosti navazující na dlouholetou tradici

„Krajkářství na Sedlicku má opravdu více jak 450letou tradici výroby ručně paličkových krajk a mojí hlavní prioritou je udržení této tradice a její předání dalším generacím. Jinak tato funkce má opravdu široký záběr a to mě na tom baví. Když pomínu administraci spojenou s chodem společnosti a prodejny, máme zde veškerou prezentaci, jak naší společnosti, tak našich výrobků, pořádání různých akcí, výstav. Dále pak sbírám a archivuji veškeré podklady týkající se krajkářství u nás, což jsou staré články, historické podvínky, krajky či fragmenty z nich a v neposlední řadě i různá svědectví o časech minulých předávaných ústní formou z generace na generaci. Díky počítačové grafice renovuji staré poškozené vzory a spolu s místními krajkářkami vytváříme jejich repliky. A v neposlední řadě je to již zmiňovaný kroužek paličkování pro děti a kurzy pro dospělé.“

Kroužek paličkování v Sedlici, červen 2012, fotoarchiv Sedlické krajky

Jak se starat o nové paličkové krajky, které jsou součástí třeba letního kostýmku? A jak se staráte o historické krajky, které máte v „babiččině nůši“ a předvádíte je právě na některých přehlídkách?

„Dobře vypracovaná krajka příliš velkou údržbu

nepotřebuje. Pokud je např. kostýmek vyrobený z materiálu, který lze prát doma v ruce nebo v pračce, měla by tato krajková aplikace, co se týče materiálu, být shodná s materiálem na kostýmku, abychom mohli údržbu provádět současně. V ideálním případě prát v ruce na 30. Látku srovnat, nebo pověsit a pak stačí rozžehlit. V případě, že kostýmek máme z materiálu, který vyžaduje chemické čištění, pak určitě doporučuji krajku odpárat a vše vyčistit zvlášť. Ale jak jsem již uvedla, zkušená krajkářka by všechny tyto možnosti měla již zvažovat při výběru krajky - vzoru a materiálu. Historické krajky, které máme v našem depozitáři, jsou většinou součástí nějakého oděvu a tyto krajky byly po dlouhá léta nošeny a udržovány jako všechny ostatní oděvy tzn., že se normálně praly, běhly, škrobily, žehlily. A i po tolika letech jsou stále krásné a plní svoji funkci. Opravdu staré kousky jako jsou různé dečky, ubrusy nebo límečky, které vystavujeme, máme chráněné sklem. A pokud jsou uložené v depozitáři, tak jsou rozloženy jednotlivě nebo se prokládají hedvábným papírem.“

Jezdíte často na řemeslnické trhy s předváděním paličkování? Co všechno sebou vozíte?

Ukázky výrobků, fotoarchiv Sedlické krajky

„Jzdím právě se svojí maminkou a vybíráme si hlavně akce, kde máme zaručeno, že tyto trhy budou opravdu řemeslné. Díky městu Sedlice máme k dispozici dobový dřevěný stánek, který je důležitou součástí naší prezentace mimo naší domovskou základnu. Samozřejmě je předvádění výroby krajk a podle zaměření akce nebo přání pořadatelů, máme i krásné dobové kostýmy. Na našem stánku si mohou zájemci zakoupit jak krajkové výrobky,

tak nabízíme i pomůcky určené k výrobě krajk, jako jsou herdulky, stojánky, paličky, špendlíčky, bavlnky atd. Máme zde vystavené i ukázky krajk historických a k dispozici jsou i reklamní materiály ve formě vizitek, pozváněk, pohlednic nebo brožur.“

Kdy jste si sama upalčkovala krajk sama pro sebe, jen tak pro radost.

„Každá krajka, kterou vyrobím, mě baví a mám z ní potěšení. Je jedno, jestli je to krajka pro mě, dárek pro někoho blízkého anebo jestli jde o krajkou na zakázku. Baví mě celý ten proces od výběru vzoru, až po volbu materiálu, barevnosti a samotného vytvoření. Každá krajkářka Vám řekne, že i kdyby dělala jeden obrázek několikrát po sobě, nikdy výsledná práce není shodná s tou předchozí – stačí, když použijete jiný materiál, místo bílé zvolíte barvy nebo jenom změníte techniku. A to je na tom to krásné.“

V loňském roce jsem měla možnost vidět Vás a Vaše kolegyně při přípravě na výstavu paličkové krajky v Praze v Senátu a pak v Písku. Součástí vernisáží byly i módní přehlídky. V Sedlici na Krajkářském vikendu před dvěma lety se také konala. Jak se připravujete na podobné akce?

„Výstavy, jako byla například ta v Senátu, spojená s módní přehlídkou, jsou opravdu celkem časově a organizačně náročné. Nejenom shromáždit a se ctí prezentovat krajky, které představují průřez a současnou tvorbu krajkářství na Sedlicku, ale veškeré úsilí by bylo marné, kdybychom neměly kolem sebe lidi, kteří se do těchto akcí nezištně pouštějí. Je to tým lidí zapálených pro Krajkou a bez nich by se tyto akce ani nemohly konat. Proto bych zde chtěla ještě jednou poděkovat všem dobrovolnicím, vystupujících v rolích pořadatelů, krajkářkám, předvádějící své umění veřejnosti na námi pořádaných slavnostech a děvčatům (našim modelkám), které beze studu a s noblesou předváděla a budou předvádět oděvy s krajkovými doplňky na našich módních přehlídkách. A samozřejmě představitelům města Sedlice, kteří Sedlickou krajkou, o.p.s. podporují a finančně zajišťují.“

A na závěr ještě jedno pozvání na Vaši letošní akci. Máte naplánovanou výstavu (v době našeho rozhovoru jsou přípravy v plném proudu), vyhodnocení soutěže paličkových krajk a módní přehlídku v rámci Krajkářských slavností. Kdy a kde to bude? Abychom mohli pozvat naše čtenáře.

„Ráda bych srdečně pozvala všechny na Krajkářské slavnosti do Sedlice a to v sobotu 11.8.2012. Akci zahájíme v 10.00 hodin otevřením řemeslného jarmarku. Budou zde k vidění různé ruční práce a tradiční řemesla s ukázkami výroby, jako jsou výroba keramiky, skleněných figurek a samozřejmě zde budou mít své zastoupení i naše krajkářky. Při otevření jarmarku bude i vernisáž výstavy soutěžních prací námi vyhlášeného I. ročníku v oboru paličkováná krajka, kde budou vystaveny práce jak dětí, tak dospělých. Na tři nejlepší práce v každé kategorii čekají krásné ceny a zapojíme i návštěvníky, kteří budou mít tu čest udělit svými hlasy cenu – *Nejmilejší kraječka*, opět v každé kategorii. V odpoledním programu nás pak čeká již tradiční módní přehlídka sestavená jak z modelů historických,

Krajkářský vikend 2010, módní přehlídka, fotoarchiv Sedlické krajky

tak se představí nová prodejní kolekce šatů a doplňků pod hlavičkou Sedlické krajky, o.p.s. Samozřejmě po celý den nás budou provázet hudební a taneční vystoupení a jako bonbónek na závěr naší módní přehlídky bude i kadeřnická šou aneb proměna. Bude tu na Vás čeká spousta zajímavých hostů, nebude chybět občerstvení, zastoupeny zde budou i rybí speciality, dětský koutek s divadélkem a atrakcemi pro malé děti. Přijďte proto s námi strávit druhou srpnovou sobotu na akci plné krajk a zábavy. Těšíme se na Vaši návštěvu.“

Krajkářský vikend 2010, módní přehlídka oživila pánové, fotoarchiv Sedlické krajky

Děkují za rozhovor; Radka Vokrojová

Historie krajkářství na Sedlicku

Městečko Sedlice se nachází v Blatenské pahorkatině na cestě mezi Blatnou a Strakonice a je známo dlouholetou tradicí paličkování krajek.

První zmínka o výrobě krajek na sedlicku se datuje již do konce 15. století. Bohužel se nám z této doby nedochovaly žádné krajky ani vzory.

Rozvoj a rozkvět výroby paličkování krajků spadá do první poloviny 18. století, kdy se majitelkou sedlickou panství stala Marie Ludmila Černínová z Chudenic, později provdaná Lobkowiczová. Hraběnka si krajky velmi oblíbila a rozhodla, aby místní ženy místo roboty na poli vyráběly krajky. Dokonce vyslala dvě místní dívky na soukromou školu do Prahy k madam Ramie, která pocházela z Belgie, aby se v krajkářství zdokonalily. Avšak tímto způsobem dochází již v této době k ovlivnění místních vzorů s těmi nizozemskými.

Domácí výroba krajek se postupně rozšířila, takže zvláště po zrušení roboty v roce 1848 nacházely ve výrobě krajek obživu celé rodiny.

Sedlické krajky se ve světě těšily velké oblibě a byly proslulé svou kvalitou. Tradiuje se, že až z Bavor k nám přijížděli kupci, aby si zde nechávali paličkovat čepce ze zlatých nití. Čepce se skládaly z 9 částí. Každou část čepce vyráběla jedna krajkářka. Všechny devět žen pracovalo společně. Kupci zaplatili každé ženě po 1 tolaru, někdy bylo platidlem jídlo, nebo přidávali tolik žádanou kávu, aby byla práce co nejrychleji provedena a čepce byl za jeden den, či noc hotový.

Sedlické krajkářky byly velice zručné a dokázaly paličkovat ze všech možných dostupných materiálů, jako byly například koňské žíně, lidské vlasy, sláma, ale dovedly pracovat s materiály velice jemnými, s nitěmi zlatými, či stříbrnými.

Pomůcky pro paličkování zůstaly do dnešní doby nezměněny. Jsou to peřinka, paličky, špendlíky, stojánek a nákras krajky, podle něhož krajkářka pracuje, se nazývá podvinek, must. Peřinky se plnily pískem smíchanými s pilinami, nebo obilnými plivami a povlak na ně se šil z různobarevné látky. Později se plnila pouze senem – byla stejně pevná ale podstatně lehčí. Paličky se vyráběly ze švestkového nebo bezového dřeva. Podvínky si zručné krajkářky kreslily, či vypichovaly sami, ty ostatní je od nich kupovaly. Aby se ušetřilo na světle a otopu, scházely se krajkářky ke společné práci střídavě u některé z nich.

Jak pečovat o kulturní památky

V rámci projektu Vzdělávání na Blatensku 2011 - 2012 pořádal dne 29. května 2012 SOB velmi unikátní přednášku na téma památkové péče, a to v prostorách tomu příhodných – v nehmotné kulturní památce v zájezdním hostinci v Myšticích. Mimořádnost této akce nespočívala jen v místě konání či ve svém zaměření zejména na restaurování movitých předmětů, ale především v erudovanosti přednášejících, odborných pracovních Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích.

Přednáška byla určena pro širokou veřejnost, byla koncipována tak, aby byla přínosem nejen pro vlastníky památek, ale i pro ty, kteří mají zájem o historii. V části dopoledních přednášek se za řečnickým pultem vystřídal pět skvělých odborníků ve svém oboru. Úvod patřil Ing. Danielu Šnejdovi, vedoucímu oddělení památek s mezinárodním statutem, který obecně uvedl problematiku ochrany kulturních památek v České republice, zdůraznil povinnosti vlastníků a upozornil na možné finanční

dotace od státu či krajských úřadů. Následovaly velmi poutavé přednášky pracovníků oddělení restaurování, tj. Mgr. Romana Lavičky na téma Drobné památky a jejich obnova, která se týkala především postupu oprav zděných kapliček, křížků a božích muk, PhDr. Ludmily Ourodové, vedoucí odd. restaurování, která ve spolupráci s paní Mgr. Dagmar Geršlovou představila obecné téma ochrany movitých kulturních památek. O obnově kovových předmětů hovořila paní Mgr. Zuzana Vaverková, na závěr dopoledního bloku vystoupila Mgr. Kateřina Cichrová se svou prezentací zaměřenou na restaurování textilií. Právě tato poslední část zaměřená na restaurování vzácných látek s výšivkami a zdobením, myslím, naprosto konsternovala nejen přítomné dámy. Oni se totiž efektnímu vyšívání zlatými a stříbrnými přízemi (krumplování) pro jejich náročnost na sílu v prstech dříve věnovali především muži, a tak přednáška doprovázená nádhernou vypovídající fotodokumentací z obnovy ornátu (z dílny nejmenované paní restaurátorky) byla pastvou pro oči a krásnou tečkou za dopoledním cyklem přednášek.

Po polední přestávce následovala prohlídka interiérů hostince v Myšticích, včetně historického

Myšlenky založit v Sedlici krajkářskou školu se obětavě ujala paní Vlasta Stránecká, majitelka velkostatků Čekanice. Na vlastní útraty zřídila roku 1899 v Sedlici soukromou krajkářskou školu. Vybavila ji veškerým potřebným zařízením a opatřila krásné vzory. Všechny výrobky od dívek vykupovala. V roce 1905 byly náklady na udržení provozu školy pro Stráneckou neudržitelné. Odbyt hotových výrobků vážně a na čekanicím zámku se skladiště naplňovalo.

Roku 1907 byla soukromá sedlická krajkářská škola zestátněna.

Po II. světové válce zájem o paličkování krajků neklesal, naopak stoupal. Oprávněnou hrdost krajkářek vzbudila v roce 1954 zakázka na výrobu 4 stor (tj. závěsů) na výzdobu prezidentského salonku Národního divadla v Praze. Story byly široké 2 m a dlouhé 4,30 m. Na storách pracovalo celkem 12 zkušených krajkářek. Každý závěs byl sestaven ze čtyř půlmetrových pruhů, které se pak spojily v celek. Jako materiál byl použit len. Každá tato část byla vypracována se 150 páry paliček.

Z kroniky se dovídáme, že se krajkářská škola musela nejednou potýkat s velkými potížemi. Největší problém byl s jejím umístěním a krajkářky často měnily své působiště. Až v roce 1955 byly poskytnuty s ministerstva školství prostředky, aby se mohla svépomocí postavit nová budova krajkářské školy. Za dva roky poté byla slavnostně otevřena. Paličkování se vyučovalo formou veřejných kurzů pro děti i dospělé. Po splnění základních osnov dostala každá krajkářka osvědčení.

V roce 2000 byl zpracován projekt revitalizace sedlické krajky v rámci programu SAPARD. Cílem projektu je zachování 450leté tradice krajkářské výroby, vytvoření pracovních příležitostí a zajištění možnosti doplňkového příjmu pro místní obyvatele. Vzniká nový právní subjekt Sedlická krajka – veřejně prospěšná společnost. Dochází k převedení původního majetku bývalé krajkářské školy na nový právní subjekt: Sedlická krajka.

V rámci tohoto projektu byla v létě roku 2003 otevřena vzorková prodejna Sedlické krajky. Zde či prostřednictvím internetového obchodu si může každý zakoupit jak výrobky ručně paličkování krajky, tak pomůcky určené na její výrobu.

Pro zájemce pořádáme kurzy výuky paličkování krajky a to pro děti i dospělé. Sbíráme a archivujeme staré nákrasy krajek a pomocí počítačové grafiky provádíme rekonstrukce zapomenutých, či poškozených vzorů, čímž přispíváme k zachování a oživení tohoto překrásného řemesla. Naším cílem je zachování a předání této tradice i dalším generacím.

keho sklepení a nehistorické přístavby, a dále výjezdní exkurze do kostela Sv. Jana Křtitele v Paštíkách, obě s rozsáhlým a poutavým výkladem Mgr. Vladimíra Červenky. Poděkování patří i panu Janu Komanovi z Paštík.

Z pohledu úředníka vykonávajícího státní památkovou péči na území obce s rozšířenou působností Blatná spátrují zvolené téma za tolik potřebné pro osvětu kulturního povědomí občanů a kvitují rozsah přednášky s velkým povděkem, věřím, že stejně jako všichni účastníci této vzdělávací akce.

Jitka Řihová, MěÚ Blatná, úsek státní památkové péče

Domov Petra Mačkov, Eva Volfová

Kronika a kronikáři

J. Š. Baar se v jedné ze svých knih vydané před víc než 100 lety zmínil, že menší pout' ať už prosebnou či jako pokání Klenečtí vykonávali do Božkov, jednalo-li se o pout' závažnější, poutníci se vydali až do vzdálenějších Milaveč. Obě místa jsou posvátná díky sv. Vojtěchovi, který nepochybně tudy při svých cestách ať do Magdeburgu či z Říma fyzicky skutečně procházel.

Protože se snažím zmapovat trasu, kudy sv. Vojtěch se svou družinou skutečně putoval, vydala jsem se poslední červnový víkend na místa zmíněná J. Š. Baarem. Božkovy jsou blíž Klenčí a lze i dnes objevit šestibokou kapličku s nápisem - prosbou o přimluvu ke sv. Vojtěchovi. Vzdálenější kaple v Milavčích je dodnes udržována s posvátnou úctou, nejspíš i proto, že ukrývá vzácný pramen, který je po tisíc let uchováván. Voda je svedena i mimo kapli, aby si místní občané mohli natočit vodu, kdykoli budou potřebovat, ale osvěžují se u něho i kolemjedoucí cyklisté. V r. 1997, při oslavě tisíce let od mučednické smrti, zde byla velká slavnost, na kterou byly dovezeny z Prahy i ostatky sv. Vojtěcha.

Proč toto vše zmiňuji?

J. Š. Baar nebyl kronikář, ale na jeho textu lze dokladovat, jak je důležité pro další generace zachovat určitá fakta, která mají všeobecnou platnost a pomáhají po staletí i dalším generacím rozumět svému kraji i jeho historii.

Po roce 1989 jako by se pozapomnělo, že kronikáři mají svou důležitou úlohu v životě obce. A tak se stalo, že nyní nemálo obcí musí retrospektivně kroniku obnovit, protože obec je ze zákona povinna kroniku vést.

Z tohoto důvodu se nyní konají různé semináře, aby bylo možné vyškolit obcemi zvolené začínající kronikáře, anebo seznámit s novými nařízeními kronikáře již zkušenější. Problematické nařízení o ochraně osobních údajů totiž skoro zabraňuje uvádět ucelené a pravdivé informace o dění v obci a jejích obyvatelích. Dokonce vzniká i problém při zápisu konkrétního jména a bližšího určení rodiny při vítání nových občánků atd. Je tedy namístě seznámit se s novými zákony.

Náprava opomíjení důležitosti obecních kronik se nyní děje různými způsoby. Středočeský vzdělávací institut Akademie J. A. Komenského uspořádal např. tříhodinový seminář s názvem „Kroniky“, za který musely obce za účastníka zaplatit 1500,- Kč. Vzdělávací akce konaná dne 19.6.2012 v historickém hostinci „Labuť“ v Myšticích, nazvaná „Nad kronikou obce“ a vedená kronikářem z Velké Chuchle (zároveň redaktorem časopisu Kroniky a kronikáři) Mgr. Tomášem Hromádkou, byla mnohem zdařilejší. Organizátorem tohoto projektu byl Svazek obcí Blatenska a jeho manažerka paní ing. Radka Vokrojová, šéfredaktorka čtyřletníku Blatensko SOBě. Nezatěžovala zbytečně rozpočet obcí, využila dotace Evropského fondu pro rozvoj venkova. 26 účastníků z regionu, ale i ze vzdálenějších míst tak mohlo získat skutečně kvalitní informace, jak se vypořádat s metodikou i problematikou psaní kroniky. Činnost kronikáře vypadá jednoduše skutečně jen na první pohled. Setkání nesloužilo jen k získání informací, ale navíc i k vzájemnému předání zkušeností jednotlivých účastníků. Zástupci ze šumavského Rejštejna si pochvalovali naprosto mimořádný odborný přístup k tomuto tématu.

Alena Svozilová

Kronikářka Obce Bělčice

Setkání nad kronikami obcí

Svazek obcí Blatenska uspořádal velmi zajímavou vzdělávací akci nazvanou „Nad kronikou obce“. Setkání kronikářů nejen z Blatenska se uskutečnilo v úterních odpoledních hodinách dne 19. června ve společenské místnosti Zájezdního hostince Labuť v Myšticích. Organizačně příjemně zajištěnou akci provázal svým slovem pan Mgr. Tomáš Hromádka, pedagog, zkušený kronikář Velké a Malé Chuchle a autor publikací z oblasti kronikářství. Během setkání jsme se jako kronikáři dozvěděli mnohé informace, které nepochybně uplatníme ve své práci a hlavně jsme měli možnost seznámit se s tím, jakým způsobem se kroniky v jednotlivých obcích vedou, diskutovat nad formami psaní, seznámit se s legislativou a metodikou psaní a v neposlední řadě jsme mohli shlédnout několik hmatatelných a praktických ukázek kronik. Uskutečněná vzdělávací akce je přínosem pro naši práci nejen z hlediska výměny zkušeností kronikářů, kterých se nás v Myšticích sešlo více než dvě desítky. Za všechny přítomné si dovoluji poděkovat Svazku obcí Blatenska za uskutečnění tohoto milého setkání.

Václav Cheniček

Setkání kronikářů v Myšticích, foto RV

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska
soutěž fotografií

„Není klobouk jako klobouk“

Kategorie (jednotlivci):

1. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
2. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
3. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
4. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
5. Dospěláci

Fotografie max. formát 20 x 30 cm, každý soutěžící může předložit do soutěže max. 5 fotografií.

Fotografie houbařských úlovků nebo klobouků odevzdejte nejpozději **13.3.2013 do 13,00 hodin**. Soutěžní fotografie zasílejte (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Fotografie označte: jméno, příjmení, škola, třída (u 1. – 4. kategorie) jméno, příjmení, poštovní adresa (u 5. kategorie)

Vyhlášení výsledků a předání cen za vybrané fotografie proběhne začátkem června 2013

Většina fotografií se stane součástí stejnojmenné výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem Blatná, na měsíce duben až červen 2013

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska
výtvarnou soutěž

„Není klobouk jako klobouk“

Téma 1: houby

Téma 2: pokrývky hlavy a jejich výzdoba z přírodních materiálů

Kategorie (kolektivy a nebo jednotlivci):

1. Mateřské školy
2. Žáci 1. – 2. tř. základních škol
3. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
4. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
5. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
6. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
7. „Dospěláci“

Výtvarné práce lze vyhotovit libovolnou technikou a v libovolném formátu. Výtvarné práce do soutěže odevzdejte nejpozději **13. 3. 2013 do 13,00 hodin**. Soutěžní výtvarná díla zašlete (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Výtvarná díla označte: - jméno a příjmení/ jména a příjmení, škola, třída a věk (u kategorie 1 – 5)
- jméno a příjmení, adresa (popř. E-mail nebo tel. u kategorie č. 6)

Vyhlášení výsledků soutěže a předání cen za vybraná díla proběhne na přelomu května a června 2013.

Většina výtvarných prací se stane součástí stejnojmenné výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem v Blatné na měsíce duben až červen 2013. Této skutečnosti přizpůsobte případný výběr, úpravu a použití přírodních materiálů.

Klub přátel Blatenska

Jarní zájezd Klubu přátel Blatenska

První autobusový zájezd Klubu přátel Blatenska, uspořádaný v neděli 27. května, směřoval do malebné krajiny kolem Volyně, brány šumavského Podlesí. První zastávkou na trase byly Čestice, starobylá obec, kde jsme si mohli prohlédnout exteriér raně barokního zámku, pozůstatky středověké tvrze v zámeckém parku a následně i farní kostel Stětí sv. Jana Křtitele, který nám představil místní varhaník, Mgr. Jakub Komrska. Na přilehlém hřbitově jsme se zastavili u hrobky baronů Dlauhoweských z nedalekých Němčic a již jsme stoupali na návrší nad obcí, kde se nachází poutní areál Kalvárie se zajímavou klasicistní centrální kaplí a „poustevnou“.

Z Čestic jsme se vydali do Volyně, kde se nachází především starobylá pozdně románská tvrz, v níž je umístěno městské muzeum. Zde se nás ujal jeho ředitel Karel Skalický, seznámil nás s historií objektu a provedl expozicemi, které připomínají kupříkladu volyňské výtvarníky bratry Boháče nebo tradici místního modrotisku. Protože bylo potřeba na chvíli odpočinout a nabrat síly na další cestu, vyrazili jsme z muzea kam jinam, než do hospody Na Nové naproti vlakovému nádraží, kde už byl pro nás připraven vydatný oběd. Poté jsme se vydali do Malenic nad Volyňkou, kde nás očekával opět Mgr. Jakub Komrska, aby nám ukázal zdejší kostel sv. Jakuba Staršího, představil nám jeho architekturu a především varhany, na které zde již dlouhá léta hraje. Kostel obklopuje hřbitov, na němž nalezlo místo posledního odpočinku hned několik zajímavých osobností. Jmenujme například architekta Národního divadla v Praze Josefa Zítka, režiséra Zdeňka Podskalského, faráře a historika Františka Teplého či herce Jiřího Pleskota.

Dobrušská tvrz, foto Radka Vokrojová

Další zastávkou na našem putování Volyňskem byla malá ves Dobruš. Leží v nadmořské výšce 710 m a má sotva 70 obyvatel. Kumulací památek však předčí leckterou větší obec i město. Nachází se zde pozůstatky středověké tvrze místního vladyckého rodu Koců z Dobruše, k níž je přistavěn barokní zámek. Přilehlý dvůr je přístupný krásně opravenou renesanční branou. Zvláště pozoruhodnou je zde existence dvou kostelů v bezprostřední blízkosti, při čemž oba mají románský původ. Jeden je zasvěcen Zvěstování Panně Marii. V jeho interiéru se nachází jedinečná renesanční klenba a socha Krista vstávajícího z mrtvých od akad. sochaře Tomáše Vejvodského. Týž umělec vytvořil také pomník dobrušského faráře a proslulého barokního kazatele Ondřeje Františka Jakuba de Waldt († 1752) před kostelem.

Druhý kostel má zasvěcení sv. Janu a Pavlovi a jsou na něm dochovány románské prvky. V nadstavbě nad lodí se nachází pověstný dobrušský zvon od Brikciho z Cimperka z roku 1561. Jeho váha je udávána až 72 q a prý býval slyšet až do Prahy. Další cenný zvon, ovšem o poznání menších rozměrů, je zavěšen ve věži a pochází z roku 1590.

Historii a památkami Dobruše nás provedl místní občan Ludvík Rezek a jeho znalosti byly vskutku udivující.

V Dobruši se už den pozvolna chýlil k večeru a před námi byla cesta domů se zastávkou v Hořticích u Volyně, vsi známé nejen z Troškovy trilogie *Slunce, seno...*, ale také díky osobnosti krále české country Michala Tučného (je zde pohřben), na jehož počest se zde koná každoročně festival *Stodola Michala Tučného*. Kostel s hřbitovem, zámeček, dnes již opravený, náves a usedlosti známé z Troškových filmů, to vše jsme si mohli prohlédnout, než jsme vyrazili domů.

Dobrušský zvon od Brikciho z Cimperka z roku 1561, foto Lukáš Vokroj

Počasi nám prálo, měli jsme štěstí, alespoň podle mého názoru, na zapálené průvodce, ať už to byl Mgr. Jakub Komrska, Karel Skalický nebo Ludvík Rezek, šikovného řidiče Josefa Lhoteckého, který je neméně šikovným heligonkářem, o čemž nás přesvědčil v Hořticích, zatímco cestou se téhož nástroje bravurně chopil i jeden z účastníků výletu Martin Frouz. Všem chci vyslovit své poděkování a uznání, neboť významnou měrou přispěli k tomu, aby byla naše cesta za krásami jižních Čech příjemným zážitkem.

Mgr. Vladimír Červenka
Klub přátel Blatenska

Klub přátel Blatenska bude občanským sdružením

Ve středu 20. června od 18:30 se ve Společenském sále Zámku Lnáře konala mimořádná schůze Klubu přátel Blatenska. Impulsem k jejímu svolání byly personální změny v Muzeu Josefa Siblíka v Blatné, respektive Centru kultury a vzdělávání Blatná, k němuž byl Klub dosud přidružen. Bylo tudíž potřeba rozhodnout co bude s Klubem dál, jakým směrem by se měl ubírat a zda by měl zůstat při Muzeu Josefa Siblíka či zvolit jinou právní formu existence.

Schůze Klubu ve Lnářích se zúčastnilo 40 z celkového počtu 71 členů a několik osob z řad nečlenské veřejnosti. V diskusi byla činnost Klubu zhodnocena jako smysluplná a konstatováno, že by měla pokračovat. Následně bylo jako optimální shledáno, aby se Klub přetvořil v občanské sdružení. Tento návrh byl naprostou většinou přítomných členů Klubu schválen. Poté proběhla volba přípravného výboru ve složení Ing. Radka Vokrojová, PhDr. Jaromír Beneš a Mgr. Vladimír Červenka. Úkolem výboru je připravit vše potřebné pro registraci nového občanského sdružení u Ministerstva vnitra ČR.

Výhodou občanského sdružení je především právní nezávislost, která mu umožňuje vstupovat rovnocenným způsobem do různých právních vztahů, například žádat o dotace na činnost, přijímat sponzorské dary, uzavírat smlouvy o spolupráci s jinými institucemi apod.

Přeměna Klubu v občanské sdružení si ovšem vyžádá i odpovídající úpravu organizační struktury. Nejprve budou předloženy členské schůzi ke schválení nové stanovy, pak bude v souladu s jejich zněním zvolen výkonný výbor Klubu v čele s předsedou a místopředsedou, a revizní komise pro kontrolu účetnictví. Do organizace činnosti Klubu se tak bude moci zapojit více lidí, což, pevně věřím, přispěje k posílení sounáležitosti členské základny a umožní rozšířit aktivity Klubu.

Za projevenou důvěru, spolupráci a podporu jak dosavadní, tak budoucí všem děkuji.

Mgr. Vladimír Červenka
za přípravný výbor

KLUB PŘÁTEL BLATENSKA

zve na akce

čtvrtek **20. 9.**, od 17:00

Kasejovice – Kulturně společenské centrum

„Ve jménu Marta“,**Bitvy, bojiště a vojáci na Blatensku**

přednáška Mgr. Vladimíra Červenky

Vstupné: 50,- Kč, členové KPB zdarma

neděle **2. 9.****Od barokní perly Blatenska****na Křikavu a zpátky**

vlastivědná vycházka

(Paštiky, Ženatý dub, Újezd u Skaličan, Chobot, Černívsko, Křikava, Drahenický Málkov)

Výchozí bod: Paštiky, u kostela, 9:00

Koncový bod: Paštiky, u kostela

Délka trasy: cca 13 km

neděle **7. 10.****Okolo Křesovce**

vlastivědná vycházka

(Buzice, Pacelice, Škvořetice, zámeček Jůžov)

Výchozí bod: Blatná, u muzea, 9:00

Koncový bod: Blatná, u muzea

Délka trasy: cca 16 km

Zemí zamyšlenou

S sobotu dne 7.7.2012 zorganizoval turistický klub BLAMIŠ další ročník pochodu Zemí zamyšlenou. Start byl na nádraží ČD v Blatné. Do 9,30 hodin, se zaregistrovalo celkem 15 „pochodníků“, což bylo proti loňskému ročníku dvojnásobné množství. Asi jsme netrefili správný termín vzhledem k svátkům. Nestarším účastníkem byl 72 letý cyklista Petr Vích z Hněvkova a nemladší účastník prý ještě nemá

Zemí zamyšlenou, Petr Vích na cestě s klubem BLAMIŠ

Zemí zamyšlenou s klubem BLAMIŠ, zastavení u Ženatého dubu

jméno. Trasa vedla přes Paštiky, Újezd u Skaličan, Chobot – děkujeme za vynikající občerstvení, Černívsko, kde nás chytil déšť s bouřkou a držel se nás až do Bělčic. V bělčické sokolovně byla zastávka na občerstvení a potom jsme za krásného slunného počasí vyšli přes Závišín podél toku Závišínského potoka do Bezdědovic. Odtud po krátkém zastavení zpět do Blatné. Pochod, i když v komorním provedení, se všem líbil a už se těšíme na příští ročník, ale určitě s posunutým termínem o jeden týden. Věříme, že se k nám připojí více blatenských.

TK BLAMIŠ

Pečovatelská služba Blatná

Služba vznikla v roce 2008 pro osoby, kteří potřebují pomoc druhé osoby z důvodu pokročilého věku, onemocnění nebo zdravotního postižení.

Těmto osobám poskytujeme svými službami pomoc v jejich domácnosti v pracovních dnech od 7.00 do 17.00 hodin. Služby poskytujeme na území Blatné a okolních obcí do 15 km vzdálených.

Mohu si dovolit říci, že jsme jediní terénní poskytovatelé sociálních služeb na území Blatenska.

Naším hlavním cílem je umožnit uživatelům zůstat co nejdéle v domácím prostředí za pomoci našich služeb.

Maximální kapacita je 105 Uživatelů, momentální počet Uživatelů je 100.

Zaměstnanci pobočky PS Blatná tvoří

- 1 vedoucí služby, fungující zároveň jako soc. pracovník,
- 4 + 1 DPP pracovníků v soc. službách (pečovatelky)

Předpoklad pro výkon povolání pečovatelky je kurz pracovníka v sociálních službách. Máme 3 služební vozy, kterými zajišťujeme služby. Pracovní doba je od pondělí do pátku ve všední dny, od 7.00 do 17.00 hodin.

Nejčastěji využívanou službou je především **dovážka obědů**, dále pak služba běžných nákupů a pochůzek, doprava osoby, běžný úklid, údržba domácnosti, velký úklid ...

Pokud se chce stát osoba Uživatelem, co je potřeba udělat?

1. Kontaktovat vedoucí PS a informovat ji o zájmu o službu/ služby (telefonicky, osobně návštěvou v kanceláři apod.).
2. Vedoucí PS si s klientem domluví místní šetření tj. schůzka s klientem v jeho domácnosti, kde vedoucí PS zjišťuje potřebnost Pečovatelské služby pro klienta.
3. Během této schůzky vysvětlí vedoucí PS klientovi vše potřebné a pokud zhodnotí situaci tak, že klient splňuje potřebné podmínky pro poskytování PS, následně se podepíše s klientem smlouva o poskytování PS a od této chvíle se osoba stává Uživatelem.
4. Dokud není provedeno místní šetření a podepsána smlouva, nemůže být poskytnuta žádná služba!

Kontakt: vedoucí PS Blatná, soc. pracovník Bc. Ivona Nováková: 777 808 985, 383 422 653

CENÍK PEČOVATELSKÉ SLUŽBY Blatná

Oblastní charity Strakonice

Platný od 1. 2. 2012

Úkony pečovatelské služby	Cena
1. Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu	
Pomoc a podpora při podávání jídla a pití	25 Kč/15 min
Pomoc při oblékání, svlékání vč. spec. pomůcek	25 Kč/15 min
Pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	25 Kč/15 min
Pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	25 Kč/15 min
2. Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu	
Pomoc při úkonech osobní hygieny	25 Kč/15 min
Pomoc při základní péči o vlasy a nehty	25 Kč/15 min
Pomoc při použití WC	25 Kč/15 min
3. Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy	
Dovoz nebo donáška jídla:	
Blatná - město	15 Kč
Blatná a okolní obce (do 20 km)	20 Kč
Lnáře a okolní obce (do 10 km)	15 Kč
Lnáře a okolní obce (do 20 km)	20 Kč
Pomoc při přípravě jídla a pití	25 Kč/15 min
Příprava a podání jídla a pití	25 Kč/15 min
4. Pomoc při zajištění chodu domácnosti	
Běžný úklid, údržba domácnosti (utření prachu, vyčištění podlahy, vynesení koše atd.)	25 Kč/15 min
Údržba domácích spotřebičů	25 Kč/15 min
Pomoc při zajištění velkého úklidu (sezónní úklid, po malování, úklid společných prostor – chodba, venkovní prostranství)	25 Kč/15 min
Donáška uhlí, vody, dřeva, atd.	25 Kč/15 min
Topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	25 Kč/15 min
Běžné nákupy a pochůzky (1 taška)	25 Kč/15 min
Velký nákup – týdenní, měsíční, osázení, atd. – včetně sepsání, nakoupení, donáška, vyložení, vyúčtování	100 Kč/úkon
Praní a žehlení ložního prádla popř. jeho drobné opravy	60 Kč/kg
Praní a žehlení drobného osobního prádla, popř. jeho drobné opravy	60 Kč/kg
5. Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím	
Doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovázení zpět	25 Kč/15 min

CENÍK FAKULTATIVNÍCH SLUŽEB

Pečovatelství Blatná, Oblastní charity Strakonice

Platný od 1. 2. 2012

Doprovod na vycházky	25 Kč/15 min
Doprava k lékaři, na úřady atd. doprava osobou	10 Kč/ km
Návlek pohybu	25 Kč/15 min
Dohled nad uživatelem, společnost	25 Kč/ 15 min
Péče o domácího mazlíčka	30 Kč/ 15 min
Přeprava věcí	15 Kč/ km
Práce na zahradě	30 Kč/15 min
Umytí jídelničky, nádobí	25 Kč/15 min
Pomoc s péčí o vlasy (stříhání, barvení)	30 Kč/15 min
Lakování nehtů	25 Kč/15min
Líčení obličje pomocí přípravků dekorativní kosmetiky	30 Kč/15 min
Uklid sněhu	40 Kč/15 min
Pomoc při údržbě hrobů	30 Kč/15 min

Účtovány jsou jednotlivé úkony v závislosti na čase. Vždy se účtuje úhrada za každou započatou čtvrt hodinu.

Nové znaky obcí Blatenska

Kocelovice a Chlum, to jsou obce Blatenska, které se od letošního roku mohou nově prezentovat svými vlastními obecními symboly – znakem a vlajkou.

Obci **Kocelovice** byl na základě rozhodnutí předsedkyně PS PČR ze dne 24. února 2012 udělen následující **znak**:

Zeleno-modře kosmo zlatým zúženým břevnem dělený štít. Vpravo kosmo položený stříbrný nůž se zlatou rukojetí, vlevo zlaté slunce.

Vlajku obce tvoří list dělený kosmým žlutým pruhem širokým patnáctinu šířky listu na žerďové zelené a vlající modré pole. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

Modrá, zlatá a zelená tinktura (barva) symbolizují krajinu kolem Kocelovic a její minulost – rybníky, lesy a dávnou těžbu zlata. Nůž je atributem sv. Bartoloměje, patrona kocelovického kostela, který byl postaven ve 14. století v gotickém stylu a představuje nejvýznamnější stavební památku obce. Slunce naopak připomíná místní meteorologickou stanici na Kněžském vrchu, která je v provozu od roku 1975.

Obci **Chlum** byl na základě rozhodnutí předsedkyně PS PČR ze dne 16. května 2012 udělen následující **znak**:

Stříbrno-černě dělený štít s modrou hlavou s pěti zlatými hvězdami. Nahoře zelený kopec, dole zlaté vlnité břevno.

Vlajku obce tvoří list rozdělený na čtyři vodorovné pruhy, modrý, bílý, zelený a černý, v poměru 1 : 1 : 1 : 2. V modrém pruhu pět žlutých šesticípých hvězd. V černém pruhu žlutý vlnitý pruh se třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi široký polovinu šířky pruhu. Poměr šířky k délce listu vlajky je 2 : 3.

Zelený vrch uprostřed štítu odkazuje na jméno obce, které je odvozeno ze staršího výrazu pro kopec. Zlaté vlnité břevno symbolizuje rýžování zlata na Závišinském potoce, který ohraničuje na východě katastr obce. V kombinaci s černou tinkturou je modifikací znaku pražského arcibiskupství, které bylo nejstarším známým držitelem Chlumu ve 14. století. Pětice hvězd v hlavě štítu připomíná sv. Jana Nepomuckého, jemuž je zasvěcena kaple na chlumské návsi. Jde o zajímavou stavbu drobné venkovské sakrální architektury ze sklonku 18. století a tudíž i o nejvýznamnější stavební památku obce.

Zprávy z našich obcí

BLATNÁ

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Dne 2.6. 2012 se v obci uskutečnil již tradiční „Málkovský desetiboj“, který je věnovaný nejen dětem, ale i dospělým. Vyhlášeny byly tři kategorie: děti do 15 let, muži a ženy. Mezi tradiční disciplíny patří například slalom na kole, házení šipek, střílení na branku, chůze na chůdách či populární „exování“ nápoje na čas. Letos se zúčastnilo celkem 25 soutěžících – sedm

Málkovský desetiboj. Nahoře zleva: Luboš Kylián st., Luboš Kylián ml. a Pavel Burian; prostřední řada zleva: Kateřina Burianová, Hana Jahodová a Magdalena Fousová; dolní řada zleva: Patrik Kotěra, Filip Vodička a Pavla Burianová.

dětí, deset mužů a osm žen. Soutěž začala v deset dopoledne a vyhlášení se konalo kolem páté hodiny odpolední. Během soutěžení bylo pro účastníky občerstvení zdarma, které bylo završeno výborným grilovaným masem. V kategorii dětí na stupních vítězů stáli: 1. místo - Filip Vodička, 2. místo - Pája Burianová, 3. místo - Patrik Kotěra. V kategorii mužů se nejlépe umístili: 1. místo - Luboš Kylián ml., 2. místo - Pavel Burian, 3. místo - Luboš Kylián st. V kategorii žen se na prvních třech místech umístily: 1. místo

- Hanka Jahodová, 2. místo - Magda Fousová, 3. místo - Kačka Burianová. Gratulujeme.

Dne 23. 6. 2012 se uskutečnil třetí ročník soutěže O pohár starosty SDH Drahenický Málkov. Soutěže se zúčastnilo 12 družstev mužů, 6 družstev žen a 4 družstva veteránů. Počasí se vydařilo, a tak soutěžení přilákalo řadu fanoušků a přihlížejících. Muži soutěžili na 3B a první příčky obsadila družstva v následujícím pořadí: 1. místo - SDH Bezdědovice (20,14), 2. místo - SDH Sedlice (24,06), 3. místo - SDH Chobot A (24,60). Z žen byla nejlepší následující družstva: 1. místo - SDH Sedlice (24,18), 2. místo - SDH Drahenický Málkov (26,41), 3. místo - SDH Záhrobí (31,39). V kategorii veteránů se nejlépe umístili: 1. místo - SDH Hajany (26,33), 2. místo - SDH Drahenický Málkov (34,42), 3. místo - SDH Záhrobí (38,62).

Kromě klasických závodů se uskutečnila soutěž o soudek piva na 2B. Tohoto zápolení se mohlo zúčastnit pět nejlepších mužských týmů ze závodu O pohár starosty SDH a jedno družstvo na tzv. divokou kartu. Soudek si vybojovalo družstvo SDH Bezdědovice, které svým časem 17,99 všem přihlížejícím vytrélo zrak.

Další týden, tedy 30.6.2012, se uskutečnily rybářské závody. S ohledem na velice teplé počasí ryby moc nebraly, přesto se povedlo několik slušných záběrů. Během závodů se na grilu opeklo několik kaprů, štika a drobné ryby. Zbytek úlovků se snědl večer v místní hospodě. Kromě dospělých chytaly i děti, které byly úspěšné zejména v lovení menších rybek.

Družstva veteránů, mužů a žen z SDH Drahenický Málkov při závodech v obci

SKALIČANY

Dětský den Skaličany, soutěžil i retro policista, foto Hana Bari Kořínková

Dětský den Skaličany. Bez mámy nelez! Foto Jana Klejnová

Skalčanská pouť. Duhové ještěrky zpříjemnily pouťové veselí, foto Jana Mazánková

Ve Skalčanech na pouťi je nám dobře, Eliška, Miša, Linda a Jana, foto Jana Klejnová

Opravená cesta od hasičárny, foto Václav Cheniček

ZO ČSCH Blatná I

pořádá

18. - 19. srpna 2012

u příležitosti Blatenské pouti

tradiční 47. letní výstavu

králíků, holubů, drůbeže a exotického ptactva
v chovatelském areálu na nábřeží Dukelském v Blatné

Otevřeno So 8:00 - 18:00, Ne 8:00 - 17:00

K poslechu a tanci hrají:

So 10:00 - 18:00 Muzika pana Kováře z Oseka

Ne 9:00 - 17:00 Starošumavská Pětka

K návštěvě srdečně zvou pořadatelé.

Ve Stationu 17 to žije!

Ve Stationu 17 se za poslední dobu událo hodně změn. Slibovaný bar je již na svém místě a hojně využíván (děkujeme Pavlu Karešovi za jeho zhotovení) a naše zkušebna se pyšní novou bicí soupravou a pianem. Bar je samozřejmě nealko. Jedno z našich základních pravidel je totiž „žádné drogy a alkohol – nevnášet, nemanipulovat, neužívat“ (nejsme kontaktní centrum zaměřené na uživatele drog, ale nízkoprahové zařízení orientované na ostatní služby jako jsou prevence, doučování atp.). Plánujeme něco málo úprav, takže pokud jste kreativce, jste náš člověk a přijďte přiložit ruku k dílu... A to se týká nejen baru, ale i ostatních prostor. Plánujeme spoustu dalších zajímavých akcí a změn. Máte-li tedy zájem sledovat aktuálně naše dění, přidejte si nás do přátel na facebooku (heslo: Station 17) anebo za námi zajděte rovnou do našich prostor, které se nachází na adrese Spálená 727, Blatná (v budově bývalého Steka).

Těší se na Vás Martin, Petr a Šárka.

(Redakčně kráceno, plné znění v Blatenských listech ze dne 29.6.2012)

Mgr. Šárka Kilianová, Station 17 NZDM Prevent

Pochval a poděkování se v dnešní uspěchané době neobjevuje mnoho. Proto velmi rádi otiskujeme následující poděkování v plném znění, i když bylo uveřejněno v Blatenských listech:

Pracují nejen pro odměnu, ale i pro radost z dobře vykonané práce

V dnešní době, plné negativních zpráv o různých levotách, korupcích a okrádání mne velice příjemně překvapili řemeslníci, kteří letos v květnu provedli rekonstrukci našeho rodinného domku. Rád bych poděkoval partě pokrývačů pana Radka Majera z Lažánek, jmenovitě pánům Karlu Staňkovi, Milanu Poskočilovi a Milanu Dobřemyslovi za kvalitní a profesionální práci. Nemohu zapomenout ani na rodinnou firmu Františka Vintra a jeho dvou synů Františka a Zdeňka, kteří odvedli rovněž perfektní klempířské práce ve vysoké kvalitě.

Oceňuji, že vedoucí p. Majer dokázal organizačně zajistit a skloubit všechny pomocné služby, nákupy a dopravu a přitom pracoval se

svojí partou na střeše. Rád dodávám, že po celou dobu rekonstrukce panovala mezi všemi pracovníky přátelská atmosféra, kolegiální vstřícnost a ochota vzájemně si pomoci.

S trochou nostalgie vzpomínám, když jsme před léty pokrývali střechu, byla to záležitost celé široké rodiny. Nyní byla moje nabízená pomoc s díky odmítnuta, chlapi předali dílo včetně úklidu dvora.

S potěšením jsem vyslechl již několik pochval hezkého díla od svých sousedů i náhodných kolemjdoucích. Rádi tyto pochvaly a naše poděkování touto formou předáváme všem výše jmenovaným.

Karel a Marie Zikovi, foto: K. Zika

Sen noci svatojánské

Na Letní slunovrat 23.6.2012 v podvečerních hodinách to na rybníku Pustý v Blatné ožilo starobyloou mystickou atmosférou. Kdo z Vás se přišel za námi podívat, ví moc dobře, že členové občanského sdružení Duhové ještětky proměnili toto překrásné místo na večer plný víl. Ty se hostům od počátku věnovaly a plnily svoje vílí role. Nabízely sladké, opojné ovoce z připravené ovocné tabule, které bylo samozřejmě jak jinak než očarované. To proto,

abyste se na sebe celý večer usmívali a byli na sebe milí. Víly Vám pomáhaly plést věnečky z břečťanu a vyrábět škrabošky, které byli propustkou a symbolem, že i Vy jste se již proměnili společně s námi ve víly a elfy a můžete vstoupit za kouzelnou bránu, kterou pečlivě hlídali naši strážci. Každý z návštěvníků si mohl nechat na své tělo namalovat ornament pro štěstí. Pokud jste svůj zrak vztyčili mírně

pro oblakům, Vaše oči i úsměvy byly znamením toho, že se dobře bavíte v přítomnosti obřích kejklířů z divadelní společnosti Chůdadlo. Kdo se dostal za kouzelnou bránu mohl si vhodit bylinky do ohně splněných přání, utrhout si ještětku ze stromu budoucnosti, v níž pro každého z Vás bylo skryto poselství, kterým by jste se měli řídit. Napili jste se nápoje zdraví a od podia zněla krásná hudba v excelentním podání skupiny Ventus. Vrcholem celého večera bylo všemi přítomnými tak očekávané divadelní představení W. Shakespeara „Sen noci svatojánské“ v podání členů Duhových ještětek a jejich hostů. Jakmile nás osvítil měsíční svit, spustila se hudba a začalo se hrát.

Přesto, že na generální zkoušce vše probíhalo bez jediné zvukové chybičky, vypadalo to, jakoby v tento večer byly i naše porty tak trochu očarované, ale zlou a nepřející mocí.

O našich zážitcích z tohoto představení Vám povíme někdy příště. Kdo jste tam s námi byl, víte, že součástí divadelního představe-

ní byla ohnivá show v podání tří skvělých mladíků ze skupiny Ignis et tenebrae. Následoval ohňostroj, který pro nás dle přání sestavil jeden z našich partnerů. Za to mu patří velký dík J. Chceme poděkovat, že jste s námi vydrželi i s Vašimi dětmi až do konce.

Přes všechny technické problémy, kterým jsme museli čelit, jste nás odměnili smíchem a obrovským potleskem, za což Vám moc děkujeme. Je to totiž ta největší odměna a dodává nám to chuť do další práce. Vymýšlet

pro Vás a hlavně pro Vaše děti akce, ze kterých si mohou odnést nevšední zážitky, nás opravdu baví.

Protože o tom, jak dlouho jsme pro Vás tento večer připravovali, by se dalo psát nekonečně dlouho, dovolte nám jen několik informací, které by Vás mohly zajímat. Na akci jsme intenzivně ve svém volném čase pracovali půl roku. Původní rozpočet byl 88.000,- Kč. Výsledná částka se však vyšplhala téměř ke 100.000,- Kč. Proto bychom touto cestou chtěli ještě jednou velice poděkovat všem sponzorům, protože bez jejich vstřícnosti a pomoci bychom tuto akci nikdy nemohli zrealizovat. S jejich nekonečným

seznamem jste se mohli seznámit přímo na akci (seznam sponzorů akce Duhových ještětek bude k dispozici i na webových stránkách SOBu tj. www.blatensko.cz – pozn. redakce).

Samozřejmě děkujeme rodině Schneinherrových. Umožnili nám uspořádat akci na jejich soukromém pozemku a měli s námi velkou trpělivost. Takže díky. Další poděkování patří všem, kteří se jakkoliv podíleli a pomáhali. Lidí, které jsme požádali o pomoc, bylo opravdu mnoho. A protože bychom velice neradi na někoho zapomněli, nebudeme zde psát dlouhý

výčet jmen. Ale ještě jednou všem moc děkujeme J.

V neposlední řadě děkujeme i Vám, našim milým návštěvníkům, za všechny milé a pozitivní ohlasy a těšíme se na další setkání, třeba hned v září na Pohádkovém dni.

Vaše Duhové ještětky ☺

Rej noci svatojánské v Blatné

Kdo úsměvem svým davy rozesmívá?
Kdo mezi snem a realitou rozdíl stírá?
Kdo přináší pohlazení duše s dojetím?
Kdo neztrácí odvalu? Znáš odpověď? Já ji vím!

Vždyť já byla právě jednou z mnoha,
komu nesla se k uším vzletná básně slova,
koho okouzly víly i ohňů svatojánských reje
já jsem tím – kdo díky snům druhých se směje!

Duhovým ještěrkám po shakespeareovsku velké díky!

Jitka Říhová

Svatojánská noc v blatenském pojetí

V noci z 23. na 24. června oslavovali naši předkové letní slunovrat. Byla to noc plná kouzel a posvátných rituálů. Křesťanská církev se snažila tyto dávné zvyklosti potlačit tím, že na 24. červen ustanovila svátek Narození Jana Křtitele (spolu s Ježíšem a Pannou Marií je to jediná osoba, jejíž narození si církev připomíná), podle nějž se také této magické noci říkalo svatojánská. I přes snahu církve se v lidových vrstvách pohanské a polopohanské zvyky spjaté se svatojánskou nocí přesto udržely, a to téměř až do našich časů. Dodejme ještě, že slavný anglický dramatik William Shakespeare zasadil do této noci děj své hry Sen noci svatojánské.

Občanské sdružení Duhové ještěrky, které se už řadu let významně podílí na tvorbě kulturní nabídky nejen pro obyvatele Blatné, ale i okolí, připravilo na sobotní odpoledne 23. června bohatý program pro dospělé i jejich ratolesti s názvem Rej noci svatojánské, který vyvrcholil představením Sen noci svatojánské v podání členů a členek sdružení a jejich spolupracovníků. Ve večerních hodinách se tak břeh rybníka Pustý i hladina rybníka samého proměnily v divadelní jeviště pod širým nebem. Představení shakespeareovského dramatu, které jsem měl možnost shlédnout, sice doprovázely drobné technické problémy, díky nimž se do jinak vážné hry vmísily některé vtipné momenty, laskavý divák ovšem necht' promine. A jistě promine rád, neboť to podstatné je, že z představení vyzařovalo nevšední nasazení a zaujetí jeho aktérů pro věc, které je v dnešní době čím dál řídkým jevem. Přesto existuje v našem regionu skupina lidí, kteří nelitují času stráveného jistě náročnými přípravami, ani úsilí vynaloženého k získání potřebných prostředků, aby nabídli blatenskému i mimoblatskému obecnstvu možnost kulturního a společenského vyžití na akcích, kde se cítí dobře malí i velcí. Jistě nebudu sám, kdo vyslovuje Duhovým ještěrkám své uznání a poděkování. Jen tak dál! Hodně štěstí v další práci!

VČ

Blatenská rolnička 2012 - poděkování SOU Blatná

Dovolte mi, abych prostřednictvím SOBáčku poděkovala učňům SOU Blatná, panu Jiřímu Krejčovi, Radku Ušatému, Miroslavu Kolářovi a Jaroslavu Pechovi za vzornou pomoc při organizování 8. ročníku přátelského setkání domovů pro seniory Blatenská rolnička 2012.

Na této akci se každoročně sejdou uživatelé okolních domovů pro seniory, aby se společně pobavili a podělili se o zážitky z uplynulého roku. Pravidelně žádáme dobrovolníky z řad blatenských studentů, aby našemu personálu pomohli se zajištěním této události. Letošní rok byli osloveni studenti SOU Blatná a jejich vychovatelka paní Zdena Braunová.

Úkolem studentů SOU bylo postarat se o účastníky setkání seniorů a jejich doprovod. Obsluhovali je u stolu, nosili občerstvení a starali se o jejich pohodlí. Svých povinností se zhostili s přehledem a zodpovědně. Musím přiznat, že jsme zůstaly úplně „omráčené“

(v tom nejlepší smyslu slova) z jejich milého chování a citlivého přístupu k seniorům. Celý den byli usměvaví a pozorní. Po skončení akce pomohli s úklidem, i když už nemuseli.

Děkujeme! Všem přejeme krásné prázdniny, Jirkovi a Radkovi šťastný vstup do dospělého života. A budeme se těšit na další spolupráci.

Za kolektiv zaměstnanců Mgr. Hana Baušová

Tricyklisté dovezli z Loun zlato a bronz.

V průběhu prvního prázdninového víkendu hostilo již tradičně

Město Louny hendbajkery a tricyklisty z celé Evropy. Naši tricyklisté samozřejmě na této námi velmi oblíbené akci nemohli chybět. Nejlépe zabodovaly ženy, v kategorii WT1 získala Lada Ektrová zlato a v kategorii WT2 Alice Armstarová bronz. Věříme, že podobně úspěšní budeme také na dalších červencových závodech,

kteří nás zavedou do malebného Holzkirchenu (Německo) a následně do města Liege v Belgii.

Děkujeme všem, kteří naše aktivity podporují: Krajský úřad Jihočeského kraje, Svazek obcí Blatenska, Město Blatná, GE Money Bank a Lesy ČR, s.p. Oblastní ředitelství České Budějovice.

Z Prahy na Šumavu

Že se na tricyklu dají dělat naprosto úctyhodné akce a to v jakémkoliv věku, dokazuje snímek, který zachycuje dámu z Prahy (70 let), která se vydala spolu se svým chlupatým kamarádem (4 roky) na cyklovandr z Prahy na Šumavu. Kratičkou zastávkou si udělala před zámekem v Blatné. A protože její cesta vedla přes různé krásy naší země, měla v nohách už téměř 200 km.

Obdivujeme a na další vandr bychom se chtěli přidat ☺!!!

50 let působení svazu tělesně postižených na Blatensku

O existenci základní organizace Svazu tělesně postižených jsme širokou veřejnost informovali v SOBáčku v prosinci 2011. Téma dnešního příspěvku je příprava a průběh oslav 50. výročí založení Svazu invalidů (dnes Svaz tělesně postižených).

Pozvali jsme všechny členy a občany Blatné a širokého okolí, samozřejmě i naše příznivce na 18. května 2012 na nádvoří blatenského zámku, aby s námi od 14,00 hodin oslavili toto jubileum. Pozvánky byly vytištěny a rozeslány a rozdány, zpráva proběhla v tisku, byla vyhlášena městským rozhlasem. Přípravu programu oslav si vzal za úkol celý výbor v čele s předsedou. Členky výboru si rozdělily jako pořadatelská služba jednotlivé úkoly. Podium zajistila správa zámku, hlediště bylo upraveno, součástí oslav byla výstava fotografií a kronik Vladimíra Svobody. Kroniky připomínaly počátky založení svazu až do dnešních dní. Na tvorbě programu s výborem dále

spolupracovali učitelé ze ZUŠ Blatná a Herbert Zelenka, vedoucí kapely Z Vršku. Počasí nám přálo, nádvoří zámku se po poledni začalo slušně zaplňovat.

Předseda zahájil oslavy, přivítal vzácné hosty, mezi kterými byl starosta města pan Mgr. Bohuslav Navrátil, paní Helena Klasnová z Prahy, předsedkyně republikového výboru Svazu tělesně postižených, Drahuška Kolářová, vedoucí Centra Svazu zdravotně postižených ze Strakonice, samozřejmě zástupkyně majitelů zámku paní Jana Germentisová. Dále byli přítomni zástupci sponzorů, kteří přispěli na průběh oslav. Pozvání přijali i zástupci Domova pro seniory Blatná a prodejní výstavkou svých výrobků. Přijely i klientky Domova Petra Mačkov se svými výrobky s pí Marouškovou. Role konferenciérky se ujala Paní Ludmila Vilánková, kterou naši členové znají z pořadů ke Dni seniorů, Dni zdravotně postižených, které pí Vilánková uváděla ve Strakonících. Na zahájení oslav vystoupila chlouba Blatné a to mažoretky v sólo, duo, trio i skupinových výstupech v různých věkových kategoriích. A měly velký úspěch. Následně vystoupení dučkécké kapely pod vedením Martina Škanty všechny velmi potěšilo. Děvčata z Domova Petra Mačkov zazpívala pod vedením paní Ireny Konečné. Jako

překvapení bylo vystoupení souboru Řepické babičky. Dámy v nejlepším věku, plné elánu a pohybu. Předvedly úžasný výkon a zatančily velmi oblíbený taneček kankán. Ve vstupu do zábavného programu předseda základní organizace odměnil navržené členy naší organizace Pamětní listem za dlouholeté členství a za jejich práci. Předposlední část oslav patřila blatenské kapele Z Vršku, která svými písničkami rozproudila živou zábavu mezi přítomnými diváky. Nastal oficiální závěr našich oslav, předseda proslul pozdrav a závěrečné poděkování zejména účinkujícím, poděkoval sponzorům, rozloučil se s hosty na našich oslavách a hlavně nezapomněl na diváky, kteří se v tak hojném počtu zúčastnili. Věříme, že si domů odnesli dobrou náladu. Na úplný závěr bylo přichystáno vystoupení vokální skupiny Marika – A Cappella Singers, o.s. z Prahy. Věřte, že jsem odcházeli s dobrým pocitem, že se oslav vydařily. Naši členové, kteří pokračují v náročných pracích, kteří před padesáti lety začínali, jim dnes skládají poctu a s úctou na ně vzpomínají. Proto věříme, že se celému výboru dobrá věc podařila a někdy přistě „Na shledanou“.

Za výbor základní organizace STP
Blatná
Vladimír Svoboda

Soutěž mladý záchranář ve škole JAK Blatná

Závěrečné práce Lucie Siblíkové a Dana Zrotslíkové při obhajobě své závěrečné práce

Informace o školách

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ZŠ JAK Blatná

Zpráva o činnosti Školního poradenského pracoviště v ZŠ J. A. Komenského Blatná

V lednu jsme vás informovali o vzniku nového Školního poradenského pracoviště v naší základní škole. Vzniklo díky našemu projektu podpořenému ze 4. výzvy Jihočeského kraje pro GP OPVK oblast podpory 1.2 Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Je financován z fondu EU a rozpočtu ČR.

V současné době se naše pracoviště věnuje 53 žákům z toho je 25 žáků na prvním stupni a 28 žáků na druhém stupni. Podpora žáků probíhá přímo ve výuce za pomoci asistentů pedagoga, v odpoledních hodinách je realizováno individuální a skupinové doučování žáků. Speciální pedagog pracuje s dětmi jak v průběhu vyučování, tak v odpoledních hodinách při individuální reedukaci a je k dispozici pro rodiče po předchozí domluvě, nabízí jim metodické vedení při domácí přípravě žáků.

Na psychologa se žáci mohou obrátit kdykoliv mají nějaký problém. Opakovaná psychologická pomoc probíhá mimo vyučování. Rodiče se mohou na psychologa obrátit po předchozí domluvě s výukovými, výchovnými i rodinnými problémy.

O pomoc pracoviště může požádat jak sám žák, tak jeho zákonný

zástupce a vítáme, pokud nás upozorní vyučující učitel, se kterým pak nadále spolupracujeme. Ve většině případů včasná intervence a úzká spolupráce s vyučujícím vede k rychlejší nápravě, lepším výsledkům a je přínosem pro všechny strany.

Doposud jsme pracovali se žáky s výukovými obtížemi, se specifickými poruchami učení, se zdravotním postižením, poruchami chování, rodinnými a vztahovými problémy mezi spolužáky. Všechny tyto služby nabízíme bezplatně pro rodiče a žáky naší školy, kteří tudíž nemusejí dojíždět do Pedagogicko-psychologické poradny Strakonice, se kterou úzce spolupracujeme při závažnějších problémech.

Největší účinnost má naše pomoc v případě, že jsme osloveni při vzniku problému, pokud je totiž řešení odsunuto na později, je naše intervence komplikovanější a pro dítě více zátěžová a stresující.

Nově pracujeme s metodou Cogmed – Cogmed Working Memory Training. Tato metoda je určena pro výcvik koncentrace pozornosti a je využívána především pro žáky se specifickými poruchami pozornosti, v odborné terminologii označované ADHD). Tento trénink již absolvoval žák první třídy a můžeme jej nabídnout dalším žákům.

Konzultační hodiny:

Po – Čt 7:45 – 15:30 a Pá 7:45 – 12:30

1. patro vpravo

tel. 777 328 507, 776 870 169

*Mgr. Iveta Honzíkova
odborný metodik projektu*

Náš výlet

Ve čtvrtek 31. 5. 2012 jsme se vydali se svými druháčky na školní výlet do ZOO Plzeň.

Nejdříve jsme navštívili Dinopark, kde se dětem nejvíce líbil Tyrannosaurus Rex. Poté jsme se přesunuli do dolní části ZOO. Uchvátilo nás africké centrum se žirafami a nosorožci, děti též obdivovaly lvy a medvědy. Počasí se nám vydařilo a výlet jsme si užili. Vraceli jsme se plni nových zážitků.

Za příspěvek na dopravu Svazku obcí Blatenska moc děkujeme.

*Mgr. J. Fialová, Mgr. L. Motýková, Mgr. M. Srbová
třídní učitelky II. A, B, C*

Akademie ZŠ JAK

Letošní slavnostní AKADEMIE se konala 6. června v opět přeplněném sále blatenské sokolovny. Diváci v téměř dvouhodinovém programu zhlédli vystoupení téměř všech tříd naší školy i vystoupení našich hostů – ZŠ Holečkova Blatná a DDM Blatná – MTV. Je zbytečné popisovat jednotlivá vystoupení, každé mělo svůj náboj a půvab. Důležité bylo, že se při vystoupeních všichni, jak účinkující, tak diváci, skvěle bavili.

Soutěž „Mladý záchranář“

V letošním školním roce jsme tematiku ochrany člověka za mimořádných situací řešili jednak podzimním dnem s brannou tematikou a jednak organizací soutěže „Mladý záchranář“. Soutěž pro naše žáky zorganizoval Hasičský záchraný sbor Strakonice ve spolupráci s Klubem svazu CO, Policií ČR, SDH Blatná a školou. Deset pětičlenných družstev 1. stupně a stejný počet družstev 2. stupně plnilo úkoly na 10 stanovištích: prostředky improvizované ochrany, evakuační zavazadlo, topografie, požární příprava, džberová stříkačka, hod granátem na cíl, střelba ze vzduchovky, test Policie ČR a dvě stanoviště první pomoci. Škola zajišťovala stanoviště hodu na cíl, částečně stanoviště střelby ze vzduchovky a stanoviště první pomoci, kde zúročili své znalosti členové zdravotnických kroužků pod vedením pí vychovatelky M. Džisové, ostatní stanoviště zajišťovali výše zmínění partneři.

I když se soutěž u nás konala poprvé, znalosti jednotlivých týmů byly na velmi dobré úrovni. Nicméně na pomyslných stupních vítězů mohla stát a ze sladkých odměn se radovat pouze tři družstva z každé kategorie.

V kategorii žáků 1. stupně byly výsledky následující:

- 1. místo: V.A/II** (Ivana Maroušková, Tereza Kotounová, Jitka Hůrková, Matěj Karban, Vojtěch Jiroušek),
- 2. místo: IV.A** (Michaela Šmatová, Sára Pudilová, Jindřiška Škudrnová, Vojtěch Bláha, Václav Brož) a

3. místo: V.A/I (Markéta Dlabačová, Tereza Doležalová, David Braun, Ondřej Muchl, Michael Uldrich).

Kategorie 2. stupně má výsledky tyto:

- 1. místo: VIII.B** (Denisa Krásová, Michaela Kreslová, Jiří Kopáček, Radek Mázl, Michal Šmíd)
- 2. místo: IX.A** (Barbora Kloubrová, Jiří Cuhra, Jakub Janota, Jindřich Kadlec, Ivan Říha)
- 3. místo: VI.A** (Tereza Kadlecová, Tereza Siblíková, Jakub Darda, Petr Louda, Pavel Míka)

S ředitelem HZS Strakonice plk. ing. Otou Šmejkaem jsme se již dohodli, že soutěž v příštím roce zorganizujeme znovu.

Závěr školního roku

Po splnění posledního úkolu - prezentace prací na dané téma (Blatná – město růží, Úspěchy našich sportovců 2011/2012, Filmová tvorba spjatá s Blatnou a jižními Čechami, Blatenské podniky, Blatenské školy, Rybářství na Blatensku – ryby našich vod, Blatenská rodáci /pamětní desky/, Jan Hála a Važec), které proběhly 27.6., se mohli žáci 9. tříd připravovat na svůj skutečně poslední školní den v základní škole – poslední zvonění a „vymetení“ ze školy.

Abychom stihli rozloučení na zámku před svatebními obřady, museli jsme začít místo v tradičních 8 hodin již v 7.45. Po rozdání vysvědčení utvořili mladší spolužáci na schodišti špalír, kterým slavnostně oblečení a naladěni došli deváťáci se svými třídními učitelkami až k pomyslné školní bráně, odkud je koštětem „vymetl“ pan školník. Za zvonění zvonečků a doprovodu rodinných příslušníků jsme všichni došli až k blatenskému zámku, kde v obřadní síni proběhlo skutečně slavnostní rozloučení, jehož součástí byl projev pana starosty, ředitelky školy, zástupců žáků, předání odměn, květin i pamětních listů s malým překvapením – DVD s fotografiemi z akcí, kterých se žáci obou tříd zúčastnili v průběhu celé školní docházky. Bylo to skutečně důstojné zakončení školního roku.

A, byť už jsme v polovině prázdnin, ještě přání nakonec: Přeji všem dětem i pracovníkům školy pohodové prázdniny a dovolené, odpočiňte si a načerpejte nových sil.

Nový školní rok začíná v pondělí 3. září 2012.

Mgr. Jiřina Karlíková
ředitelka školy

Recyklohraní

Program Recyklohraní vzdělává a motivuje naše žáky v oblasti ekologie a přináší možnost přímo přispět k ochraně životního prostředí. Žáci i škola samotná odevzdávají k recyklaci vysloužilé spotřebiče. Letos poprvé jsme získali certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televízí a počítačových monitorů, ale také o významu sběru drobných spotřebičů. Z Certifikátu Enviromentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že naše škola J. A. Komenského Blatná a žáci v loňském roce vytrídili 4 kusy televízí, 1 monitor a 95 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 3,06 MWh elektriny, 0,09 t primárních surovin, 178,38 l ropy a 12,72 m³. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 0,63 t CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 2,56 t.

Když si uvědomíme, že například osobní automobil za rok provozu vyprodukuje 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to imponující čísla. Proto všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

Sběr, doprava, demontáž a následné využití frakcí zpětného odběru vysloužilých elektrospotřebičů představuje nezanedbatelný přínos pro životní prostředí a úsporu životních zdrojů.

Díky zpětnému odběru:

- **Jednoho kusu televize (resp. Monitoru)** dojde k úspoře elektrické energie ve výši 162,39 kWh (125,04 kWh u monitoru). **Stejně množství energie spotřebuje například 60 W žárovka svítící nepřetržitě 4 měsíce (3 měsíce u monitoru).**
- **Jednoho kusu notebooku** dojde k úspoře energetických surovin; například se nemusí vytěžit 6,8 litru ropy. **Stejně množství ropy se například spotřebuje k ujetí 100 km v osobním automobilu s běžnou spotřebou, nebo k úspoře 392 litrů pitné vody, čímž nevznikne stejné množství znečištěných odpadních vod. Stejně množství vody je například spotřebováno při 30 cyklech myčky nádobí.**
- **Šta kusů mobilních telefonů** dojde ke snížení produkce skleníkových plynů, protože není vyprodukováno 122 kilogramů CO₂ ekv. **Stejně množství CO₂ vyprodukuje automobil, který ujede čtyři jízdy mezi Prahou a Brnem.**
- Ke snížení produkce nebezpečných odpadů o 563 kilogramů. **Stejně množství nebezpečného odpadu vyprodukuje za rok 140 domácností.**

Mgr. Marcela Karbanová

Soudní jednání

Jako doplněk výuky občanské výchovy sjednává vedení školy žákům devátých tříd účast na soudním jednání u Okresního soudu ve Strakoncích. Nejinak tomu bylo i letos.

A tak jsme se v úterý 12. června se třídou sešli již v 6:15 na vlakovém nádraží, abychom společně s paní učitelkou M. Vanduchovou vyrazili do Strakoníc. Když jsme se v 8 hod. dostavili k soudu, dozvěděli jsme se, že jednání, kterého se zúčastníme, se bude týkat krádeže. Po příchodu obviněného jsme mohli vstoupit do soudní síně i my. Nejprve státní zástupce přečetl obžalobu, pak paní soudkyně JUDr. Kolářová vyzvala obžalovaného, aby se k ní vyjádřil a kladla mu ještě doplňující otázky. Poté byla vyzvána poškozená, aby popsala, jakým způsobem došlo ke krádeži. Když obžalovaný neměl žádné námítky, mohla poškozená odejít ze soudní síně. Na závěr se k případu ještě vyjádřili státní zástupce i paní soudkyně. Konečné rozhodnutí soudu znělo: „Obžalovaný je vinen.“

Po vynesení rozsudku a ukončení jednání nám paní soudkyně přiblížila práci soudu a zodpověděla naše otázky. A jaké byly naše dojmy a pocity? Doufáme, že nikdo z nás se neocitne jednou v podobné situaci.

Za IX. A Simona Blažková

Závěrečné práce žáků z devátých tříd ZŠ JAK Blatná

Měla jsem milou povinnost zúčastnit se hodnocení závěrečných prací žáků devátých ročníků. Žáci ve dvojicích nebo trojicích měli zpracovat prezentaci a obhájit si ji v omezeném čase. Nabídka témat: Blatná město růží, Úspěch českých sportovců v roce 2011 až 2012, Filmová tvorba na Blatensku a v Jihočeském kraji, Školy a školky v Blatné, Rybářství na Blatensku a ryby našich vod nebo Podniky v Blatné.

Jejich prezentace měla nejen ověřit, zda ovládají práci s počítačem, ale cílem jistě byla zkouška, zda žáci a žákyně dokážou obhájit své znalosti a dovednosti před komisí. V tuto dobu přeci překračují pomyslnou hranici dětství a vstupují mezi dospívající, odcházejí ze základní školy, chystají se ke vstupu na střední školy a učiliště.

Mile mě překvapil přístup všech. Dokázali, že umí a chtějí. Dokázali, že samostatná práce je baví. Všichni zaslouží velkou gratulaci. Není důležité, zda jsme v komisi přidělovali známky. Důležité bylo, alespoň pro mě, že devátáci umí využít to, co se učí ve škole. Umí využít to, co se píše v novinách, časopisech nebo na internetu. Přesvědčili mě, že jim Blatná a Blatensko není lhostejné. Za to vše jim a jejich učitelům děkuji.

Text a foto Radka Vokrojová

ZŠ TGM Blatná

Zájezd do Polabí a Máchova kraje

Přírodovědný kroužek ZŠ T. G. Masaryka Blatná se od února do května 2012 zapojil do jedenáctého ročníku ekologické soutěže pro školy i veřejnost s letošním názvem ŠEL TUDY, MĚL DUDY ... Země zamýšlenou 2012. Soutěž vyhlásilo Město Strakonice, prostřednictvím MěÚ Strakonice, odboru ŽP, ve spolupráci s MěÚ Blatná, odborem ŽP a MěÚ Vodňany, odborem ŽP. Po dobu 10 týdnů hledali žáci odpovědi na soutěžní otázky a e-mailem je odesílali panu Ing. Šobrovi z odboru ŽP. Odměnou za správné odpovědi se stal dvoudenní zájezd pro 20 žáků naší školy s pedagogickým doprovodem do Polabí a Máchova kraje. Naše poděkování za výbornou organizaci celého zájezdu patří Ing. Miroslavu Šobrovi a MěÚ Blatná za finanční podporu.

Mgr. Eva Křivancová

Skupina děvčat měla možnost pohladit si samici geparda štíhlého, foto Radka Vokrojová.

Díky výhře v soutěži „Šel tudy, měl dudy“ jsme měli možnost vyrazit na dvoudenní výlet po vlastech českých. Společnost nám dělala ZŠ z Vodňan.

První den (6. června 2012) jsme nejprve navštívili rodný dům spisovatele Bohuslava Hrabala a díky výbornému výkladu pana Šobra jsme se dozvěděli i něco málo o jeho životě. Potom nás pan řidič zavezl do Přerova nad Labem, čtvrtého nejstaršího skanzenu v Evropě, a dále jsme pokračovali k takzvané České poušti. Tento písčiny přesyp se nachází u Písta a cestou do Chleby jsme si letmo prohlédli Postržižský pivovar v Nymburku. Dalším zastavením byla Zoologická zahrada Chleby, ve které jsme si mohli pohladit samici geparda štíhlého Mzuri nebo si prohlédnout domácí i další exotická zvířata, jako např. lemury, gibony nebo lamy. Díky naší dobré orientaci se nikdo neztratil ani v Labyrintáriu zámku Loučeň, a proto jsme mohli pokračovat do cukrovary a lihovaru v Dobrovicích. Tam nás paní průvodkyně provedla celým areálem a seznámila s jeho historií a výrobou cukru a líhu. Nakonec jsme se projeli

po Máchově jezeru a po náročném dni jsme plní nových vědomostí a domně ulehli ke spaní v chatách RS Poslův Mlýn.

Druhý den (7. června 2012) jsme hned po snídani vyrazili po stopách K. H. Máchy na hrad Bezděz a z jeho věže jsme se porozhlédli po zdejší malebném kraji, který si zamiloval i již zmiňovaný básník. Jako připomenutí jeho nejslavnější básně Máj jsme navštívili Máchovo muzeum v Doksech. Ještě předtím jsme se vrátili do svých dětských let v muzeu oblíbené čtveřice z časopisu Čtyřlístek.

Po hodinovém rozchodu na náměstí jsme se vrátili na oběd do RS Poslův Mlýn, při zpáteční cestě jsme si prohlédli Čertovy hlavy v obci Želízky a potom jsme se ještě zastavili v Mělníku, kde jsme si z věže prohlédli soutok Labe a Vltavy. Nakonec jsme všichni unavení vyrazili zpátky k domovu.

Tereza Kubíková, VI. B

Společně u kamenné skulptury „Čertovy hlavy“ u obce Želízky v okrese Mělník. Skalní reliéfy dvou obřích čertovských hlav vytesal do pískovcových bloků sochař Václav Levý v letech 1841 až 1846. Foto Radka Vokrojová

Žáci ZŠ TGM v soutěžích

Během školního roku 2011/2012 se uskutečnila celá řada soutěží v mnoha oborech. Letos jsme dosáhli v několika soutěžích významných úspěchů.

Ne tak často se stává, že se děti proboují až do celostátního kola a navíc ještě vybojují metu nejvyšší. Naším žákům se to podařilo dokonce ve dvou případech. V literární soutěži Zlatá tužka získala v celostátním kole 1. místo Tereza Kubíková ze 6. B. Rovněž v celostátním kole dosáhl obrovského úspěchu František Slavíček ze 3. třídy. V soutěži Matematický klokan dokázal získat plný počet bodů a obsadit tak v celorepublikové konkurenci 1. místo.

Dá se říci, že již tradičně získali žáci přírodovědného kroužku 1. místo v soutěži Šel tudy, měl dudy. Tato ekologická soutěž vyhlášená MěÚ Strakonice, odborem ŽP, patří opakovaně k těm, ve kterých se daří.

Z dalších soutěží bych ráda vyzdvihla 5. místo Johany Vinšové ze 7. třídy v krajském kole biologické olympiády a dále mnoho úspěchů Luboše Severina v šachových soutěžích. Za velký úspěch považujeme také ocenění práce Terezy Lehečkové z 9. třídy v krajském kole soutěže Nový kabát pro 112. Její výtvarná práce sice do celostátního kola nepostoupila, ale mezi počítačově zpracovanými logy byla vybrána k ocenění.

Jmenování dosáhli opravdu těch „nej“ úspěchů. Vážíme si ale všech výsledků, které děti v soutěžích vybojují, a proto bych chtěla touto cestou poděkovat všem za reprezentaci školy.

Mgr. Marie Šampalíková

Absolventské práce žáků 9. ročníku

Také v letošním školním roce probíhal celoroční projekt pro žáky 9. ročníku – absolventské práce. Žáci si zvolili témata, která jsou jim blízká, vybrali si vedoucího práce a začali zpracovávat své absolventské práce. Hledali na internetu, vyhledávali v encyklopediích, zkoušeli praktické pokusy, dělali rozhovory. Po několika měsících práce a konzultací s učiteli – vedoucími prací, vznikly textové práce vytvořené v programu Microsoft Word. V nich žáci prokázali své dovednosti, které se v tomto programu naučili v hodinách informatiky. Dále do dokumentu vložili

a upravili přílohy a na závěr vytvořili počítačovou prezentaci v programu Microsoft Power Point, za pomoci které svou práci obhajovali před komisí.

Pro většinu z nich to byla zcela nová zkušenost. Ne vše bylo jednoduché, ne každý přistoupil ke svému úkolu zcela zodpovědně, ale nakonec všichni všechno dohonili a své práce bez problémů obhájili. Ti nejodvážnější si dokonce troufli na anglickou anotaci své práce.

Názory žáků 9. ročníku na tento celoroční projekt jsme si na závěr ověřili v anketě. I přes některé námitky byly reakce dětí kladné. Svým mladším spolužákům doporučili, aby s prací na absolventské práci začali včas a nám učitelům zase poradili, abychom si dobře vybrali, s kým chceme coby vedoucí práce spolupracovat. Věříme, že pokračovat v tomto projektu i v příštím školním roce má určitě smysl.

Mgr. Dana Houzarová

Žákovský parlament na ZŠ TGM

Žákovský parlament ZŠ TGM je od února 2011 zapojen v projektu Žákovské parlamenty SOS. Tento projekt je zaměřen na komplexní metodickou podporu škol při práci se žákovskými parlamenty především na prvním stupni. Společně s dalšími šesti partnerskými školami se podílíme na vytvoření efektivního systému zapojování žáků z prvního stupně do participace na životě třídy a školy. V rámci projektu také vznikne materiál pro podporu demokratického klimatu na škole a tím se vytvoří začátky pro budoucí certifikaci soutěže „Škola demokracie“. Práce v projektu v současné době velmi ovlivňuje činnost našeho parlamentu.

Na začátku školního roku 2011/2012 proběhly na naší škole volby do ŽP, z těch vzešel kolektiv žáků, který se hned v říjnu vydal na prožitkový kurz. Na něm se žáci mohli lépe poznat, vyzkoušet si své dovednosti a zároveň se „nastartovat“ pro další činnost. V listopadu si dívky z osmé a deváté třídy vyzkoušely, jaké to je prezentovat svou činnost na půdě poslanecké sněmovny. Ostatním školám tam představily nejen činnost našeho ŽP, ale svou prezentaci zaměřily zejména na způsoby, jak činnost ŽP představit veřejnosti. Ve škole k tomu využívají především školní časopis, nástěnky, vývěsku před školou, ale v průběhu roku také pravidelně přispívaly do regionálního tisku (Blatenské listy, Strakonický deník), objevily jsme se v televizi (Nejlepší česká škola) i v rádiu (pořad Domino). Od prosince začalo na naší škole velké mapování, a to učebních předmětů a forem učení. Výsledky mapování přiměly zástupce ŽP zamyslet se nad tím, jak by mohli pomoci žákům s výukovými problémy. Projektem, který na základě toho průzkumu vznikl, je Pomocná ruka. Jedná se o kartotéku žáků, kteří jsou ochotni pomoci ostatním s učivem. Každý takový žák, který potřebuje pomoci s nějakou látkou, může oslovit svého třídního zástupce a ten mu pomůže najít jeho „pomocnou ruku“. Tento projekt mohli zástupci ŽP představit svým kamarádům z partnerských škol na Konferenci žákovských parlamentů v Ostrově u Karlových Varů na počátku května.

V průběhu roku se žáci zdokonalují v komunikativních dovednostech, sami si vedou zasedání ŽP, funguje i patronát starších parlamentářů nad mladšími. Uspořádali jsme několik charitativních sbírek (Červená stužka, Život dětem, Květinový den). Všichni zvolení zástupci se scházejí každý týden, vždy v pátek v sedm hodin ráno. Kromě projektů zaměřených na školu a spolužáky se snažíme také spolupracovat s městským úřadem a SRPDŠ. Společně s rodiči jsme se podíleli na přípravě maskarního plesu pro celou školu, který se uskutečnil v březnu. V dubnu jsme navštívili městský úřad, abychom pro naše spolužáky zjistili, jak to vypadá s výstavbou bazény v Blatné. Na začátku června se parlamentáři vydali na společný výlet do Hvožd'án. Výstup na Třemšín, ohlédnutí za akcemi ŽP, večerní šípkovaná a spousta dalších aktivit – to vše jsme stihli během tohoto dvoudenního výletu. Svou letošní činnost završili členové ŽP prezentací Cesta Masařek školním rokem, kterou svým spolužákům a rodičům předvedli 25. 6. v prostorách blatenského zámku. S radostí jsme využili nabídky Centra kultury uskutečnit naše rozloučení v prostorách koníbaru. Děkujeme hlavně Antonovi Murárikovi za pomoc při realizaci celé akce.

Smyslem žákovského parlamentu je posílit participaci žáků na životě školy, jejich angažovanost v občanské sféře a zároveň v nich vzbudit pocit, že na těchto věcech skutečně záleží. Doufáme, že práce v žákovském parlamentu je pro žáky přínosem a že je zároveň i baví. To dokazují nástěnky, které jsou k prohlédnutí v prostorách školy. Pokud vás akce a projekty, které žákovský parlament pořádá, zaujaly, přijďte se o nich dozvědět více v sobotu 8. září na ZŠ TGM, kde bude probíhat Den otevřených dveří u příležitosti 45. výročí založení školy.

Mgr. Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Čerpání dotace na ZŠ TGM Blatná

Naše škola se zapojila do projektu EU peníze školám, jehož cílem je získání evropských dotací z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Škole byla přiznána částka 1.408.022,- Kč. První část (dvě třetiny) jsme použili na nákup nové počítačové techniky, primární prevenci sociálně patologických jevů a na vzdělávání pedagogů. Z další části budeme financovat další interaktivní tabuli a ještě jednu počítačovou učebnu.

Pedagogové se do projektu aktivně zapojují tvorbou digitálních učebních materiálů, které zkvalitňují výuku a dělají ji pro žáky zajímavější. Za tímto účelem absolvovala většina učitelů školení v práci na interaktivní tabuli v rozsahu 33 hodin na jednoho pedagoga. Projekt byl odstartován 1. září 2011 a během tohoto školního roku jsme odučili 160 digitálních učebních materiálů. Další jsou připraveny na nový školní rok.

PaedDr. Eva Wachtlová, koordinátorka projektu EU peníze školám

V rámci projektu EU Peníze školám jsme se zaměřili i na prevenci sociálně patologických jevů. Do programu byly vybrány 3. třída, 5. B, 6. A a 6. B. Soustředili jsme se na zlepšení sociálního klimatu ve třídách, trénování spolupráce a tolerance. Kurz vedli lektori z občanského sdružení Do světa.

Mgr. Blanka Posavádová, metodik prevence

ZŠ T. G. MASARYKA BLATNÁ

srdečně zve u příležitosti
45. výročí založení školy na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

V sobotu 8. září od 9 do 16 hod.
Slavnostní zahájení proběhne v 9,00 hod. v hale školy

Během návštěvy můžete vidět a navštívit:

- vystoupení žáků školy
- učebny a jejich vybavení
- výukové materiály
- výukové programy
- videoukázky ze života školy
- zábavné dílny pro děti i dospělé
- kavárnu, kterou pro Vás připravují rodiče našich žáků

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

Kamila Nováková

Bohuslava Kotrlíková

Třídní trojboj prvňáčků a druháků

Den dětí se nesl pro prvňáky a děti ze 2. A ve sportovním duchu. Děti se v rámci třídy utkaly ve třech disciplínách: běh, hod medicim-balem a trojskok z místa. Děti se snažily vydat ze sebe to nejlepší a dařilo se jim znamenitě. Ti nejzdatnější sportovci získali medaili a samozřejmě každý výkon musel být podpořen sladkou odměnou.

Třídní výlet do ZOO Ohrada

V úterý 5. června se tato parta dětí vypravila na výlet do ZOO Ohrada Hluboká n. Vltavou. Zde nás čekala nejen zvířata, ale i divadelní představení O zvědavém sluněti. I když nám počasí moc nepřálo, radost a nadšení nám to nezkazilo. Zvířátkům se z pelíšků příliš nechtělo, ale nakonec jsme přemluvili alespoň vy-dru říční, která nám předvedla své kaskadérské

kousky ve vodě. Kráček, nákupy pro rodiče a svačina, ani jedno nemohlo chybět.

Rozloučení s deváťáky

Abychom co nejlépe završili první školní rok našich nejmenších a rozloučili se s našimi patrony, uspořádali jsme z 25. na 26. června hromadné nocování ve škole. Nejdříve však předcházel táborák na letním stadionu. Nastávající večer nám zpříjemnil dobře opečený špekáček a zvuk kytary. O přípravu ohniště se postaral p. Synek, za to mu velmi děkujeme. Poté jsme se přesunuli do školy, kde následovalo promítání pohádky Příběh žraloka. Největším zážitkem bylo bezpochyby samotné přespání

v pelíškách na zemi ve třídě a stezka odvahy po škole. Ráno jsme v jídelně posnídali zásoby od maminek. Mňam :-)

balili jsme si batůžky a vydali se na cestu do Bezdědovic. Zde jsme se vyřídili na místním hřišti a pomalu se přesunuli k vlakové zastávce. Odtud nás odvezl vlak do Blatné. Pro některé děti to byl další nový zážitek.

Ani jsme se nenadáli a první školní rok mají prvňáčkové za sebou. Chtěla bych z celého srdce poděkovat rodičům za jejich spolupráci a trpělivost během celého školního roku, deváťákům za doprovázení jejich svěřenců a všem dětem popřát krásné prázdniny plné sluníčka a spoustu nezapomenutelných zážitků.

Mgr. Pavla Fousová

PRVNÍ ROČNÍK TURNAJE ROMANA VONÁŠKA

Vítězné mužstvo starší přípravky Blatné společně s Romanem Vonáškem

Dne 23. června 2012 v 9.00 hodin byl zahájen první ročník turnaje starších přípravek O pohár Romana Vonáška, bývalého fotbalového reprezentanta České republiky. Zorganizovat turnaj se podařilo díky generálnímu sponzorovi Technickým službám města Blatné s.r.o. a členům fotbalového oddílu TJ

Blatná. Nápad se začal rodit v zimních měsících a výsledkem byl turnaj nabitý zajímavými zápasy, báječnou atmosférou a spokojeností jak hráčů, tak i fanoušků.

Celkem startovalo osm týmů:

Blatná, Bělčice, Březnice, Osek, Sedlice, Rožmitál pod Třemšínem, Mírotice, Hradiště.

Zápasy probíhaly souběžně na dvou travnatých hřištích. Hrál se systémem sedm hráčů plus jeden brankář podle pravidel pro mladší žáky.

Výsledky turnaje:

Skupina A: 1. místo Březnice (9 bodů, skóre 8:1), 2. místo Podolí II (6 bodů, skóre 7:2), 3. místo Sedlice (1 bod, skóre 0:4), 4. místo Mírotice (1 bod, skóre 0:8)

Skupina B: 1. Blatná (9 bodů, skóre 9:0), 2. Hradiště (6 bodů, skóre 10:2), 3. Bělčice (3 body, skóre 2:11), 4. Rožmitál (0 bodů, skóre 0:8)

FINÁLE: Březnice - Blatná 0:0 (pokutové kopy 0:1)

Konečné pořadí: 1. Blatná, 2. Březnice, 3. Podolí II, 4. Hradiště, 5. Sedlice, 6. Bělčice, 7. Rožmitál p./Tř., 8. Mírotice

Bývalí hráči blatenského dorostu s trenérem Josefem Kratochvílem

Nejllepší brankář:

Michal Šimůnek (Blatná),

Nejllepší hráč:

Dan Burda (Březnice),

Nejllepší střelec: Jakub Nimburský (Hradiště)

Slavnostního předání cen se ujal starosta města Mgr. Bohuslav Navrátil, ředitel TS města Blatné s.r.o. Pavel Srb, Roman

Vonášek a Michal Vanduch za TJ Blatná. V závěru turnaje hráči bývalého dorostu včele s Romanem Vonáškem předali trenéru Josefu Kratochvílovi ocenění za dlouholetou práci pro blatenský fotbal.

Soutěž ve třídění odpadů

V rámci fotbalového turnaje byla pro jednotlivé fotbalové oddíly a další zájemce přihlížející fotbalovým kláním uspořádána „soutěž“ ve třídění odpadů. Technické služby města Blatné s.r.o. připravily skutečné kontejnery na tříděný odpad, které jsme doplnili dalšími sběrnými místy – sběrný dvůr, lékárna na nespotrebované léky, místo zpětného odběru baterií a kompost. Každý fotbalový oddíl dostal směs odpadů k roztrídění (úsporná zářivka, běžná žárovka, baterie, elektrozařízení, nebezpečný odpad, bioodpad, léky, objemný odpad, sklo, plast, papír, nápojový karton), některé odpady byly skutečné, pro jiné jsme z důvodu bezpečnosti připravili karty s obrázkem příslušného odpadu. Dále děti odpovídaly na otázky z oblasti odpadů a doplňovaly pomocí osmisměrky chybějící slova do říkanky. Pro nejmenší zájemce o třídění bylo připravené zábavné bludiště „kam se zářivkou“, hledání rozdílů a doplňování písmenek rozlišených podle barev do říkanky. Zdálo se, že se děti ujalý úkolů s chutí. Za jejich úsilí ve třídění odpadů byly odměněny cenami, které do „soutěže“ věnovala autorizovaná obalová společnost EKO-KOM a.s. Soutěže pro děti připravila Ing. Scheinherrová a M. Karešová z Odboru životního prostředí MěÚ Blatná.

Ze soutěže ve třídění odpadů

Výsledky soutěže ve třídění odpadů:

1. Hradiště, 2. Sedlice, 3. Březnice, 4. Podolí, 5. Blatná, 6. Rožmitál, 7. Bělčice, 8. Mírotice

Hodnotné ceny si odnesli všichni účastníci turnaje a to především díky sponzorům:

Technické služby města Blatné s.r.o., Roman Vonášek, Roman Pojer – BP service, NaradiOnline. cz, Město Blatná, TM Blatná, Dynal, ECO-F, EUROVIA CS. a.s., Hospoda u Datla, BI ESSE cz., Autodílny Chvátal, Elektro Uhlík – Rubáš, Agro Blatná, Strom Lnáře, JOHN DEERE, Stavebniny Albín Veselý, Agrozet Ražice, Hanes s.r.o. Praha, Oddíl nohejbalu Chobot, Elektro Janovský, Pekařství Vrána, Papírmictví - hračky Tomášková.

Kateřina Malečková

Informace o dění v kultuře od Centra kultury a vzdělávání v Blatné

10.8. pátek | 20:30 |

Čtyři dohody

Knihy Miguela Ángela Ruize jako praktický průvodce osobní svobodou skrze moudrost starých Toltéků v **divadelním zpracování Jaroslava Duška**. šapitó v zámeckém parku. VSTUPENKY jsou k zakoupení v infocentru na třídě J. P. Koubka, v Muzeu Josefa Siblíka a v Kaplance. 350 Kč (základní vstupné), 300 Kč (senior, student, držitel ZTP), 200 Kč (děti 12-15 let)

11.8. sobota | 20:30 |

Dohoda pátá

Pátá dohoda nás zavádí do hlubší roviny našeho sebeuvědomování a navrácí nás k našemu vrozenému pravému já. Toto pokračování Čtyř dohod, které změnily životy milionům lidí po celém světě, připomíná největší dar, kterým se můžeme obdarovat: svobodu být sám sebou. šapitó v zámeckém parku. Vstupenky jsou k zakoupení v infocentru na třídě J. P. Koubka, v Muzeu Josefa Siblíka a v Kaplance. 350 Kč (základní vstupné), 300 Kč (senior, student, držitel ZTP), 200 Kč (děti 12-15 let)

+ bohatý doprovodný program

8:00 – 14:00 tradiční sobotní trh

ulice Na Příkopech

15:00 Vernisáž výstavy Michaela Reynoldse, tzv. architekta odpadů, uvede Jaroslav Dušek, na klavír doprovodí Jiří Rössler, zámek Blatná

16:00 – 18:00 „Nekonečný klavír“ – zveme klavíristy rozmanitých žánrů a všelikého věku, pište na trhyblatna@trhyblatna, volejte 731 538 878, nebo jen tak přijďte zahrát, zámek Blatná

18:30 Tibetské a křišťálové mísy, planetární gongy – koncert manželů Marešových, zámek Blatná

20:30 Pátá dohoda - Jaroslav Dušek, Pjér la Šéz, Zdeněk Konopásek, Viktor Zborník, šapitó v zámeckém parku

18.8. sobota | 19:00 |

Charleyova teta

SDO Blatná vystoupí v divadelním sále blatenské sokolovny s nastudováním veleúspěšné hry J. B. Thomase. Vstupenky budou k zakoupení v prodejně O₂ na třídě J. P. Koubka, č.p. 240. cena vstupenky 60,- Kč

18. - 19.8. sobota + neděle

Blatenská pouť

výstava

31.7. – 2.9. Jiří Karmazín

výstava Muzeum Josefa Siblíka

8. – 15.9. Odkaz Böhmů

výstava Muzeum Josefa Siblíka, zámek Blatná

kino

18.7. středa | 19:00 |

Lorax

Animovaný / Rodinný / Fantasy | USA 2012 | 94 min | režie: Chris Renaud, Kyle Balda | Bontonfilm | 60 Kč | Mládeži přístupno |

25.7. středa | 19:00 |

Muži zírají na kozy

Válečný / komedie | USA 2009 | 94 min. | režie: Grant Heslov | SPI Film | 80 Kč | mládeži do 15 let nevhodné |

8.8. středa | 19:00 |

Muži v černém 3

Komedie/Sci-Fi/Akční | USA 2012 | 104 min. | režie: Barry Sonnenfeld | Falcon | cena nebyla v době uzávěrky známa | mládeži přístupno |

17.8. pátek | 19:00 |

Bitevní loď

Akční/Sci-Fi/Thriller | USA 2012 | 131 min. | režie: Peter Berg | Bontonfilm | cena nebyla v době uzávěrky známa | mládeži do 12 let nevhodné |

24.8. pátek | 20:00 |

Sněhurka a lovec

Dobrodružný/Fantasy/Akční/Drama | USA 2012 | 126 min. | režie: Rupert Sanders | cena nebyla v době uzávěrky známa | mládeži přístupno |

Budoucnost kina v Blatné

Kino Blatná, stejně tak jako mnoho jiných kin v ČR, se nachází v situaci, která si žádá (v lepším případě) rychlé řešení. Jelikož s největší pravděpodobností s koncem roku 2012 skončí i distribuce filmů na 35mm kinofilmu a naše kino je vybaveno pouze promítačkami pro tento materiál, hrozí od ledna 2013 výrazné omezení, či úplné ukončení provozu Kina Blatná. K tomu, aby se tak nestalo, je však zapotřebí relativně velké investice.

Po posledním jednání zastupitelstva města Blatná byli s touto situací seznámeni všichni zastupitelé a radní a my se budeme snažit, aby co nejvíce z vás mělo k problému co nejvíce informací. O osudu Kina Blatná se s největší pravděpodobností bude rozhodovat při jednání zastupitelstva města v některém zvláštním prázdninovém termínu. V současné době je na internetových stránkách městského úřadu vyvěšena anketa, ve které můžete vyjádřit svůj názor a tím všem zastupitelům naznačit, zda o kino v Blatné stojíte, či je vám lhostejné. K tématu je však také na internetových stránkách Centra kultury a vzdělávání Blatná (www.ckvb.cz/kino/pro-filmove-nadsence/) umístěna prezentace, popisující současný stav Kina Blatná, problematiku digitalizace a popisuje možnosti vývoje, jaké mohou v našem případě nastat. V případě, že hodláte v anketě hlasovat, doporučuje předem pročíst zmíněnou prezentaci. Celý tento úkon vám nevezme více jak 10 minut vašeho času. Během těch deseti minut však zjistíte dostatek informací na to, abyste si mohli udělat poměrně ucelený názor na tuto problematiku. Zde jen v krátkosti shrneme...

Od roku 2013 s největší pravděpodobností ustane výroba filmových kopií na 35mm filmu. Veškeré nové filmy budou dostupné pouze v digitální podobě. V případě, že chceme, aby v Blatné kino dále fungovalo, je zapotřebí investovat do zařízení, které je schopno digitální film odpromítat.

Je velice důležité říci, že digitalizace kina není nouzové řešení, ba naopak. Tento proces má totiž velký potenciál nejen umožnit promítání aktuálních filmů, ale přilákat do kina diváky zpět. Digitální kino má totiž mnohem širší spektrum možností využití. Možnost promítat film v den oficiální premiéry v ČR (to v Blatné nebylo a být nemohlo nikdy v historii kina), tzn. nemusíme čekat tři měsíce, či jezdit mnoho kilometrů jinam atd., dále možnost promítat přenosy z takových míst, jako je newyorská Metropolitní opera, možnost promítnout materiál, který pořídí kdokoli z vás v přijatelné kvalitě, mnohem lepší možnost prezentace například i místních firem v rámci promítání filmů a v neposlední řadě i možnost promítat ve 3D.

V závěru opět připomínáme, že podrobné informace o tomto problému jsou dostupné o tomto problému na www.ckvb.cz/kino/pro-filmove-nadsence/, v případě jakýchkoli otázek se bez ostachu obraťte na pracovníky CKVB.

Adresa: nám. Míru 212, tel.: 383 311 251, e-mail: info@ckvb.cz

Kaplanka

Blatná
Vás srdečně zve
na
Výstavu obrazů

Hany Vydrové Bůbalové
a
Hany Pavlíkové Vydrové

Výstava bude zahájena dne **21.8.2012**
V blatenské Kaptance,
Potrvá do **10.9.2012**

www.obrazy-hana.euweb.cz
www.obrazy-hanka.euweb.cz/

Vstup dobrovolný

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BLATNÁ

zve srdečně na

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

varhany (Jakub Komrška)
trubka (Jan Hrdlička)

neděle

19. srpna od 14:00

děkanský kostel Nanebevzetí
Panny Marie v Blatné

Vstupné dobrovolné

BĚLČICE

Závěr školního roku v ZŠ Bělčice

Výlet do ZOO Plzeň

Příjemně odpoledne strávili žáci 1. stupně ZŠ Bělčice a předškoláci z místní MŠ ve společnosti exotických zvířátek v ZOO Plzeň.

Vše začalo přednáškou o Africe. Děti viděly skutečnou lebku lva i kožešinu opičky. Prošly se noční Afrikou, poslechly si hlasy džungle a porovnály svoji rychlost běhu s rychlostí běhu leoparda, a to za pomoci moderní techniky 21. století.

Velkým překvapením, hlavně pro chlapce, bylo zjištění, že v zákoutí zoo se ukrývá tank č. 21 – značky SHARMAN.

Zoo umožnila dětem i jinou formu zábavy než jen získávání nových informací ze světa zvířat.

Různé prolézačky, skluzavky a netradiční herní prvky vystřídaly naučnou část prohlídky.

Zasloužený odpočinek se naskytl u obrovského dřevěného krokodýla, který posloužil jako lavičky i jako odrazový můstek pro skoky do písku.

Plny zážitků se děti vracely domů a těšily se, že se o své dojmy z výletu budou moci podělit se svými nejbližšími.

Škola v přírodě

V týdnu od 9. – 15. června vyrazili žáci ZŠ Bělčice na školu v přírodě. Tento rok jsme se vydali na Šumavu, přesněji 1 km od Železné Rudy, do malebného hotýlku Grádl, ležícího uprostřed šumavských lesů.

Celý týden se nesl v duchu vodníků a vodních víl. Žáci plnili vodnické úkoly, za které dostávali šupiny. Těmi si zdobili své vyrobené kapříky. Po týdnu se z kaprů naháčů stali poctiví šupinaři.

V rámci celodenního výletu jsme zavítali k Černému a Čertovu jezeru a zbývající dny jsme využili k návštěvě zoo farmy Brčálník a hotelu Belveder. Na svých toukách po okolí jsme poznávali krásu a rozmanitost šumavské přírody. Nezbytné ovšem bylo vydat se i do Železné Rudy a nakoupit dárečky a suvenýry pro naše nejbližší.

K objektu hotelu patřilo také víceúčelové hřiště, takže ho žáci hojně využívali (hráli fotbal, florbal...). K dispozici byla i trampolína, na které skotačila především děvčata.

Pro zpestření pobytu si děti mohly vyzkoušet jízdu na laně pod vedením profesionálního hasiče Aleše Vaňáče. O naše nemocné se starala lékařka Lenka Česková. Účast obou je pro nás vždy velkým přínosem.

Počasí nám sice moc nepřálo, často pršelo, ale to vodníkům rozhodně nevadilo. Všichni jsme si moc užili a už se těšíme na další školu v přírodě

Exkurze do Terezína

7. června žáci 7., 8. a 9. třídy navštívili Památník Terezín. Zde si

prohlédli Malou pevnost, seznámili se s její historií a životem vězňů za 2. světové války. Poté se odebrali do města Terezín, kde exkurze pokračovala. Děti tu získaly mnoho zajímavých poznatků, které se týkaly pobytu Židů v terezínském ghetu.

Zprávičky z bělčické matriky

V sobotu 23. června 2012 jsme v naší obřadní síni bělčické radnice přivítali nové občánky:

- ♥ Petra Jílka
- ♥ Kateřinu Kočovskou
- ♥ Vojtěcha Šplíchala
- ♥ Elišku Ládrovou
- ♥ Josefa Rychlého
- ♥ Adama a Lukáše Nesswethu
- ♥ Vladimíra Čtveráka a Anetu Čtverákovou z obce Hornosín a
- ♥ Michaelu Červenkovou a Matyáše Krajzla z Uzeniček

Všem dětem i jejich rodičům přejeme hodně zdraví, štěstí, lásky a pohodičky.

Jezdecké závody v Bělčicích

Dne 30.6. se uskutečnily jezdecké závody v Bělčicích. Nejvyšší soutěž vyhrála domácí V. Novotná, druhá skončila O. Procházková a třetí A. Chmelařová. Krásné odpoledne zpestřili členové JO Úslavan Blovice se svojí čtveřvkou s bílými a černými koňmi.

Večer diváky pobavil P. Martinák svým vystoupením při „Posezení pod lipami“. K tanci a poslechu hrála skupina MEK.

Děkujeme všem, kteří pomohli uskutečnit toto prosluněné odpoledne a večer.

Z.N.

BEZDĚDOVICE

Společenské a kulturní dění v obci

Pozdrav z Marseille!

Již po třetí mě mé studium zavedlo do jihofrancouzského města Marseille, přezdívaného nejsevernějším městem Afriky, jelikož 50% populace je ze států Maghreb (Maroko, Alžírsko, Tunisko, Libye a Maurétanie). Skutečnost bude mnohem vyšší.

Chtěli jsme poznat některou ze zemí jejich původu a tak jsme se začátkem dubna ve dvou vydali do Maroka. Maroko bylo rozporuplné, nádherné i dobrodružné. První den přílet do Marrakeche a ubytování v centru města. Z letiště jsme se dostali místním autobusem a hned při výstupu nás obklopilo spousta Marokánců s nabídkou, že nás dovedou k hotelu. Tak jsme hned poprvé využili první slovíčka v marocké arabštině, které jsme se naučili v letadle „la šokoran“ (ne děkuji). Toto slovní spojení se pro nás stalo tím nejužitečnějším. Jak jsme později pochopili, v Maroku vám chce pomoci každý, ale o skutečnou pomoc se jedná jen málokdy. Vždy je to za určitý komisi poplatek, který se odvíjí od toho, jakou bankovku u vás dotýčný zrovna zahlédne. Nakonec například při doprovodu do hotelu vás natáhne i jeho kamarád hoteliér. Finty mají různé. Ty tři hotely, před kterými stojíte, jsou už plné (ve skutečnosti ne, jak jsme se mnohokrát přesvědčili), ale on našťestí zná ještě jeden, kde se něco najde. Nakonec je lepší jakékoliv pomoci se vyvarovat, i když jste ztraceni, tak se stále tvářit, že víte, kde jste a kam jdete. Jediné řešení je, zeptat se jiných turistů, pokud tedy zrovna nejsou také ztraceni.

Ten večer jsme začali trochu chápat atmosféru, ale stále jsme byli příliš mladí a nezkušení. Stihli jsme si projít staré město - medinu s hlavním náměstím Djemaa el Fna, kde najdete

spousty stánků s kořením, sušeným ovocem či pomerančovým džusem. Ale hlavní život tam tvoří různí komedianti. Od akrobatů přes hráčů na píšťalu s krotícími se kobrami a jinými hady. Příští ráno jsme se vydali do Vysokého Atlasu, pohoří, které ční nad Marrakechi až do výšky samotné hory Toubkal 4167 m nad mořem. Dostali jsme se do vesničky Imlil v 170 0metrech a ubytovali se v takzvaném „kempu“ - na zahradě kohosi. Počasí bylo nevlídné, obloha zatažená, ale vydali jsme se na okružní krátkou odpolední túru do 2400m, kde jsme objevili již vrstvu sněhu a opět jsme sešli dolů. Večer nám pan domácí udělal typickou marockou pochoutku „tadžin“ připravený na rozpáleném uhlí v keramickém talíři s keramickou čepicí. Uvnitř bylo schované kuřecí maso obklopené bramborami, mrkví, cizrnou a olivami. To vše ochucené výtečným marockým kořením dává dohromady opravdu chutné jídlo, v kterém omáčka při servírování na stůl ještě několik minut bublá.

Ráno jsme se probudili do pěkné zimy a náš stan byl zavátý menší vrstvou sněhu a tak jsme se rozhodli sejít dolů do údolí a další den jsme se vydali k moři do Essaouiry. Toto přístavní město, vybudované zčásti Portugalci, jsme si moc oblíbili. Hlavně dění v přístavu, rybářské lodě, rybí trh. Za pár korun jsme nakoupili čerstvé mořské ryby, které nám hned na místě vykuchali a ugrilovali. Večer jsme pak spali v kempu u pláže a ráno jsme se vydali na sever do přístavu Safi. Toto industriální město, proslavené hlavně rybářským a keramickým průmyslem, nás velice překvapilo, jelikož v průvodci o něm nebyla téměř žádná zmínka. Snad díky tomu, jsme zde potkali jen málo turistů. Místní na ně ani nebyli zvyklí a tak jsme poprvé s nimi mohli v klidu rozprávět o našem životě a oni nám o svém. V Maroku, v bývalé francouzské kolonii, se dodnes všichni učí francouzsky, tak pro nás dorozumívání nebyl problém. Přesto jsme se vždy snažili naučit aspoň pár slov arabsky, což místní hrozně potěší. Důležité byly číslovky pro dokonalé smlouvání na tržištích, kde ceny začínají tak třikrát až čtyřikrát vyšší. Pátý den naší cesty jsme se vyrazili úplně na druhou stranu směrem k východním hranicím Maroka. Prejezd autobusem přes průsmyk Tizi-n-Tiska(2300l) byl hrůzostrašný, ale našťestí jsme ho všichni přežili včetně zvracejících dětí. Cestou bylo možné sledovat, jak za každým průsmykem je údolí sušší a pustší, jak nakonec Atlas zachytne všechnu vlhkost od moře a na druhé straně Atlasu začíná od města Ouarzazat postupně Saharská poušť.

Město Ouarzazat je slavné pro natáčení filmů jako Mumie či Gladiátor a opravdu historická část města byla i díky těmto filmům zrekonstruovaná. My jsme přespali v kempu a další den se vydali do údolí Dadé, které tvoří soutěska, která se vine mezi skalami s občasnými oázami, kde vyrostly vesnice. Zde jsme narazili na moc příjemné Francouze, kteří nám zapůjčili kola a tak jsme celou soutěsku mohli krásně projet.

Následující den jsme se vydali ještě více na jih až k alžírským hranicím. Zde začínají již saharské písečné duny. A z oázy Merzouga jsme k večeru vyrazili na velbloudech s místním průvodcem směrem do neznáma. Poušť v nás vzbuzovala fascinující pocity smíchané se strachem. Obzvlášť tehdy, když už ve tmě se můj velbloud zastavil a nechtěl jít dále. Pravděpodobně neviděl konec duny. Horizonty dun nejsou snadno rozpoznatelné ani za světla, díky stále se větrem ženoucímu písku. Nakonec vše dobře dopadlo a večer jsme už z tábora pozorovali hvězdy nad pravými písečnými kopci. Pociť to byl opět nezapomenutelný a myslím, že v krvi jsem měl plno adrenalinu, zvláště když v noci začali vylézat brouci skarabelové. Ráno jsme vstali dříve, abychom ještě zahlédli východ slunce nad pouští a vydali se opět na dvouhodinovou túru na velbloudech zpět do oázy.

Následovala cesta na západ zpátky k Marrakechi do posledního místa naší výpravy - vodopády Ouzoud plné zeleně a opiček Makak magot. V deštivém ránu jsme dorazili do kempu, nevyspali po celonoční jízdě autobusu. Rychle jsme postavili stan a trochu se prospali a pak ve slunci zalitém odpoledni jsme objevili ráj na zemi. Vodopády přes 110 metrů vysoké, obklopené zelení jak v deštivém pralese někde v Brazílii a všude přeskakující opičky. Rozhodli jsme se zůstat další dva dny a podnikli jsme několik túr dolů do údolí.

Avšak blížil se čas našeho odletu a tak jsme museli sbalit věci a vyrazit do rušné Marrakeche. Opět nás zde zklamali lidé dokonce i pokřiky jako „bloody“ nebo „fucking tourist“. Ale i přesto jsme se snažili najít klidná místa, užít si poslední chvíle v nově objevené zemi, nakoupit vonavé koření a vydat se zpět na starý kontinent.

Zdravím všechny čtenáře a těm, kteří rádi cestují, přeji jen ty nejužasnější zážitky.

Adam Scheinherr

Oslava Mezinárodního dne dětí v Bezdědovicích

Dětský den, foto Renáta Kubátová

I přes počáteční nepřízeň počasí se v neděli 3. 6. 2012 uskutečnil v Bezdědovicích dětský den. Akce se konala od 14 hod v Jamách. Pořadatelé této akce byli členové SHD Bezdědovice za finanční podpory Obecního úřadu.

Každé dítě bylo hned při příchodu obdarováno kornoutem se sladkostmi a kartičkou, se kterou se mohlo zapojit do soutěžení. Každý, kdo nasbíral na kartičku plný počet razítek za splněné disciplíny, dostal balíček s drobnými dárky. Komu nestačilo deset disciplín, mohl využít disciplínu bonusovou – tou byla jízda na koni. U všech úkolů byla obsluha

Dětský den, foto Renáta Kubátová

v podobě pohádkových postav, a tak si děti mohly vyzkoušet např. házení šipek do terče za doprovodu Berušky, sestřelování pinpongových míčků vodou ve spolupráci s čarodějnici, pinkání kuliček do domečků s tygříkem, jízda na koni za doprovodu indiánky, poznávání

věcí poslepu s Bílou paní nebo házení kroužků na kůl pod kontrolou kuřete.

Celé odpoledne byla pro děti k dispozici také slečna K. Švecová, která dětem malovala krásné obrázky na obličej. Na závěr krásného odpoledne měly děti možnost opéct si burty. Dětského dne se zúčastnilo asi 55 dětí. Doufám, že se akce všem líbila a příští rok se opět sejdem. Jménem pořadatelů děkuji všem sponzorům.

Iveta Podlešáková

Výlet na otáčivé hlediště do Českého Krumlova

Otáčivé hlediště Dekameron

Jak se rok s rokem sešel podařilo se naší obci zorganizovat již čtvrtý výlet do Českého Krumlova spojený s návštěvou představení Jihočeského divadla z Českých Budějovic na otáčivém hledišti. V letošním roce jsme si vybrali termín na začátku sezony. Výlet se uskutečnil v sobotu 16. června 2012 z Bezdědovic jsme vyjžděli v 16:00 hodin. Po příjezdu jsme si nejdříve prohlédli zámecký park, památky ve městě, kde si většina účastníků výletu dala v mnoha místních hospůdkách večeři. Počasí bylo letní, sluníčko pěkně páliło. Hlavní programem zájezdu byla hra „Dekameron“, která se velmi líbila. Všem organizátorkám této akce patří náš dík.

Text a foto Alena Vestfálková

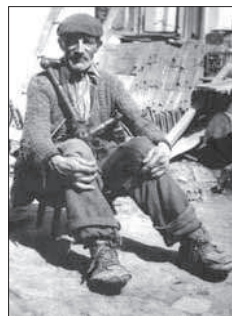
Léto a dovolené jsou už v plném proudu, prázdniny se dětem krátí. Všem čtenářům přeji krásné léto, pohodovou dovolenou, pevné zdraví, štěstí a veselou mysl.

Za obec Ing. Miliše Kubátová, starostka

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:
www.bezdedovice.cz

ČEČELOVICE

Zajímaví rodáci Čečelovic

Dudák Josef Smitka 1888 - 1957

Václav Dušek zmínil známého, svérázného čečelovického rodáka, lidového dudáka Josefa Smitku, zvaného Pepík Dudákouc nebo též Pepíček z Čečelouc. Josef Smitka, který měl nevlastního otce, se narodil 20. 7. 1888 v čp. 73, dnes zde žije rodina Františka Krejčího. Tuto svéráznou figurku podivínského dudáka si jistě pamatují starší lidé v širokém okolí. Musel do služby. Učil se na ševce, později se učil kominíkem v Rakousku. Zde se naučil nejen toto řemeslo, ale i slušně německy. Odtud se vydal přes Německo do Itálie, později na vandr do Francie. Pepíčkovy tulácké a dobrodružné sklonky jej přivedly k myšlence, přihlásit se do cizinecké legie. Po dvou letech z legie uprchnul, neboť jeho naturele neseděl přísný režim, který tehdy v legiích panoval. Dostal se na loď a tou do Itálie. Odtud se vydal do Řecka. I tady se mu nevedlo dobře. Byl i nějaký čas zavřený v base. Nakonec si jej najal majitel cirkusové arény jako zápasníka. Byla to ovšem zase špatná existence. Plavil se po mořích, poznal Ameriku i Evropu. Při plavbě do Ameriky přežil i srážku lodí, podařilo se mu zachránit a na další lodi dosáhl amerických břehů. Lodní lístek neplatil, nýbrž jej odpracoval jako topič. Stal se školníkem v klášterní škole. Jeho dobrodružná povaha způsobila, že začal cestovat po Americe. Vydával se za Francouze, neměl žádné doklady. V té době v Evropě zuřila světová válka. S lodí se dostal do Dánska, odtud do Švédska. To již byla Československá republika, vypravil se pěšky do Čech.

Josef Smitka při dudáckém putování v Sedle u Střelských Hoštic, počátek 50. let 20. století

Po návratu domů se dokonce ve své prostoduchosti vypravil s kyticí na Hrad, byl odchycen a strávil pět let v Dobřanech a Bohnicích, odkud si jej vyzvedl jeho nevlastní bratr.

Při svých nekonečných putováních se dostal i do Domažlic, kde si koupil dudy a naučil se na ně hrát a cestoval s nimi po republice.

Smitkova chatrč v Čečelovicích, 1953

Měl dvoukolák, na kterém vozil své věci a na ní taky kysnu na jeho dýlku ve které spal. Jinak spal venku v přírodě. Když léta přibývala a cestování mu už tak nešlo, postavil si v Čečelovicích na okraji vesnice směrem k Mečichovu z hlíny a kamení malou chaloupku krytou došky a bydlel tam se psem a kozama. Choval psy a kočky, jejichž masem se živil. Kůže ze psů vydělával a šil z nich šaty a obuv a šířil kolem sebe nepříjemný zápach. Při jeho návštěvách ve vsích se vždy rozštěkali psi a dlouho nebyli k utišení. Táhnul se za ním vždycky houf dětí z celé vsi. Měl také věrného psa, který kdysi tahal jeho káru a na sklonku života ho všude provázel. Až do své smrti v roce 1957 žil pro nás nepochopitelným způsobem na úrovni pračlověka. Uměl německy, anglicky, španělsky, italsky, částečně francouzsky a arabsky. Při osvobození naší obce na konci 2. sv. války dělal tlumočnicka americkým vojákům.

Z nedalekého Nezdřeva pocházela jistá Antonie Štěchová přezdívaná Tonka Lindákouc, vdova po horníkovi z Příbrami. S Pepíčkem vytvořili dvojici a on se o svou Tonku v době nemoci pečlivě staral. Tuto jeho družku si po jeho smrti vzala na starost rodná obec Nezdřev.

Ač lidmi často odmítán pro svou podivínskou povahu a odlišný způsob života, zanechal přesto Josef Smitka v myslích čečelovických obyvatel neshazatelnou vzpomínku. Když 29. dubna 1957 zemřel, jistě netušil, že se o něm bude i po letech psát. Josef Režný (představitel lidové kultury a nestor známého strakonického souboru Prácheňák) je autorem knihy Po stopách dudáků na Prácheňsku (vyd. 2004), kde na str. 193 – 197 líčí i osudy Pepíčka z Čečelouc.

*Výňatky z knihy
600 let obce Čečelovice, 1412 - 2012*

HAJANY**Výlet do Prahy**

V neděli 17. 6. 2012 jsme se vydali poznávat krásy našeho hlavního města Prahy. Výletu se zúčastnili nejen děti, ale i dospěláci. Po bezproblémové cestě jsme se přesunuli k břehům Vltavy a nalodili se na zamluvený parník, který jsme měli jen pro sebe. Celá plavba trvala asi padesát minut. Z paluby parníku jsme si prohlédli naše nejkrásnější historické i novodobé památky z jiných úhlů, než se nám

to poštěstí při procházení spletitými pražskými uličkami. Také jsme se o spoustě z nich dozvěděli mnoho nového. Po ukončení plavby jsme pořídili společné foto na nábřeží.

Naším dalším cílem bylo obchodní centrum Letňany, kde si každý přišel na své. Někoho lákal nespočet obchodů s oblečením, botami či módními doplňky, jiného zase kino, bazén nebo kavárny.

Kolem třetí hodiny se asi polovina z nás vydala do leteckého muzea Kbely. V rozsáhlém areálu si to nejvíce užili samozřejmě fanoušci letecké techniky, ale i pro ostatní to bylo zpestřením dne. K vidění zde byly modely letadel historických ale i novějších.

Při zpáteční cestě jsme vyzvedli druhou polovinu v Letňanech a namířili si to zpět domů. Díky tomu, že nám počasí opravdu přálo, si snad každý z nás tento výlet opravdu užil a domů se vraceli všichni spokojeni a příjemně unaveni.

Michaela Vohryzková

4.8. 2012

Sobota

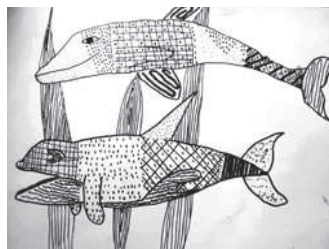
od 17:00 v Hajanské hospodě
- Jihočeská dechovka

BABOUCI

Srdečně Vás zve starostka obce Hajany

Magdalena Beata Jánská, 11 let, ZUŠ Blatná

Zbyněk Fiala, 10 let, ZUŠ Blatná

CHLUM**Sraz rodáků v Chlumu**

Obecní úřad Chlum pořádá srazy rodáků vždy po pěti letech. Ten letošní byl uspořádán v době chlumské poutě tedy 2. a 3. června. S přípravami se začalo už půl roku před touto společenskou akcí. Nejnáročnější byl však poslední měsíc, kdy se doladovaly ty nejmenší detaily.

Program začal ve 13 hodin na návsi u kapličky. Zde byl nachystán venkovní oltář a stan s posezením pro občany a hosty obce. Úvodní slovo si vzal starosta obce Jiří Bláha, poté následovalo položení věnců místními hasiči na památku padlých v 1. světové válce a zazněla česká hymna. Po několika letech zde byla také sloužena mše svatá. Svým vstřícným slovem nás přijel obohatit novokněz Vojtěch Vágai z Pelhřimova a krásným zpěvem nás pohladil na duši sbor BEDRS z Bělčic. „To tady nepamuju,“ zaznělo z úst několika lidí a z očí jim zářila neskonalá vděčnost. Snad se tato tradice jako v jiných vesnicích obnoví a nezůstaneme pouze u plných stolů s nacpanými žaludky.

Po skončení mše se dav lidí přesunul k obecnímu úřadu, kde se pokochal vystoupením blatenských mažoretek pod vedením Dany Strnadové. Poté byly v kulturním domě ženy přivítány květinou a všichni obdrželi letecký snímek obce Chlum. Pro všechny přítomné zde bylo připraveno taneční vystoupení párů opět v režii Dany

Strnadové. Nechybělo slovo starosty obce, uctění památky zemřelých minutou ticha a přípitek. Výstavu fotografií, kterou pro občany připravil Jan Grešák, doplňoval kulturní program místních dětí. Ten při několika setkáních s nimi nacvičily Pavla Fousová a Ivana Doubková. Z dětských úst zazněly básničky a známé písničky, účinkující se také předvedli pohádkou „Boudo, budko“. Se svým bojovým uměním se představil Martin Doubek. Všichni svými výkony dokázali, že máme v obci opravdu šikovné děti. Jen tak dál, naše malé hvězdičky! Svoji přednáškou o historii obce a okolí nás přišel obohatit historik Mgr. Vladimír Červenka. Svým poutavým vyprávěním, prezentací a ukázkami o počátcích naší obce si od posluchačů vysloužil veliký potlesk. Je to člověk na svém místě a byla by velká škoda o takového člověka přijít. Jako další host byl pozván pan Jančar se svojí kapelou, který se postaral o hudební program. Během odpoledne se návštěvníci mohli občerstvit pouťovým cukrovím od paní Merhautové. Večerní zábavou nás doprovázela kapela Relax z Vodňan.

V neděli program pokračoval pouťovým fotbalovým utkáním: *svobodní versus ženatí*. Boj to byl opravdu napínavý a vyrovnaný. Tým svobodných měl ale zřejmě více sil a vybojoval si vítězství. Každý tým byl odměněn podomácku vyrobeným pohárem a všichni sportovci medailí. I když byla z papíru, byla právem zasloužená. Pro děti byl zde připraven nafukovací hrad, občerstvení zajistila paní Hanzlíková a o hudební doprovod se postaral opět pan Jančar.

Při pořádání takových akcí je potřeba spousta schopných a obětavých lidí, proto všem, kteří se podíleli na organizaci celé této slavnosti, patří velký dík.

Indiánský víkend

V obci Chlum to opravdu žije. 22. a 23. června probíhala na kraji chlumské osady další společenská akce známá po celém okolí. V pátek se malí i velcí indiáni setkali v nově zrekonstruovaném indiánském

městečku, aby si pochutnali na opečených špekáčcích a prožili noc v indiánském týpí. V sobotu ráno si přišli chytit nějakou rybí pochoutku a odpoledne si návštěvníci zařadili při různých soutěžích. K těm nejoblíbenějším patřila střelba lukem a vzduchovkou na divou zvěř, hod oštěpem a sekyrkou, jízda na koni, rýžování zlata, chytání dravých ryb v neckách, chůze po laně nad propastí, indiánské puzzle, hod podkovou, srážení kuzelek, malování čelenek. Na každém stanovišti byli soutěžící

odměněni dolarem. Za nastřádané peníze si pak mohli vybrat v „shopu“ nějakou maličkost. Komu bylo teplo, mohl se projet na indiánské kánoi a zchladit se v místním rybníku. Koho zase honila mlsná, mohl si zajít na indiánské placky nebo do krámu „U pašíka“, „U klobásky“ nebo „U rybičky“. Během odpoledne nás také přijel navštívit Miloslav Simandl, který se pochlubil se svým novým kaskadérským kouskem

v drezúře koní. Od večera nás až do ranních hodin doprovázela country kapela Š-umíci. Příští rok na nic nečekejte a hurá do Chluma! Budeme se na vás opět těšit v indiánském městečku.

Mgr. Pavla Fousová

CHOBOT

SDH Chobot v roce 2012

Hasičská sezóna roku 2012 je v plném proudu a to znamená zvýšenou pohotovost i pro Sbor dobrovolných hasičů v Chobotě. I přes četná zranění, především v mužském družstvu, dokázali opět Chobotáci poskládat kvalitní družstva mužů i žen, která i letos dosahují na závodech velkých úspěchů.

Doposud se SDH Chobot zúčastnil 9 závodů, na nichž potvrzuje své kvality z předešlých ročníků hasičských klání. Hned od začátku neoponechaly nic náhodě především ženy a vytvořily šňůru 4 vítězství v řadě na prvních 4 soutěžích a to konkrétně na okrskové soutěži v Uzeničkách, v Hajanech, na okresním kole ve Strakonících a také v Blatné. Muži ve stále silící konkurenci získali také velice solidní umístění. V Uzeničkách se usadili na 6. místě, v Hajanech byli 4., poté již přišel úspěch ve Strakonících na okresním kole v podobě vítězství. A konečně v Blatné obsadili hasiči z Chobota neoblíbenou bramborovou pozici. Družstvo mužů B se zúčastnilo jen některých soutěží, na kterých získalo 7. místo v Uzeničkách a 6. místo v Blatné.

Bezkonkurenčně nejzářivějším úspěchem tohoto roku byl postup družstva žen i družstva mužů na krajské kolo požárního sportu po dublovém vítězství v okresním kole ve Strakonících. Hasiči z Chobota tak zopakovali triumf z roku 2010, kdy do krajského kola v Jindřichově Hradci postupovala také družstva obou pohlaví. Pro letošní rok se krajské kolo požárního sportu konalo v Táboře na kvalitně připraveném závodišti na městském atletickém stadionu dne 16. června. Naši

hasiči a hasičky změřili své síly s nejlepšími družstvy z ostatních okresů Jihočeského kraje. Za mohutné podpory fanoušků, mezi něž patřila i starostka SDH strakonického okresu paní Boukalová, dosáhla obě hasičská družstva shodných umístění na krásných 3. místech. Tento výsledek oslavil výbuch šampaňského a konzumace nádherné ceny v podobě květiny z klobás, která prý roste pouze na břehu tábořského Jordánu. Oslavy pokračovaly i během dlouhé a velice veselé cesty domů. Náš dík také patří perfektnímu řidiči panu Sedláčkovi.

V sobotu 23. června se v Drahenickém Málkově tradičně konala soutěž o pohár starosty obce a hasiči z Chobota nemohli ani zde chybět. V odpolední nabitě přátelskou atmosférou se do soutěže zapojilo celkem 12 mužských a 6 ženských družstev. Že ještě nepatří do starého železa, přijely do Málkova dokázat i 4 týmy veteránů a opravdu, některými dosaženými výkony stále mohou konkurovat mladším závodníkům. Chobot A se tentokrát umístil na 3. místě, Chobot B skončil jako 6. a ženy se po malém klopýtnutí usadily na velice solidní bramborové pozici. Hasičské odpoledne na závěr ještě zpestřil rozstřel o soudek piva, který si bezkonkurenčním časem vydobylo družstvo Bezdědovic.

Další soutěží, které se naši hasiči zúčastnili, byla soutěž O pohár starosty obce Sedlice, která se konala 30. června. Hasiči ze Sedlice si na přípravě soutěže dali záležet a měli ji perfektně připravenou. Naším hasičům štěstí tedy opravdu nepřálo. Ženské družstvo se pro nemoc nezúčastnilo a muži se umístili na neoblíbené bramborové pozici.

Dne 6. července, jako již už tradičně, se uskutečnila soutěž O pohár starosty obce Chobot. Hasičský sbor připravoval svou soutěž do každého detailu již několik dní předem.

Rok letošní svedl do souboje o pohár starosty Chobota hned 16 družstev SDH z blízkého i vzdálenějšího okolí. Mohlo by se zdát, že většina družstev jsou týmy mužů. Ano, to samozřejmě platí i pro chobotské klání, ale každoročně přijíždí soutěžit také více hasiček a vzpomínat na staré časy přijdou i veteráni.

V silné konkurenci velmi kvalitních družstev, která se neustále zlepšují, rozhodují o výsledcích mnohdy setiny sekund a dokonalá přesnost. Bohužel SDH Chobot neobhájil vítězství z minulého roku. Prvního místa v kategorii mužů dosáhlo družstvo ze Sedlice a první místo u žen vybojovalo družstvo z Bezdědovic. Nejzářivější výkon předvedli chobotští veteráni, kteří tak napravili reputaci hostící obce. Soutěž proběhla v přátelském, duchu bez větších komplikací a hlavně bez vážnějších zranění.

Chobotské hasiče velice potěšila vzácná návštěva paní Boukalové, starostky OSH Strakonice. Účast na soutěži v Chobotě přislíbila již na krajském kole v Táboře. Velice milým překvapením pro hasiče byly dary, které přivezla jako své poděkování za vzornou reprezentaci strakonického okresu na již zmiňovaném krajském kole. Tímto paní Boukalové velice děkujeme a věříme, že ji naše družstva nezklamou ani v příštích letech a rádi ji opět přivítáme u nás v Chobotě.

Vydařený hasičský den zakončila večerní zábava s živou hudbou. U piva a dobrého občerstvení probrali hasiči své výkony. Tímto bychom také chtěli poděkovat panu starostovi Kadlecovi a obci Chobot za finanční pomoc při konání tohoto klání.

Tomáš Květoň, Kristýna Mrvíková, Radka Fličková

KADOV

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Při hledání štěstí je polovina světa na špatné stopě. Myslí si, že štěstí znamená jen dostávat od ostatních. Opravdové štěstí však najdeme ve schopnosti někoho obdarovat...

Henry Drummond

Polovina prázdnin je za námi, počasí zkouší, co vydržíme a jak se s ním popasujeme, ale život v obci se nezastaví... Probíhají opravy některých polních cest a z většího je opravena i silnice na Čechelovice. Doufáme, že budou pozemkové úpravy zdárně dokončeny a v brzké době budeme mít silnici na Čechelovice celou novou (o.: Ve Lnářském Málkově bude nainstalován měřič rychlosti při vjezdu do obce od Svěradic, v Kadově proběhne oprava požární nádrže, do Vrbna je objednan venkovní betonový stůl na stolní tenis. Opět děkujeme všem lidičkám, kteří nejsou lhotejní a jsou ochotni přiložit ruku k dílu tam, kde je potřeba.

A hlavně přejeme krásný zbytek prázdnin a dovolených.

O čem víme, že se bude dít?

- **Neděle 5. 8. – pouť ve Vrbně**
- **Neděle 5. 8. - Divadýlko pro děti v hospodě „Na statku“ v Poli**
- **Neděle 12. 8. - Divadýlko pro děti v hospodě „Na statku“ v Poli**
- **24. – 26. 8. – Trabant sraz Vrbno**
- **Sobota 29. 9. – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově**

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově – sobota 19. 5. 2012

V sobotu 19. května opět proběhl tradiční pouťový turnaj v malé kopané na našem stadionu v Kadově. Šest dobře připravených týmů bojovalo o vítězný pohár. Počasí nám přálo, bylo co jíst i pít, hra byla v celku bez vážných zranění a tak to má být.

vi

Zde je pořadí „týmů“: 1. místo UMĚLKÁŘI, 2. místo VÝBĚR X (BÁRTA BOYS), 3. místo FC KADOV, 4. místo UNITED STATES OF BĚŠINY, 5. místo MRTVOLA BOJS, 6. místo BRUTUS

Dětský den ve Vrbně – sobota 2. 6. 2012

„Indiáni a kovbojové“ – to bylo letošní téma dětského dne. Takové hemžení indiánů a kovbojů jsem ve Vrbně ještě neviděla, ovšem „Tančící chlup“ byl úplně nejužasnější. Děti soutěžily v rýžování zlata, házení lasem, podkovou, tomahavkem, chůzi na chůdách, válení sudů, jízdy na koni apod. Pobavily se v indiánském teepee, skákacím hradu, při verbování vojáků, tvoření si čelenek, navlíkání korálků... **Program i občerstvení bylo perfektně připravené a všem, kteří se na přípravě, realizaci i následném úklidu po akci podíleli, patří veliké poděkování a poklona.**

vi

Tradiční setkání důchodců v Kadově

V sobotu 23. června 2012 proběhlo tradiční setkání důchodců v Kadově. Předtančení zajistila taneční skupina Kan-kán z Čížové a k tanci i poslechu hrála hudební skupina Gloria. Spokojenost zúčastněných byla evidentní.

vi

Zprávičky ze Lnářského Málkova

Ani ve Lnářském Málkově nezůstáváme se společenskými akcemi pozadu. Po úspěšném stavění Maje, jsme se 2. 6. 2012 opět sešli, abychom Máj společnými silami skolili a z recese vydražili.

Pepča s Matýskem se ke kácení postavili zodpovědně a s nasazením všech svých sil Máj úspěšně podřízli. Večer se velice vydařil a tak jsme hned naplánovali další akci.

vi

Pečení bramboráků. To se uskutečnilo 7. 7. 2012 opět na návsi. I toto setkání mělo velký úspěch. I přesto, že je naše vesnička maličká, bylo účastníků jako máku. Jsme rádi, že se všem líbilo.

Tímto vás všechny srdečně zveme na **11. 8. 2012**. Kdy je plánován **Rybářský den**, který pořádají místní hasiči.

Občanské sdružení „Přátelé Lnářského Málkova“

ODYSSEA – rock – AGENCY *jih*

38801 POLE /u Blatné/ „Na statku“

Tel/fax 383 491 007

E mail: skocdopole@skocdopole.cz <http://www.skocdopole.cz>

pořádá: **DĚTSKÁ ODPOLEDNE a DOSPĚLÉ VEČERY**

v Hospodě „Na statku“ v POLI u Blatné

ve stodole loutková i maňásková divadla, pak „na sále“ chvíli tančeka pro děti každého věku - prázdninové neděle + pár jiných dní s programem pro ty vyššího

-----ve stodole-----		
29.7. neděle	16.00	Šumavské ochotnické divadlo Prachatice - a pak se to stalo /3 pohádky za sebou/
5.8. neděle	16.00	divadlo Kapsa Andělská Hora - O Jankovi a jeho zvířátkách
12.8. neděle	16.00	divadlo ŠUS Rokycany - Skřítek skříňáček

18. - 20.8. už nebude divadlo, všichni se hrrneme na pout' do Blatné a Horažďouc. a léto s pimprlaty pomalu končí, na viděnou děti v Poli o dalších prázdninách!

Vstupné na malá divadla: od 1,-Kč / kdo nemá, nedá a obráceně

Za příjemné chvíle děkujeme společně s Vámi:

Měšťanskému PIVOVARU STRAKONICE
Obecnímu úřadu v Kadově
Společnosti
CZECH COAL. a.s.
Nadaci „Život umělce“ Praha
Blatenské tiskárně s.r.o.

Dětský den ve Vrbně

Letošní oslava dětského dne byla ve znamení indiánů a kovbojů. Akce se konala jako vždy na hřišti ve Vrbně a počasí nám letos přálo. Akci pořádá SDH Vrbno, Senior club a vrbenští rodiče a již s předstihem akci domlouváme a připravujeme. Letos na termín konání dětského dne ve Vrbně se konala i spousta oslav dne dětí v okolních obcích a dokonce Mistrovství republiky v mažoretkovém sportu v Blatné. Obávali jsme se nižší účasti, ale nezůstali jsme na hřišti sami, přišla spousta dětí užít si dětský den a zasoutěžit si.

Hod lasem, foto M.Holý

V jakých disciplínách letos děti soutěžily? Uprostřed hřiště stála indiánská vesnice – 2 indiánské stany – teepee a totem - tam si mohly děti hrát a fotit se. Děti házely tomahavkem, válely soudkem, chytaly koně lasem, házely podkovou, chodily na chůdách, navlékaly získané korálky a tvořily čelenky. Soutěž, která děti nadchla nejvíce, bylo rýžování zlata. Některé děti rýžovaly ještě i po skončení dětského dne a hledaly, jestli

Malý indián "Tančící chlup"

a poté dostaly odměnu v podobě drobných hraček a sladkostí.

K občerstvení byly v nabídce grilované speciality a u dětí a maminek měly největší úspěch vdolky s povídky a šlehačkou.

Velký dík patří sponzorům, sponzorů ubývá, o to více si vážíme podpory.

Hlavní sponzoři – Coal services, EKOTES, JABLOBIJOUX, KOVO Kasejovice, LARIX-TOZ, Obec Kadov, VOD Kadov.

Sponzoři – Blatenská ryba, pí Čelková, Dobřemysloví, J.Chvátal, KB Blatná, KOVO Blatná, P&V electronic, Teraso, PARAMA, Slančovi, Truhlářství M.Trhlík, TART.

Těšíme se příští rok opět ve Vrbně!

R.Prokopiusová

ORGANICA ve Vrbně 4.8.2012

Organica je skupinou vysoce profesionálních i zcela amatérských hudebníků, kteří se zcela nepokrytě snaží kráčet v úžasných a tajemných šlépějích největších legend alternativního fusion jazzu, které pro členy skupiny představují zejména američtí „Oregon“ a několik dalších zahraničních souborů. Představitelů tohoto stylu, který se nestydí klást zvýšený důraz na jakousi tajemnou, avšak velmi srozumitelnou, až klasickou, melodickou linku a melodičnost obecně, není mnoho a proto je v našem případě takřka nemožné si hrát na absolutní původnost. Na rozdíl od tradičních jazzových odnoží, které jsou zastoupeny po celém světě více než početně a spoléhá se na to, že prakticky nelze vystopovat, kdo od koho opisoval první, je zde, u nás, zcela jasno.

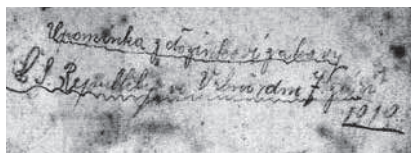
Název „Organica“ má připomínat vše živé, přirozené a stmelené a zároveň společným slovním základem s latinským označením varhan odkazovat na používání klávesových nástrojů způsobem ne zcela v jazzu obvyklým.

V sobotu 4. srpna uslyšíte rozhodně netradiční spojení témbřů nejrůznějších nástrojů z kategorie bicích s trochou elektroniky, chvílemi snad i kytarou, flétnami a vše zastřešujícím kontrabasem ve společnosti basové kytary.

Dožínky ve Vrbně 1919

Při třídění fotografií po rodičích jsem našel nějaké fotky z Vrbna, kde nejméně od 19. století žila rodina mé maminky. Mezi nimi je jedna, kde se mi nezamlouvá

myšlenka na její definitivní likvidaci. Je to hromadná fotografie „Vzpomínka z dožínkové zábavy ČS Republiky ve Vrbně 7. září 1919“, jak je napsáno na rubu fotografie, zřejmě již v roce 1919 (hůře čitelné).

Stanislav Trávníček, Olomouc

Odpadky kolem silnice

K létu patří i cyklistika. Je příjemné jet na kole, projíždět krásnou přírodou a dělat něco pro své zdraví. V okolí Vrbna je spousta polních cest vedoucích lesem, lukami, kolem rybníků, ale dobře se jede i po nové silnici. Co však rozhodně kazí zážitek z jízdy na kole? Odpadky a nepořádek kolem silnice! Jet po silnici a nevidět každých pár metrů PET lahve, papír, nebo nějaký obal, to je, nejen u nás, asi spíše výjimka. Mládež a mladí hasiči z Vrbna každý rok okolí silnice z Blatné do Vrbna vyčistí a uklidí, ale bohužel to uklizené nevydrží dlouho. Děkujeme za ochotu a doufejme, že třeba letos to uklizené vydrží déle.

RP

KOCELOVICE

Jak jsme si byli převzít dekret na obecní znak a vlajku

Počátkem roku 2011 přišla kronikářka obce paní Cihlová do zastupitelstva obce s nápadem či návrhem, aby si obec Kocelovice pořídila symboly obce, kterými jsou znak a vlajka. Zastupitelstvo s návrhem souhlasilo a tím byl položen základ k pořízení obecního znaku a vlajky obce Kocelovice.

O vytvoření návrhu znaku a vlajky byl požádán pan Mgr. Vladimír Červenka, který se heraldikou zabývá. Netrvalo dlouho a světlo světa spatřilo několik návrhů znaku a vlajky obce Kocelovice. Pan Červen-

ka přišel jednotlivé návrhy představit na jednání zastupitelstva, kde vysvětlil význam použitých atributů. Zastupitelé pak společně s občany na veřejné schůzi vybrali jeden návrh obecního znaku a vlajky, který byl odeslán do Parlamentu České republiky společně se žádostí o jejich schválení.

Na základě návrhu, po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýboru pro heraldiku a vexilologii tohoto výboru Poslanecké sněmovny byl naší obci udělen dekret na znak a vlajku.

V úterý 17. dubna letošního roku jsme si byli v Parlamentu České republiky slavnostně převzít dekret na obecní symboly. Po naplnění všech bezpečnostních požadavků jsme vstoupili do míst, kde je tvořena nejvyšší politika našeho státu. Společně se zástupci dalších měst a obcí nás přijala předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Miroslava Němcová, která sama osobně předávala zástupcům jednotlivých obcí dekrety na obecní symboly. Od 17. dubna 2012 se naše obec zařadila mezi mnoho dalších, které mají svůj vlastní znak a vlajku. Po obdržení dekretu obec Kocelovice na základě několika cenových nabídek zadala zhotovení slavnostního obecního praporu a nástěnného obecního erbu, společně s tím bylo zadáno zhotovení venkovního obecního praporu. Uvedené obecní symboly zhotovila firma Neka, Starý Plzenec. Obecní znak a vlajka budou oficiálně a fyzicky představeny občanům a veřejnosti na **setkání rodáků a přátel obce v sobotu 25. srpna 2012**. Představení a vysvětlení jednotlivých atributů znaku a vlajky obce Kocelovice naleznete již dnes na jiném místě tohoto čísla „Sobáčku“.

Zpracoval: Ing. Karel Lukáš, starosta
foto: Parlament ČR

Otevření nového dětského hřiště aneb Cesta pohádkovým lesem

Naše roční úsilí bylo korunováno úspěchem a ZO ČSŽ v Kocelovicích získala dotaci na výstavbu dětského hřiště v zahradě obecního úřadu v Kocelovicích. Dotace ve výši 108 000,- Kč byla poskytnuta z Programu rozvoje venkova ČR. Velkou zásluhu má i obec, která

přispěla částkou 12 000,- Kč a pronajala nám zahradu za symbolické nájemné. Ráda bych poděkovala i pracovnícím MAS Svazku obcí Blatenska a paní Tereze Ptáčnickové obzvláště, bez jejichž laskavého vedení bychom sotva prošli všemi nástrahami administrace projektu.

Nechtěli jsme zahájit provoz na hřišti jen formálně, proto jsme otevření hřiště spojili s Cestou pohádkovým lesem po naší Zelené hoře. Děti s rodiči se sešly na hřišti, vyzkoušely si nové prolézačky a postupně se vydávaly na cestu vybavené koláčky a pitíčkem, aby nestrádaly hladem a žízní. V lese potkávaly pohádkové bytosti a pokud se pokusily splnit úkol, vysloužily si nějakou dobrůtku. Děti pomohly víle navléknout rozsypané korálky, přilepit permíkové srdce na chaloupku hrozně ježibaby, posbírat čokoládová vajíčka zajíčkovi, postavit chaloupku z mechu pro Karkulku, najít poslepu myslivce jen podle klepání a vyšplhat na skalku za andělíčkem, když je zpoza kamene škádlil čert. Cesta je pak zavedla zpátky na hřiště, kde si mohly nad ohýnkem rozdělaným v kotli upéci buřtíka a nabrat ztracené síly.

Myslím, že jsme si to odpoledne všichni hezky užili. Léto se po dlouhém chladném období ohlásilo v plné síle a tak se čokoládové cukrovinky roztekly a děti postupně poněkud změnilly barvu, strašidélka se v kostýmech zahřála jako při

návštěvě sauny (i vycpaný vlk od Karkulky v kožichu sotva funěl), ale to byly naštěstí jediné nepříjemnosti, které nás to odpoledne potkaly.

Na závěr bych chtěla poděkovat návštěvníkům za hojnou účast a členkám ZO ČSŽ za vydatnou a ochotnou pomoc při organizaci akce.

Text a foto Dana Hamušová

Přehled počasí uplynulých dvou měsíců - května a června 2012

Oba měsíce byly teplejší než normál za období 1975 - 2010. Květen měl průměrnou teplotu 14,2 st. C, normál je 12,6 st. C, červen 16,8 st. C, normál je 15,7 st. C. Rozdíl celkem výrazný. Prvních 14 dnů v červnu se v plné síle projevil známý Medard, bylo chladno a deštivo, ale druhá půlka června se vrátila k letnímu počasí. Byly první tropické dny a 30. června bylo naměřeno 32,6 st. C. Tím byla překonána maximální teplota pro tento den. Nejvyšší teplota naměřená doposud v červnu (33,5 st. C dne 21. června 2000) překonána nebyla.

Srážkově byl květen 2012 výrazně podnormální (naměřeno 34,9 mm, normál je 59,9 mm) a červen byl slabě podnormální (naměřeno 67,7 mm, normál je 72,9 mm). Maximální denní srážky nepřesáhly 20 mm (19,9 mm dne 6. června).

Sluneční svit byl v květnu 2012 výrazně nadnormální (naměřeno 264 hodin, normál je 225,5 hodin), červen měl sluneční svit naopak mírně podnormální díky zataženému, chladnému a deštivému první polovině měsíce (naměřeno 195,3 hodin, normál je 221,6 hodin). V letošním červnu svítalo slunce méně než v březnu.

Mimořádnosti v počasí se nevyskytly, za zmínku stojí několik dlouhotrvajících mlh v červnu a naopak velmi málo bouřek v tomto měsíci a přízemní mráz -0,6 st. C dne 6. června.

2. července 2012

Vladimír Kovář

vedoucí meteorologické stanice v Kocelovicích

Rekonstrukce sálu nad hospodou v Kocelovicích

Ihned po ukončení prvního bálu v tomto roce se sál nad hospodou na delší dobu s tancechtivými návštěvníky rozloučil. Nastoupili zaměstnanci jedné stavební firmy z Blatné a začali se zásadní přestavbou sálu. Zastupitelstvo, zřejmě v naději na budoucí nárůst počtu tanceschopných obyvatel v obci, se rozhodlo propojit sál s vedlejší třídou a přesunout podium pro kapelu i bar. Ke zvětšení sálu bylo nutné vybourat dvě zdi rozdělující zmíněný prostor. Protože jedna z vybouraných zdí byla nosná, vyžadovala tato operce stavební povolení a též náležitou licenci u stavební firmy. Ta však splnila pouze jednu podmínku z oběhů a proto bylo nutné požádat o stavební povolení dodatečně. Kromě toho byla naplánovaná kompletní rekonstrukce obou toalet, jejichž vybavení pamatovalo druhou světovou válku. Celkové náklady na rekonstrukci podle projektu přesahovaly 700 000,-. Podle místních znalců to však byl odhad značně optimistický. Vybourané zdi byly podle projektu nutné nahradit traverzami. Nejprve byl podepřen strop, pak byly vybourány kapsy ve zdech, následně bylo pomocí bagru celkem 5 traverz postupně nasoukáno oknem do patra, nakonec se obě zdi zbouraly. Situace to byla napínavá, ale vše dobře dopadlo a ani provoz v přízemní hospůdce nebyl narušen. O nutnosti náhrady zdi, která nebyla nosná dvěma traverzami, však místní znalci pochybují. Samozřejmě, že touto změnou byla narušena elektroinstalace a bylo nutné ji na polovině objektu znovu zavést. Také se ukázalo, že zárubně dveří zub času během sta let jejich existence poněkud nahlodal a bylo nutné

Rekonstrukce sálu, začátek stavby

je vyměnit. Po odkrytí podlahy se provalilo, že i původní trámy vzaly za své a bylo nutné podlahu zabetonovat a pak teprve pokládat parkety. Zastupitelstvo se opakovaně scházelo na místě a bez překvapení nicméně se zděšením sledovalo, jak narůstají náklady. Rozhodlo se, že místo parket budou v zadní části místnosti s barem položeny dlaždice, čímž se něco ušetří, a nové místnosti to z estetického hlediska spíše pomůže. Celkově náklady nakonec přesáhly jeden milion korun. Nicméně je nutno konstatovat, že vzdor dlouhotrvajícím velkým mrazům práce pokračovaly podle harmonogramu a v dobré kvalitě. Zvláště nový vzhled toalet lze hodnotit velmi pozitivně. Půvabné je rovněž, že byl zachován původní vzorek dlaždic z chodby na zdi na památku pro budoucí generace, stejně jako závěs na starý školní zvonek. Dvou sobotních brigád na úklid sálu se zúčastnilo hodně stálých obyvatel obce a přidali se i „luftáci“, samozřejmě, že nechyběly ani členky ZO ČSŽ. Uklízelo se všude a sál mohl zazářit v celé kráse při oslavách 120 let SDH Kocelovic.

Rekonstrukce sálu, dokončovací práce

Text a fotky Dana Hamušová

Oslavy 120 let od založení SDH v Kocelovicích

Dne 2.6.2012 proběhly v naší obci oslavy 120 let SDH. Přípravy trvaly mnoho týdnů a rozhodně lze do nich započítat i dokončování a úklid sálu v naší staré škole. Obec přijala nápad propojit původní sál se třídou v patře budovy a vznikl krásný, prosvětlený prostor, přímo svědčící k pořádání velkých slavností a veselic. Oslava slavného výročí hasičského sboru byla rozhodně vhodnou příležitostí k slavnostnímu otevření nového velkého sálu.

Krátce po poledni se před budovou staré školy začaly shromažďovat hasičské sbory z okolních vesnic a také řada diváků. Po jedné hodině se seřadil dlouhý průvod v čele s vlajkonosi a našimi krásnými hasičkami nesoucími věnec k pomníku padlých, následovanými bělčickými mažoretkami od předškolních koťat po sličné dívky v různých dresech. Zástupci našeho sboru je následovali a vedli další spřátelené sbory po tradiční trase až k pomníku padlých. Diváci mohli ocenit různé varianty uniforem od nejmodernější až po historické, kterými se mohli pochlubit hasiči z Radošic.

Po doznění státní hymny byl slavnostně položen věnec a všichni se přesunuli na hřiště za školou, aby vyslechli projevy. Následoval rozverný rej nejmenších mažoretok (skrývaly ve svých řadách i mažoreťáka Tomíka) po složitou choreografii starších děvčat. Na vedlejší louce začaly soutěže v hasičském sportu. Diváci je mohli pohodlně z laviček. K dispozici bylo i občerstvení a přestávky vyplňovala hudba.

V soutěžích se nejlépe umístila družstva mužů i žen z Hornosína. K vítězství

v soutěžích jim ze srdce gratulujeme. Domácí hasiči také postavili dvě družstva: 1. sestavené z nadějných mládenců a 2. jehož členkami jsou i dvě statečná děvčata. Družstvo číslo dvě vybojovalo 6. místo. Družstvo číslo jedna postihla nehoda, takže závod bohužel nemohlo dokončit, ale v „útok“ mimo soutěž chlapci dokázali vše napravit a skvělým časem by se zařadili na krásné 2. místo.

Soutěžící i diváci ocenili potleskem i další výkony. Pozornost upoutala i stříkačka roku výroby 1963 udržovaná v dobré kondici sborem z Metel.

Slavnost pokračovala do pozdních nočních hodin taneční zábavou.

Text a foto Dana Hanušová

120 let výročí založení SDH Kocelovice

2. června se u nás v Kocelovicích uskutečnila oslava 120 let založení sboru. Záštitu převzal hejtmán Jihočeského kraje pan Jiří Zimola, který přislíbil i účast. Sbor byl založen sice 29. června 1892, ale

vzhledem k velkému počtu akcí, které se během posledních červnových dnů konají, byla oslava uspořádána o něco dříve. Samozřejmě, že tomuto dnu předcházelo spoustu času, příprav a úsilí, zároveň si s našimi nervy pohrávalo i počasí. Ale to asi každý, kdo něco pořádá nebo zařizuje, určitě ví. V tento den již brzy ráno se sešli členové sboru, aby připravili vše potřebné jak pro soutěžící, tak i pro diváky.

Na ploše u místní hospůdky byly postaveny stany a velká pozornost se věnovala i občerstvení. Mimo jiné o pečení masa a klobás se nám staral osvědčený kuchař „Jéňa“ a zlatavý mok točilo trio „Basten-Střecha-Gabča“. Na pravé poledne bylo naplánované focení před zbrojnicí, po uvítání sborů se všichni za doprovodu hudby pana Kováře a mažoretok z Bělčic vydali na průvod obcí zakončený položením věnce u pomníku padlých. S trochou zklamání jsme přijali zprávu, že pan hejtmán nepřijede a tak projevy starosty sboru a starosty obce připomněly všem přítomným, jak jsou hasiči neustále potřební. Následovala soutěž, kterou svoji ukázkou zahájilo družstvo mladých hasičů z Tchořovic, potom se vše rozběhlo tak, jak to má být na správné hasičské soutěži. Na regulérnost dohlíželi zkušení rozhodčí – pan Halama a pan Hop z Předmíře. Celkem se naší soutěže zúčastnilo 15 družstev, z toho 5 ženských družstev. První dvě místa v obou dvou kategoriích obsadila družstva z Hornosína a Tchořovic. Na závěr soutěže se představilo družstvo mladých hasičů z Hajan. Těm se podařilo rozlestat všechny přítomné, neboť ač jsou malí, dokázali předvést velký výkon. O celkový závěr hasičského klání se postarali místní hasiči se svoji stříkačkou z roku 1892, kteří za pomoci hasičů z Radošic, taktéž s historickou stříkačkou, uhasili hořící maketu hospody.

Po rozdání cen následovala taneční zábava v nově zrekonstruovaném sále místní hospůdky. O zábavu se postarala hudba Talisman-ST do pozdních ranních hodin. Chtěli bychom poděkovat sponzorům, kteří naši oslavu podpořili – hejtmán Jihočeského kraje, Dura Blatná, ZD Lnáře, Rybářství Lnáře a pan Seidl Řiště. Velký dík patří obecnímu úřadu

Kocelovice za celoroční podporu hasičů a panu starostovi, který nás vždy někam popostrčil a hlavně ochotně vypomohl. Ještě jednou všem moc děkuji.

Václav Čadek, starosta SDH

Ze společenské kroniky obce Kocelovice

V květnu a červnu oslavili významné narozeniny tyto kocelovické občanky a občané:

V květnu oslavil pan Václav Krákora - 82 let, paní **Božena Čadková** se v květnu dožila 82 let a paní **Zdenka Flanderová** oslavila v květnu významné životní jubileum. V červnu oslavila paní **Anna Frýzková** 81 let.

Všem oslavenčům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

LAŽÁNKY

Pojďme cvičit nejen pro zdraví

V uplynulém půlroce lažánecké ženy, dívky a děti skvěle využily možnosti nově otevřeného multifunkčního domu v obci. Každý čtvrtek se scházely a cvičily pod laskavým vedením pí. Jany Šperlíkové (občas vypomohly pí Hana Matoušková a také děti). Z nového objektu se otevřenými okny linuly rytmy cizí i naše a jak nám to šlo. Podvečerní setkání pro zdraví a s muzikou protáhla naše těla a bylo milé setkávat se. V září se všichni těší nashledanou.

Dětský den, na startu

Dětský den

Dalším nevýznamným počinem byl uspořádání dětský den v duchu vandrování. Především se zasloužila paní Martina Třeštíková, připravila program, trasu, odměny – na jedničku. Za pomoci místních dobrovolníků si děti prožily opravdu nádherné netradiční odpoledne – při plnění úkolů do vandrovnické knížky je provázely maskované postavy, plnily úkoly a odměnou jim byly nejenom sladkosti, ale i hodnotné ceny od sponzorů. Na závěr všichni, hlavně děti (ale i velké) konstatovaly, že to byl jeden z nejhezčích dětských dnů.

Lažánky do toho

SDH Lažánky

Na cvičení požárních družstev, které se koná každé dva roky „Memoriál Václava Krivance“ se chystají celé Lažánky. Letos se cvičení koná dne 28. 7. 2012. Nemalé starosti mají organizátoři SDH Lažánky spolu s obcí a místním spolkem žen a dívek, aby vše proběhlo „tip top“. Už jsme objednali počasí. Ke zpestření programu bude vystoupení lažáneckého potěru – děti trénují, nepovolují ani v největších horkých dnech pod vedením paní Jany Šperlíkové a příjemným zpestřením za trénink těchto dnů je jim skok do bazénu u Šperlíků. Kostýmy, hudba a elán dětí budou mít zaručeně úspěch.

Dětský den, bít se nás nemusíte

Text a foto Dagmar Hálová

LNÁŘE

Vítáme Vás – Filipe, Vaneso a Matyáši

Filip Karlík

Vanesa Mašková

Matyáš Voříšek

V sobotu 19. května jsme v prostorách lnářského zámku přivítali nové občanky obce: Filipa Karlíka ze Zahorčic, Vanesu Maškovou a Matyáše Voříška ze Lnář. Přejeme všem ještě jednou hodně štěstí, zdraví a rodičům hodně trpělivosti. Poděkování si zaslouží děti z mateřské školy za pásmo písniček a básniček, které s nimi paní učitelky z mateřské školy nacvičily.

Prázdniny nepočkají

Poslední červnový pátek jsme se na lnářském zámku rozloučili s předškoláky z mateřské školy a žáky 5. ročníku základní školy.

Děkujeme fotografovi panu Demelovi, který nám oba obrady nafotil a v neposlední řadě majitelům lnářského zámku, kteří nám již několikrát poskytli zámecké prostory k těmto obradům.

Předškoláci MŠ Lnáře

5. ročník ZŠ Lnáře

Putování za létem v Mateřské škole ve Lnářích

Týden před začátkem letních prázdnin jsme uspořádali pro děti a jejich rodiče zábavné odpoledne pod názvem Putování za létem. Za dětmi přišla panenka Adélka, která se stejně jako ony těšila na prázdniny a na sluníčko. A protože byla trochu netrpělivá, vydala se sluníčko hledat. Při cestě jí pomáhali motýlci různých barev, kteří pro Adélku měli úkoly a po jejich splnění se dostávala blíže a blíže sluníčku. Děti Adélce s radostí pomáhaly a dařilo se jim. Po splnění všech úkolů doputovala panenka Adélka s dětmi za sluníčkem, které pro ně mělo sladké překvapení. Všichni si

na něm pochutnali. Pak jsme se rozloučili s mladšími dětmi a ve školce zůstali „nocovat“ předškoláčky. Společně jsme si pochutnali na dobré večeři a následoval další program. Děti si na památku na tento večer vyrobily motýla, kterého nazdobily různými přírodninami a kořením.

Pak následovalo „pohádkové tančení“, kdy si děti zatančily s makovou panenkou a motýlem Emanueleem. Po krásném a náročném odpoledni i večeru pak všechny ulehly do postýlek, poslouchly si několik povídek z knížky Maková panenka. Jak sladce se potom spalo. Všem dětem se nocování líbilo a byly spokojené.

Kromě tohoto zdařilého odpoledne jsme pro děti uspořádali i jiné akce. Mezi ně patřil výlet do ZOO Ohrada v Hluboké nad Vltavou, kde si děti prohlédly nejen zvířátka, ale i výukový program „Lesní školka“. Počasí nám přálo a děti se vrátily domů s krásnými zážitky. Další výlet byl naplánován do Kestřan na „pohádkový hrad“. Zde děti provázely pohádkové postavy, které pro ně přichystaly různé soutěže. Kromě toho děti poznávaly dřívější řemesla, cvičení dravců, kouzelníka, mohly si pojezdít na ponících. Tady nám počasí moc neprálo, bylo chladno, ale našťastí nepršelo. Na oba tyto výlety jsme jeli společně s dětmi ze ZŠ Lnáře.

Dále jsme navštívili dvě divadelní představení na zámku ve Lnářích. První pod názvem Princ Bajaja od Divadélka Kuba a druhé od Divadýlka Matýsek pod názvem Čertovská pohádka.

MDD jsme oslavili zábavným dopolednem plným soutěží a her na školní zahradě.

Starší děti se zúčastnily přednášky p. Karla Pecla Savci jižních Čech v ZŠ Lnáře, kde jsme také byli na dalších akcích: Svátek slabikáře a Školní akademie. Dětem se líbilo a předškoláci se tak více seznamovali s prostředím školy, do které po prázdninách nastoupí.

Dále jsme navštívili hospodářskou farmu, kde se děti seznámily se životem domácích i hospodářských zvířat a mohly pozorovat pštrosy, kteří k této farmě také patří.

A závěr roku se opět týkal předškoláků. V pátek 29.6.2012 jsme se s nimi slavnostně rozloučili v krásných prostorách zámku ve Lnářích, za účasti pí starostky Maškové a rodičů předškolních dětí.

Všem přejeme krásné prázdniny a po nich se opět sejdeme v naší školice, kde přivítáme také 7 nově zapsaných dětí.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Základní škola a mateřská škola Lnáře

Poslední dva měsíce školního roku jsme měli všichni opravdu naplno, někteří žáčkové se ještě na poslední chvíli snažili vylepšit si svůj prospěchový průměr a navíc se nám podařilo pro školáky uskutečnit několik zajímavých akcí a výletů.

Rozjezdy pro hvězdy

Čtvrtý ročník úspěšné pěvecké soutěže Rozjezdy pro hvězdy se tentokrát konal v nových prostorech. Kastelán lnářského zámku pan Miroslav Uriánek přišel s nápadem uspořádat pěvecké klání malých zpěváků v komorním sálu lnářského zámku. Celý odpolední program velmi pěkně uváděla paní učitelka Jaroslava Boušová, která nejprve přivítala porotu, v níž již tradičně zasedli paní starostka Stanislava Mašková, pan Vávra, pan Velíšek, pan Obermajer a nově paní Alena Vaníčková. Zahájení soutěže patřilo členkám tanečního kroužku a poté došlo na samotné výkony soutěžících. Celou soutěž úspěšně zahájila žákyně 2. ročníku Hedvíka Machovcová s písní *A ja su synek z Polánky*. Poté se předvedl páťák Josef Mála se svéráznou verzí písně *Kolu, pijeme kolu*. Elena Dufková, žákyně 5. ročníku, zazpívala procítěně skladbu *Dělání*. Čtvrťák Jakub Mazal a jeho *Bedna od whisky* roztleskala celý sál, s Lucinkou Vokurkovou jsme si mohli zazpívat písničku *Na Okoř je cesta*. Písnička *Utíkej, Káčo, utíkej*, v podání Sárinky Landauové, nás velmi pobavila, zato při procítěně a čistě zazpívané skladbě *Schody z nebe* v podání Verči Forejtové se určitě mnohým divákům tajil dech. Po krátké pauze vyplněné tancem zazpívala žákyně 2. ročníku Aneta Dufková

píseň *Když se zamiluje kůň*. Třetí ročník zastupovala Jana Pokšťeflová se skladbou *Holubí dům* a celou soutěž ukončila Lucie Mazalová, která nám zazpívala veselou písničku z pohádky *Buchet je spousta*.

Z celého klání vzešly nakonec Veronika Forejtová a Aneta Dufková se shodným počtem bodů. O vítězce, která si odnese krásný dort z dílny šikovné paní Velíškové, rozhodlo až losování barevného míčku. Šťěstí se tentokrát usmálo na Anetu Dufkovou, která se o dort s Veronikou poctivě rozdělila.

Celou soutěž ukončil pěkně zvesela muzikant a porotce pan Miloš Velíšek a my všichni jsme se s písní na rtech rozešli do svých domovů. Všichni se těšíme na příští ročník, protože v naší škole máme mnoho pěveckých talentů, které nehodláme nechat zahálet. Na závěr patří velké poděkování paní Věře Uriánkové, která všechny zpěvačky ve svém volném čase na soutěž trpělivě připravovala a při samotné soutěži profesionálně doprovázela hrou na klávesy.

Barevný týden

Růžová, červená, oranžová, bílá a zelená. Tyto barvy nás letos provázely v celotýdenním projektovém barevném soutěžení. Na tento čas se děti těší celý rok. Promýšlejí, jak se bude jejich tým jmenovat a jaký vymyslí pokřik a znak. Nemohou se dočkat toho, co je v tomto týdnu čeká a nemine. Bohužel ty nejmenší těsně před zahájením barevného týdnu přepadly neštovic, a proto z desetičlenné třídy prvňáčků zbyla pouze tři „sluníčka“. Nemocným „sluníčkům“ posílala paní učitelka pro útěchu e-mailem alespoň fotečky z každého barevného dne. Marodi

Barevný týden, Elenka s objeveným pokladem

potom na oplátku svým spolužákům ve škole drželi palce. Jak už jste se dozvěděli, prvňáčkové se jmenovali Sluníčka. U dětí z druhého a třetího ročníku nakonec zvítězil název Šikulové a žáci ze čtvrtého a pátého ročníku si vybrali jméno podle svého celoročního projektu - Elfci. Podobně jako vloni byl projekt zaměřen na přírodu a zvířátka.

První den jsme zahájili ve znamení růžové barvy. V pondělí máme vždy před sebou plno práce. Nejprve se spočítají kusy oblečení, poté se vymyslí jméno týmu, pokřik a maluje se znak. Následně všichni žáci sejdou v tělocvičně ke zpěvu barevné hymny – písničky *Barvy* a udělují se body za počty kusů oblečení. Letos jsme tyto činnosti trochu uspišili, abychom si ještě stihli zahrát pohybové a vědomostní hry týkající se zvířátek a přírody. Všechny skupiny se moc snažily získat pro svůj tým co nejvíce správných odpovědí a dobře splněných úkolů.

V „červeném úterý“ na nás čekala návštěva ZOO Ohrada Hluboká nad Vltavou. Zde jsme měli možnost si poslechnout a zhlédnout zajímavý výukový program *O Vydrýskovi* a po jeho skončení na děti čekalo překvapení – ukázka krmení vyder. Potom už následovala samotná prohlídka zoologické zahrady a samozřejmě nákupy všelijakých dobrůtek a dárečků na památku.

Středou nás provázela oranžová barva. Tentokrát na děti čekalo velké překvapení – cesta za pokladem. Pomocí barevných fáborků nakonec všechny skupiny zdárně dorazily do cíle, kde musely vyřešit cestou posbírané úkoly. Za odměnu poté všichni hledali ukrytý poklad. Vše dobře dopadlo a truhla se sladkostmi byla objevena.

Na čtvrteční den byla vylosována bílá barva. Již poněkoliťatě jsme u nás ve škole mohli přivítat zoologa doktora Pecla z Písku, který velmi poutavě vyprávěl o savcích žijících v jižních Čechách. Své povídání doplňoval ukázkou hlasů zvířat a prezentací kvalitních fotografií.

Páteční den se nesl v duchu barvy zelené. Protože byl celý týden zaměřen na přírodu a její ochranu, vyzkoušeli jsme si, jak lze využít PET láhev a vytvořit si z ní pomocí akrylových barev postavičku „Peťáčka“. Tato činnost dětí velmi zaujala a každý si hrdě domů odnášel svůj výtvar.

Snad každoročně patří výhra žákům 4. a 5. ročníku. I letos tomu nebylo jinak. Za svoji snahu byli Elfci odměněni zmrzlinovým pohárem. My ostatní samozřejmě Elfikům ještě jednou gratulujeme a nesmutníme, protože příští rok to může všechno dopadnout úplně jinak. Takže Elfci, těšte se!

Velký dík patří samozřejmě maminkám, které celý týden trpělivě dětem připravovaly barevné kusy oblečení a pomohly tak k uskutečnění celého projektu. Ještě bychom rádi poděkovali našim kuchařkám, které

se aktivně zapojily do barevného soutěžení a dokonce ladily pokrmy do daných barev.

Postřehy žáků z projektového týdne:

„Tento týden se mi líbil, protože jsme se skoro celý týden neučili a zpívali jsme barevnou hymnu. Barvy jsme vylosovali tyto: růžovou, červenou, oranžovou, bílou a zelenou. Vyhrál 4. a 5. ročník. Tento týden se mi moc líbil.“

Jaroslav Pokšťefl, 3. ročník

„Barevný týden byl úžasný, protože jsme šli hledat poklad, vyráběli jsme „Peťáčky“ a soutěžili jsme. I když jsme nevyhráli, tak se mi barevný týden moc líbil.“

Lucie Vokurková, 2. ročník

„Barevný týden zahájila růžová barva. Všichni se oblékli do růžové a po spočítání kusů oblečení jsme se přemístili do tělocvičny. Zazpívali jsme si barevnou hymnu a paní učitelky vyhlásily třídu, která měla nejvíce kusů oblečení, a té udělaly růžový puntík. V úterý jsme měli červenou barvu, ale protože jsme jeli do ZOO v Hluboké nad Vltavou, tak jsme si moc věcí nenosili. Ve středu jsme měli oranžovou barvu a šli jsme hledat poklad do vesnice Hradiště. Cestou jsme sbírali barevné praporečky s úkoly. Když jsme došli do cíle, plnili jsme úkoly a pak jsme našli poklad – truhlu plnou sladkostí. Když jsme se vrátili do školy, převlékli jsme se a šli jsme do zámku na pohádku *O Bajajovi* Divadélka Kuba z Plzně. Vrátili jsme se a šli jsme na oběd. Ve čtvrtek byla bílá barva a měli jsme besedu s panem Peclm o savcích žijících v jižních Čechách. V pátek byla zelená barva a vyráběli jsme paňáčky z plastových lahví. Celý barevný týden vyhrála 4. a 5. třída.“

Lenka Honzová a Jana Hořejší, 4. ročník

Výlet na Šumavu

Část učiva vlastivědy je věnována České republice, a tak paní učitelka Boušová přišla s nápadem uspořádat výlet k prameni řeky Vltavy. O tom, jak se školákům putování šumavskými lesy líbilo, si můžete přečíst z jejich příspěvků.

Ve čtvrtek 21. června jsme jeli na Šumavu k prameni řeky Vltavy. Odjezd byl v 8,00 hod od školy. Po příjezdu na místo nás paní Vohryzková vysadila z mikrobusu a dál jsme museli jít pěšky. Čím blíže jsme byli u pramene, tím více byl les zpustošený a nakonec na stromech nebyla ani jehlička. Přibližně dva kilometry od pramene Vltavy, byl ještě další pramen a někteří se z něho napili. Z pramene Vltavy jsme si každý nabral trochu vody na památku. Po návratu k mikrobusu nás čekal rozchod v Sušici. Zpátky jsme se vrátili v 16,00 hod, kde už na nás čekali rodiče. Výlet se mi moc líbil, byli jsme někde, kam by nás rodiče nejspíš nevezli.

Šumavská turistka Lenka

Lenka Honzová, 4. ročník

Dne 21. června jsme jeli na výlet na Šumavu. Dojeli jsme na Kvildu a odtud jsme šli pěšky až k prameni řeky Vltavy. Cestou jsme viděli spoustu poškozených stromů od károvice. Nejprve jsme dorazili k druhému prameni Vltavy. Odtud jsme šli na pravý pramen Vltavy, z něhož jsme se napili a posilnili svačinou. Potom jsme se vraceli zpět k autu a jeli do Sušice, kde jsme měli rozchod. Tento výlet se mi moc líbil.

Olívie Machovcová, 5. ročník

Pramen Vltavy se nachází na Šumavě. Od Kvildy je to daleko 7 kilometrů a k prameni jezdí autobus dvakrát za den a je tam odpočívadlo. Do pramene se můžou házet peníze pro štěstí. Stromy tam mají ulámané špičky a všude jsou popadané stromy. A je tam taková dřevěná lávka do kopce a nahoře malinkatý pramen. A když jsme se vraceli, zastavili jsme se v Sušici a tam jsme měli rozchod asi hodinu a pak jsme jeli domů.

Radim Řiha, 4. ročník

Školní výlet

Letos jsme při výběru trasy školního výletu kývli na nabídku spolku Fištrán a společně se s dětmi z mateřské školy vypravili do nedalekých Kestřan. V tamější Horní Tvrzi na nás už čekali šermíři, sokolníci,

Školní výlet, statečný rytíř Radim

kouzelníci a nejrůznější pohádkové postavičky, s kterými jsme plnili rozličné úkoly, luštili tajenku a nakonec hledali dokonce i poklad. Protože děti byly šikovné a zazpívaly strážcům pokladu, drakovi a Bílé paní, pěknou písničku, každý dostal za odměnu na památku pamětní medaili a malý pamlsek. I přes pořádný vítr, jsme si všichni užili hezký výlet a domů si odvezli plno příjemných zážitků.

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou letošní prvňáčci zahájili svůj Svátek Slabikáře.

Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček, písniček a dokonce i pohádka. V pohádce *O koťátku, které zapomnělo* mňoukat bychom objevili určitě nejen herecký talent. Milým překvapením pro rodiče nebyl pouze společný taneček, ale i voňavá papírová růžička, kterou pro ně s radostí jejich ratolesti vytvořili. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při čtení pohádky *O veliké řepě* určitě nezklamali. Na závěr na ně čekala náležitá odměna. Malí čtenáři byli ověnčeni barevnými pamětními medailkami a obdarováni balíčky sladkostí.

Školní akademie

Letos si diváci opravdu přišli na své, originální nápady, do posledního detailu vypilovaná vtipná vystoupení, prostě úžasné. Nezapomenutelné hudebně – dramatické pásmo starších dětí *Jedem do Afriky* sklidilo snad největší úspěch. Naprosto skvělé a jedinečné výkony malých herců a zpěváků pod perfektním vedením paní učitelky Schirlové si zaslouží velký obdiv. Netradiční zpracování zhudebněné pohádky *Perníková chaloupka* rovněž patřilo k těm nejlepším. Nikdo z rodičů určitě neskrýval dojetí při zpěvu písní našich nejstarších žáků *Vzpomínky zůstanou*. Žáci 4. a 5. ročníku nastudovali a s poutavě upraveným scénářem paní učitelky Jestřábové zahráli řeckou pověst *Perseus a Andromeda*. Závěrečná parodie na píseň legendární švédské skupiny Abba s názvem *Škola, škola, škola* byla tou pravou tečkou za Školní akademií 2012 a zároveň úsměvným rozloučením našich milých pátáků.

Slavnostní rozloučení

Rozloučení pátáků na školní akademii bylo sice úsměvné, ale to právě rozloučení, kde jen málokdo mohl zadržet slzičky, na ně teprve čekalo. Již potřetí jsme měli možnost sejít se v nádherných zámeckých prostorech lnářského zámku při slavnostním předávání vysvědčení a rozloučení se se žáky 5. ročníku. Letošní pátáci byli sice jenom čtyři, ale vzpomínky na ně zůstanou ještě dlouho, protože se za těch pět let stali nedílnou součástí naší „malé“ školní rodiny. Všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto slavnostního obřadu – paní starostce za hezká a milá slova rozloučení, paní Čadkové a paní Vrátné za bezchybný průběh slavnostních chvil a panu Uriánkovi za nádherný hudební doprovod - bych chtěla velmi poděkovat.

Mgr. Jitka Venclová

Dětský den ve Lnářích

Třetí ročník dětského dne pořádal místní sbor dobrovolných hasičů. Již od rána panoval velký ruch na prostranství za fotbalovými kabinami při přípravách této akce.

Počasí po celý den bylo jako vymalované a tak se dala očekávat hojná účast. Od 14.00 hodin vše vypuklo. Děti předváděly svoji dovednost v různých sportovních a dovednostních disciplínách. K vidění byla jízda autíčkem mezi kužely, chůze na chůdách, střelba ze vzduchovky a další.

Pro děti byla také zajímavá prohlídka přistavené požární techniky. V závěru akce byla zapálena maketa stavení, děti měly za úkol společně s dospělými hořící domeček uhasit, což se jim nakonec podařilo. Všem řádně vyhládlo, tak si děti opékaly vuřty. Na závěr organizátoři odměnili všechny účastníky věcnými dárky. V podvečer pak všichni účastníci odcházeli spokojeně ke svým domovům.

Organizátoři děkují všem, kteří na tuto akci přispěli a těší se za rok nashledanou.

Krejčí Václav, SDH Lnáře

Hudba starých mistrů a Mezinárodní komorní orchestr „Music Camp Prague“ již třetím rokem na zámku ve Lnářích

Byl jsem velmi potěšen, když mne před třemi roky oslovil p. Karel Fiala, člen světově uznávaného a prestižního Kubelíkova tria, s nabídkou na uspořádání koncertu, mezinárodního komorního orchestru „Music Camp Prague“ v unikátním Velkém sále lnářského zámku. Pomohl tak založit nejen tradici, ale také rozšířit i letní kulturní program ve Lnářích o umělecky velmi hodnotnou akci. Bez zajímavosti není ani fakt, že jeho předkové přímo ze Lnář pocházejí.

Komorní těleso „Music Camp Prague“ je složeno z hudebníků, převážně z Japonska, kteří se v Praze zúčastňují letních zdokonalovacích kurzů hry na smyčcové nástroje a studia hudby „starých evropských mistrů, ale i stěžejních kompozic dalšího světového repertoáru a které každoročně organizují právě členové zmíněného Kubelíkova tria: Karel Fiala, Shizuka Ishikawa a Kvita Bylinska.

Šestým rokem tento orchestr také diriguje a umělecky vede pan Jaroslav Krček.

V minulých ročnících byla jejich práce odměněna úspěšnými koncerty v Pražském Klementinu, na festivalu v Lomnici nad Popelkou, v Horažďovicích, na festivalu Dvořákova Nelahozevs a již potřetí i závěrečným koncertem právě na zámku ve Lnářích. Ten letošní, se

Mezinárodní komorní orchestr „Music Camp Prague“, v zámeckém sále ve Lnářích

p. Karel Fiala

prof. Yoshimi Oshima

sólisty: prof. Yoshimi Oshima a Yumi Yoshie / Japonsko / se uskuteční v sobotu 18. srpna od 18 hodin a všichni milovníci vážné hudby jsou srdečně zváni.

Lnářské kulturní léto na zámku pokračuje i 22. srpna od 19 hodin koncertem:

CANTO DOLCE – PERLY BAROKA s interprety: Annou Hlavenkovou – soprán, Editou Adlerovou – mezzosoprán a Sarou Bukowski – klavír

Další informace a možnosti rezervace míst najdete na:
www.lnare.cz/zamek

Miroslav Uriánek – kastelán
na zámku Lnáře

Lnářské výtvarné léto – 3.ročník

Kočky, ženy a jiná zvířata

DALIBOR ŘÍHÁNEK

obrazy, kresby, grafiky

15. července – 2. září 2012

/ denně mimo pondělí 10 – 17hod /

Zámek Lnáře

Vernisáž výstavy: v neděli 15.7. 2012 v 17 hodin

**Tvrz Lnáře
a pan Svatopluk Masopust
zvou srdečně**

23.8. - 26. 8.2012

na III. ročník tradiční výstavy

LNÁŘSKÉ JIŘINY

výstava bude zahájena 23. 8. 2012
ve 14 hod.

další dny otevřeno 10 – 17 hod.

Milovníky vážné hudby srdečně zveme na 3. ročník: HUDBA STARÝCH MISTRŮ NA ZÁMKU LNÁŘE

Koncert se uskuteční **18. srpna** od 18:00 v jedinečném prostředí

Velkého sálu na zámku ve Lnářích

Účinkuje mezinárodní komorní orchestr

„MUSIC CAMP PRAGUE“

se solisty: prof. Yoshimi Oshima a Yumi Yoshie (Japonsko)

Celý koncert opět diriguje p. Jaroslav Krček

Informace a možnost rezervace míst:

tel. 604 40 14 32, e-mail: zameklnare@seznam.cz, www.lnare.cz

Pohádkové zastavení s jiřinami

Od 5. 8. 2012 bude Lnářská tvrz patřit opět pohádce. Na dva měsíce se v galerii zabydlí loutky z „Říše loutek“ z Prahy. Výstava bude zahájena v neděli 5.8. v 15 hodin vernisáží s krátkým loutkovým představením v podání členů umělecké scény na nádvoří Tvrze (v případě nepříznivého počasí v průjezdu). Výstava potrvá do konce září. Věřím, že osloví návštěvníky všech generací a v sobotu 29.9. se mohou děti i dospělí těšit opět na loutkové představení.

Poslední srpnový víkend prozáří sklepní prostory tvrze již 3. ročník výstavy jiřin. Pravidelní návštěvníci minulých výstav se určitě těší na to, co se panu Masopustovi za vydatné podpory a pomoci manželky podařilo vypěstovat, ať už se bude jednat o odrůdy nově vyšlechtěné nebo odrůdy návštěvníkům již známé a zároveň mohou porovnat, zda se jim povedlo vypěstovat to, co se daří Masopustovým. Věřím, že spousta nových návštěvníků si tuto výstavu nenechá ujít.

Všichni návštěvníci malí i velcí jsou srdečně zváni a dostane se jim srdečného přivítání.

Helena Hrubešová
Galerie a infocentrum Lnáře

CANTO DOLCE - PERLY BAROKA

na zámku ve Lnářích

Koncert se uskuteční 22. srpna ve Velkém barokním sále
Začátek v 19 hodin

Interpreti: Edita Adlerová - mezzosoprán

Anna Hlavenková - soprán

Sara Bukowski - klavír

Zazní výběr nejkrásnějších barokních árií s klavírním doprovodem,

G.Caccini - Amarilli, C.Monteverdi - Lasciate mi morire,

G.Giordani - Caro mio ben, nabo G.Martini - Piacer d'amor a další.

Informace a možnost rezervace míst:

tel. 604 40 14 32, 775 607 193 e-mail: zameklnare@seznam.cz

www.lnare.cz

Prohry s úsměvem ...

... byly vidět v sobotu 7. července na zahorčickém hřišti, kde se sešlo 10 mužstev na dalším (dnes už „tradičním“) 16. ročníku turnaje v nohejbalu. Začátek a registrace hráčů byly časně dopoledne, týmy byly rozděleny do dvou skupin po pěti mužstvech. Protože v poledne přerušil hru déšť, finálový zápas mezi „Kasejovicemi“ a zahorčickými „Žluťáky“ skončil až po 19. hodině. Po celý den panovala na hřišti i v řadách diváků veselá nálada, prokládaná klobásami a zlatým mokem, kterou

Nohejbal v Zahorčicích, foto Marie Vráná

nepokazil ani polední dešť, ale ani porážky, brané vždy s úsměvem!!!

Nejmladším hráčem byl 13-tí letý Martin Zíka ze Zahorčic, hrající za družstvo „No Name“ nejvzdálenějším týmem bylo družstvo z Karlových Varů, které před lety přijelo na turnaj náhodně a od té doby vynechalo asi jen 2 ročníky.

Konečné pořadí :

1. Kasejovice	6. NO NAME
2. Žlutáci (Zahorčice)	7. Karlovy Vary
3. Vínice B (Blatná)	8. „Jako vždycky“ (Zahorčice)
4. Zahorčice	9. Vínice A (Blatná)
5. RĚBUS	10. „Chalupáři“ (Zámlyni)

Organizátorům patří dík za přípravu soutěže, sponzorům za ceny, hráčům za fair-play a divákům za podporu.

Výhlášení vítězů, foto Hana Dosoudilová

Trocha historie – někoho nezabije ... Dnes o SVATBĚ

(doslovná citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

U nevěsty před obědem pro zábavu se nesla nejdřív mísa stará a vní voda a ve vodě bylo několik nudlí a před tím co to nesl skákali a volali „pozor nesou polévku“. Dotyčný schválně zakopl o práh u velké světlice a upadl a mísu rozbil. Pak se nesla opravdová polévka z masa hovězího. To se dělalo do r 1880.

Do polévky z masa hovězího se dávali kolem r 1868 kroupy domácně tlučené. Pak se dávali kroupy urobené na staročeském mlýně na kameně prvotřídní výrobek. Po r 1888 se dávala do polévky rýže. Na stůl se dávali vidličky nože, lžice a talíře. Maso hovězí se přineslo na stůl na míse nařezané porce. Na některé svatbě dávali na stůl i více porcí nebo stolovníků. Někdo si maso hovězí rozřezal nožem na drobnou pomocí vidličky a do toho knedlík z mouky a housky a na to se nalilo z koflíku omáčka bílá smetanová křenová. Někdo si nalil víc a na někoho se taky nedostalo a kuchařka přinesla dodatek. Někdo si vzal maso do levé ruky a maso ukusoval a lžící jedl knedlíky s omáčkou smetanově křenovou. Ty co si to rozkrájeli jedli taky vidličkou v pravé ruce. Pak bylo vepřové pečené nebo vařena šunka a pak někde zverina jako zajíc a nebo každý dvě jaternice.

Mezitím se hosté rozjářili a každé vesnici byla parta žen který uměli krásné písně svatební ale někdy se rozjářili a zpívali že o obsahu se nelze zmiňovat. Nejvíc je bavilo že nevěstu přivedli do nepříjemných rozpaků. Tehdy kolem r 1860 neb kolem r 1910 se vdávali děvčata ponejvíc v r 18 až 20 letech. V poválečné době se děvčata vdávají ponejvíc kolem 24 let až 32 r.

V Zahorčicích i v Předmíři si potrpěli na prvotřídní jídelní přístroje. Tak kde se strojila svatba koupilo se třeba 3 tucty lžic, 3 tucty nožů 3 tucty hrnků na kávu, 3 tucty vidliček, 3 tucty talířů a podobně. Daly-li 3 hospodyně dohromady jídelní přístroje stačilo pro těch 70 osob co seděli ve svatební síni. O takové svatbě bylo celý stavení obléhnuté dětmi. Po dvoře v oknech a v předsíni a v síni u dveří. V jiných vesnicích jako Metlí, Pozdyň, Chlomek, Ujezdo, Nová ves si zrovna na jídelní přístroje nepotrpěli kolem r 1910.

Byl-li ženich ze Zahorčic a nevěsta ze sousední vesnice vypravila se

velká fůra žen asi 15 až 24 ze stavení ženichovo v úterý po poledni tj. o svatbě a jeli pro nevěstino peřiny. Tomu se říkalo ještě r 1895 že „baby jedou pro peřiny“. Byla-li svatba u taneční zábavy v hostinci tak tam jeli. Báby hodně zpívali a výskali a některý byli napilý a některé málo. Byli to ženy vdané ve věku od 18 let do 65 let, ale těch mladších bylo víc. Báby přijmuli nevěstu z rukou rodičů a snažili se ten odchod z domova ji ulehčit a peřiny naložit a u ženicha uložit. Peřiny se vozilo o svatbě do r 1894 a poslední babská výprava v Zahorčicích byla r 1901.

U nevěsty se dávala výslužka (očepák). Ženy které je nosili na stůl museli s nima ve vzduchu točit nad hlavou a zpívali Zlatá pec zlatá pec upekla nám očepec. Před r 1894 kdy se vozili peřiny dozajista že se umuchlaly a ušpinily a podnapilý báby se na ně prý vrhly jako dravci a všechny báby je chtěly nésti na vůz. O půlnoci o taneční zábavě přinesla se židle a na tu usedla nevěsta na prostřed sálu „šenkova“ a ženy jí rozpletly vlasy a posadily na hlavu čepec což značilo že vstupuje do řad vdaných žen. Druhý den se ještě strojil oběd pro nejbližší příbuzný. Příští neděli se strojil přátelský oběd u toho co měl vyplácet věno „podíl“. Stal se tuatam případ že někdo sliboval hodně peněz ale o tomto obědě se přiznal že dá o mnoho méně a mělo to za následek hádku a obojí rodiče se rozešli navždy jako nepřátele až za hrob. Jestliže se peníze slibované skutečně vyplatily v pořádku vtom případě setrvali v přátelské zábavě až do večera neb do soumraku a sousedí už dle toho poznali že je vše v pořádku a na podívanou si nesli balík výslužky. Když to špatně dopadlo šli brzo po poledni a nenesli nic. V přítomné době se věno vyplácí před svatbou než se jde do Blatné napsat trhovou smlouvu. Na přátelským obědě měl býti ženich nevěsta družba družička, řečník a jeho společníci a obojí rodiče pokud byli na živu. Po svatbě za čas se vezl nábytek který někdy byl nový ale někdy opravený po matce. Bohatší nevěsty měly nábytek dubový politírovaný (leštěný). Nábytku se říkalo všeobecně „ajrichtung“ až kolem r 1900.

Milý čtenáři: Chtěl jsem popsati svatbu a domníval jsem se že to bude kratší ale nešlo to a tak se domnívám že bude čtenář na mnohé zvědav co zde není napsáno ale to si už vypočte každý ale jsem přesvědčen že pořádání svatby nám ukazuje správný obraz tehdejších poměrů a oto se jedná hlavně aby se ti to čtenáři z pozdější generace zachovalo.

konec

MYŠTICE

Stručně z Obce Myštica Malajsie v Myšticích

Po delší odmlce jsme opět navázali na cyklus cestovatelských přednášek. V sobotu 23. 6. 2012 se večer uskutečnila v sále Hospody U Labutě v Myšticích přednáška mladých manželů Petra a Hanky Šípkových z Myštic a indologů Ondřeje Abonyi a Terezy Kožíškové z Pole u Kadova o Malajsii, Borneu a Kalimantanu, což je indonéská část Bornea. Zúčastnilo se cca 40 posluchačů od dětí školního věku po dospělé z Myštic a okolí, ale přijelo i několik přespolních návštěvníků.

Přednáška byla zaměřena hlavně na místní přírodu, čtveřice navštívila několik národních parků, vylezla dokonce na nejvyšší vrchol jihovýchodní Asie Mt. Kinabalu (4095,2 metrů). Velmi poutavě oba přednášející pánové vyprávěli o záchraně původní fauny i flóry ohrožené výsadbou dalších plantáží palmy olejné a kaučukovníku. Krásné fotografie dokreslovaly jejich poutavé vyprávění. Část přednášky věnovali povídání o městech v této oblasti, jejich krásách a velmi podrobně popsali místní kuchyni. Některé z těchto malajských a indonéských specialit mohli návštěvníci ochutnat po celý víkend v místním hostinci.

Po přednášce a krátké přestávce následovalo promítání dokumentárního filmu o ochraně přírody na Kalimantanu „Zelená poušť“ od Michala Gálíka, studenta PřFUK v Praze. Film byl zaměřen na problematiku průmyslu a obchodu s palmou olejnou - asi každý ví o kácení deštných pralesů v Amazonii, ale málo kdo tuší, že v daleko horší míře se kácení deštné pralesy i v Indonésii a právě i v překrásné Malajsii.

Pozvánky na další akce Costa Rica

Další cestovatelská přednáška se bude konat v **sobotu 8. září 2012** od 20:00 opět v sále zájezdního hostince U Labutě v Myšticích, kdy nám bude biologem Karlem Janouškem přiblížena perla střední Ameriky - **Costa Rica**.

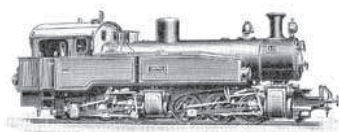
Výstava fotografií

V sobotu 4. srpna 2012 ve 14 hodin bude zahájena v sále kulturního domu v Myšticích výstava fotografií na téma **Věda je krásná**. Záštitu nad touto výstavou má Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze.

Dvoretické libování

Dovolujeme si co nejsrdečněji pozvat všechny na již tradiční Dvoretické libování. Libovati si tentokrát budeme na téma

STOLETÍ PÁRY

Libování započne o druhé hodině odpolední v sobotu 25. srpna letošního roku a kde jinde než na návsi ve Dvoreticích

Diváci se mohou těšit na celou řadu zajímavých atrakcí a trachtací. Nebude chybět občerstvení, hudba, zpěv a možná i tance.

Za všechny a na všechny se těší Jiří Kočárek.

PŘEDMÍŘ

Dětský den

V sobotu 2.6.2012 uspořádal obecní úřad s několika dobrovolníky z řad rodičů oslavu dětského dne. Účast dětí všech věkových kategorií i dospělých byla opravdu hojná. Počasí nebylo tentokrát úplně letní a tak neproběhla tradiční válka v nastříkané pěně, nicméně dětem to bohatě vynahradil velký skákací hrad.

Příjemným zpestřením bylo vystoupení nepomucké kapely „Kdyžsesejdem“, která svým prvním vystoupením pod širým nebem bavila všechny přítomné do pozdních nočních hodin. Poděkování patří paní hostinské Petře Muchové za přípravu občerstvení, firmě Agraspol Předmíř a.s. za poskytnutí daru a všem pořadatelům.

Probíhající projekty

Do fáze výběru nejvhodnějšího dodavatele se dostaly projekty na zpracování územního plánu obce, opravu opěrné zdi u kapličky v Zámlyni a nákup techniky na údržbu veřejných prostranství. Oprava zdi a nákup techniky budou z velké části hrazeny z dotačního programu obnovy venkova a MAS Svazku obcí Blatenska.

Pracovní prodloužený víkend

Víkend prodloužený státními svátky oslavili hokejisté z Clubu Pastouška se svými rodinami a přáteli prací. Z vlastních prostředků si u klubovny postavili zděnou udírnu a provedli terénní úpravy včetně zabudování dětské skluzavky. Nově travou oseté plochy se snad již

brzy zazelenají a přispějí tak k ještě lepšímu vzhledu tohoto břehu Zámlynského rybníka.

Pouťové posezení s hudbou

Na závěr si dovoluji srdečně pozvat všechny spoluobčany i obyvatele okolních obcí na tradiční pouťové posezení. Koná se v neděli 19.8. od 14h na prostranství u obchodu v Předmíři. K poslechu bude hrát Toulavá kapela, občerstvení je zajištěno. Těším se na setkání s Vámi.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Minaříková Růžena (86), Viktorová Božena (82), Tomášková Jarmila (78), Hlínová Helena (78), Nepodal Jaroslav (78), Trnková Marie (72), Klingorová Magdalena (70), Červenka Jiří (60)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a přejeme do dalších let stále zdraví a mnoho životních radostí.

Bc. Pavel Karlík, starosta obce

Žofie Peterová

Jana Vaňásková

RADOMYŠL

Jihočeskou „westernovou“ pouť v Radomyšli navštívilo 3000 lidí

Slavnostní zahájení Jihočeské pouti na pódiu

Ve dnech 22. – 24. června se uskutečnila v Radomyšli tradiční „Jihočeská pouť“ – tentokrát v duchu westernu. Akci navštívilo kolem 3000 návštěvníků a také 43 občanů z partnerského města Montoggio (Itálie). Slavnostního zahájení hlavního programu v neděli na Maltézském náměstí se zúčastnili také významní hosté - starosta Montoggia Valter Raineri, poslanec Martin Gregora, 1. náměstek hejtmána František Štangl a vrchní ředitel regionálního rozvoje MMR Jiří Vačkář. Uvedená fakta jsou důkazem toho, že z pouti, která na přelomu století spěla ke svému zániku, se podařilo během několika let vytvořit významnou akci nadregionálního významu. Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na zajištění náročného tří denního programu.

Ing. Luboš Peterka, starosta

Radomyšl se proměnila ve westernové městečko

Pestrý program na pódiu zahájily kankánem radomyšlské ženy

Poděkování pro „Radomyšlské babčiči“

Jako blesk z čistého nebe se v Radomyšli objevila skupina dam v nejlepší věku, které si neoficiálně říkají „Radomyšlské babčiči“ a které se rozhodly, že věnují část svého volného času nezištně ku prospěchu městyse. Ušily závěsy do smuteční síně, uklidily cestu k vlakové zastávce a samotnou vlakovou zastávku, okolí parku a kostel sv. Jana Křtitele. Za to vám milé dámy - J. Karasová, V. Janoušová, B. Kadečková, H. Mrázová, S. Klasová, H. Klasová, M. Horejšová, R. Filcová, V. Votavová, A. Vachulková, L. Žáková, A. Pichlíková, J. Poklopová, H. Levá, B. Krejčová, Z. Lifková a B. Peterková - patří velké poděkování. Radomyšl se v posledních letech stala pojmem právě díky aktivitě místních lidí a jejich hrdošti na místo, ve kterém žijí.

Ing. Luboš Peterka, starosta

Úspěšný týden TJ Radomyšl

Vítězové nohejbalového turnaje

Členové TJ Radomyšl uspořádali v měsíci červnu během jednoho týdne dvě velmi úspěšné akce. Předpokladem úspěchu bylo dobré počasí a to opravdu přálo. První akcí byl volejbalový turnaj smíšených družstev a následný koncert populární skupiny Parkán na koupališti dne 16. června, který navštívilo 450 diváků. Všichni bouřlivě aplaudovali během celého koncertu a už se určitě těší na příští rok. Druhou tradiční

akcí byl pouťový turnaj trojic v nohejbale, hraný jako Memoriál Karla Vachulky dne 23. června. Turnaje se zúčastnilo 22 týmů a po velmi vyrovnaných bojích zvítězilo domácí družstvo Žabokrty ve složení R. Votava, M. Koubovský a Š. Pešek, který byl zároveň vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Na dalších místech se umístily týmy Škvorů a Zbořova. Turnaj navštívilo velké množství diváků, kteří vytvořili perfektní atmosféru. Pořadatelé připravili ve spolupráci s Městysem Radomyšl pro nejmenší návštěvníky pouťové atrakce, které mohli využít po celý den zdarma.

Ing. Milan Koubovský, předseda TJ

Loučení se základní a mateřskou školou

9. třída 2012: Horní řada zleva: Jakub Sosna, Marián Rolník, Eduard Murgoš, Štěpán Štůs, Terezie Sklenářová, Ondřej Kotrch, Jakub Šebesta, Sandra Němečková, Kateřina Vyšínová a ředitel školy Jiří Pešl. Dolní řada zleva: Kristýna Kolářová, Adéla Bezpalcová, tř. uč. Eva Čapková, Adam Bezpalec, Miloslav Poleno, Petr Jopek, Jaroslav Vlasák a Pavlína Sosnová

Jako každý rok proběhlo v obřadní síni Úřadu městyse Radomyšl loučení předškoláků s mateřskou školou a žáků devátých tříd se základní školou.

Předškoláci 2012

Horní řada od okna: Marcela Márová, Sandra Poštová, Lucie Kahovcová, Martin Štůs, Jakub Kohout, Jolana Mrázová, Daniela Henkenová, Eliška Pelcnerová, Iveta Hochová, Terezie Goby. Dolní řada: Sabina Nepodalová, Vojtěch Švihovec, Jan Hrouda, Martin Zubal

Pokud chcete vědět, co se děje, sledujte pravidelně www.radomysl.net

Na nových www stránkách městyse najdete informace o historii, současnosti, významných osobnostech, zápisy z jednání zastupitelstva, vyhlášky, ekonomické informace, informace pro podnikatele, zpravo-daje, důležité kontakty, prezentace spolků, místních částí, územní plán, hlášení rozhlasu, fotky, videa, aktuální pozvánky na akce a následné reportáže z nich a mnoho dalších důležitých informací.

Moulisák chrápal, až listí padalo!

Nad koupalištěm v Radomyšli se vyrojili v noci čerti. Děti, které se vracely z noční vycházky, kde plnily „bobřika odvahy“, musely překonávat mnoho překážek.

S Moulisákem hráli skořápky o lampičky, kdo neuspěl, zahrál si se Žbrblalama na postřeh a úplně poslední možností bylo zahrát si s čerticí prší o sladkou odměnu. U Lucifera musely děti podlézat lano a podepisovat se musely na list hříšníků. Vysvobozovaly z kotle ty kamarády, kteří tam skončili díky čertům a svým prohřeškům. Děti byly moc šikovné a všichni to zvládli na jedničku.

Toto proběhlo v rámci víkendu na koupališti. Do-konce 24 dětí tam zůstalo přes noc. Po celý den si hrály, plnily nejrůznější úkoly a večer za tmy pod širým nebem viděly pohádku „O Všudybylovi“.

Druhý den za nimi přijel rytíř Petr v plné zbroji. Děti si mohly vyzkoušet brnění, potěžkat štíty a také střelbu z luku. Dozvědět se o životě rytířů co nejvíce se hned tak nepovede.

Po svíčkové jako od maminky přijeli policisté a povídali si s dětmi. Každý kluk si jistě rád prohlédl

policejní auto, obušek, pouta i sirénu a další věci, spojené s prací policisty. Ani děvčata nezůstala stranou.

Nejoblíbenější hra „Na kouzelníka“ ukončila pobyt na koupališti. Pak už jen zbývalo zabalit, uklidit a hurá domů. Hlavně se dospát, protože o víkend na koupališti na to nebyl čas.

Poděkování patří mým kolegyním a partě mladých, kteří se mnou už čtvrtý rok spolupracují a děti je mají rády.

ZA ZO ČSŽ Radomyšl
Blanka Matoušková

Dětský den v Radomyšli

První sobotu letošních prázdnin proběhl na koupališti v Radomyšli dětský den, na který přišlo 89 dětí. Tradičně na 16 stanovištích plnily nejrůznější úkoly. Netradičně se točily v pohádkovém křesle, zdolávaly lanové překážky. Tyto dvě atrakce a noční pohádku nám zprostředkovalo budějovické divadélko „Máma a táta“.

Díky hasičům si děti mohly zastřílet ze vzduchovky do terčů. A musím je pochválit, většina se trefila, takže žádný zajíc ani veverka neměli díru v kožíšku.

Večerní divadélko navštívily některé děti i s rodiči. Pobavili se všichni náramně. Tak ukecaného

Všudebyla jsme ještě neslyšeli.

Počasí nám přálo, děti měly radost a udělaly radost nám, jak byly šikovné. Nové soutěže se líbily a doprovodná muzika p. Lojka taky. Věřím, že za rok to zkusíme znovu.

Mnoho díky patří i sponzorům a radnici. Bez jejich pomoci by se tato akce neobešla. Děkujeme i rodině Vacků. Oni celý areál posekali, uklidili a pro nás připravili.

ZA ZO ČSŽ Radomyšl
Blanka Matoušková

Zprávy z DPS Radomyšl

- 5. května navštívila Infocentrum v Radomyšli skupina turistů ze Zábohí.
- 16. května jsem byla na interním vyšetření žaludku gastrokopií. K mému velkému překvapení mne vyšetřovala mladá a milá lékařka MUDr. Lenka Češková, která mi sdělila, že byla mezi zmiňovanými turisty ze Zábohí. Byla v civilním oblečení, takže jsem ji nepoznala. Pochválila jsem ji, že ji pan primář Ivo Horný dobře zaučil.
- 19. května se konala v kostele sv. Martina Vikariátní pouť.
- 13. června uklízelo asi deset žen v nejlepší věku cestu k vlakové zastávce. Říkají si Radomyšlské babičky, ale vypadají skvěle.
- 14. června uklidily dvě ženy Maruš a Blanka prostranství před pomníkem padlých z 1. světové války. Za vzorně provedenou práci poděkovala všem ženám místním rozhlase matrikářka paní Olga Majerová.
- 22. června vylétli dva mladí čápi z hnízda. Je krásné je pozorovat, jak krouží nad Radomyšlí. Kéž by počasí vydrželo a mohli jsme se s nimi těšit. Mnoho turistů si je fotografuje.
- 23. a 24. června se konala slavná pouť k počtě sv. Jana Křtitele. V 8:30 hod. byla v poutním kostele mše svatá. Celebrovali ji premonstrát ze strahovského kláštera a dva maltézští rytíři.

I já jsem dostala jako host vstupenku do zasedací síně. Touto cestou děkuji panu starostovi Ing. Luboši Peterkovi. Bylo tam, bohaté a výborné občerstvení.

Závěrem se musím zmínit, že ochotnický soubor z Radomyšle nacvičuje operetu Mamzelle Nitouche, kterou napsal francouzský skladatel Hervé. Snad se můžeme těšit v polovině října do Sokolovny.

Jiřina Machníková

SEDLICE

Zprávičky z mateřinky

S blížícím se koncem školního roku vždy přibývá mnoho akcí. Ani letos tomu nebylo jinak.

Na úterý 29. 5. jsme už nemohli dospát, čekal nás školní výlet. Naše cesta směřovala do ZOO Plzeň. Jízda autobusem rychle utíkala a pro starší děti byl v ZOO zajištěn výukový program „Cesta do Afriky“. Zajímavá prohlídka expozic zaujala nejen děti, ale i my dospělí jsme se od lektorky dozvěděli mnoho zajímavostí. Pro mladší děti byla největší zábava v pavilonu opic, líbily se jim i nosorožci nebo klokani. Počasí nám opravdu přálo, proto jsme si mohli všechna zvířata dobře prohlédnout.

Oslavu Dne dětí připravili naši devátáci pod názvem „Cesta kolem světa“. Při splnění úkolů dostali výletníci diplom a na zahradě Mateřské školy společně našli ukrytý poklad – kromě sladkostí i velká stavebnice.

Na čtvrtek 14. 6. se těšili naši předškoláci. Čekalo je spaní ve školce. Sešli jsme se v 17:00 hodin. Po opečení vuřtů na školní

zahradě jsme si u ohně zazpívali. Poté jsme se vydali po šípkách na cestu do pohádek. Ani po pěší túře nebyly děti unavené a zatančily si ještě v rytmu disco. Pohoštění pro děti – obložené talíře, jednohubky, mísy s ovocem a buchty na ranní snídani, připravili rodiče. Za „spacákování“, jak děti tento večer nazvaly, obdržely medaili za odvalu. Vždyť všichni to bez rodičů opravdu zvládli.

Ve středu a ve čtvrtek 20. – 21. 6. probíhala sportovní olympiáda. Po rozcvičce na školní zahradě jsme se rozdělili do družstev podle věku a mohlo se začít. Po splnění několika disciplín získali sportovci medaile a ti nejlepší diplomy.

K závěru školního roku patří rozloučení s budoucími prvňáčky. Po krátkém hudebním vystoupení třídy Berušek a Zajíčků nastalo slavnostní stužkování, kterého byl přítomen pan místostarosta F. Kopáček.

Chceme poděkovat a chválíme ty rodiče, kteří nám formou brigád obrousili a natřeli herní prvky a altánky na školní zahradě.

Dětem přejeme hezké, slunečné prázdniny.

Za MŠ Jana Hálová

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, snad s výjimkou devátáků, zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Školní akademie – Basova rodina
(vlevo autorka Petra Šavrdová)

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. V květnu se naši žáci podívali do Prahy, kde navštívili Českou televizi a Petřínskou rozhlednu, ti starší výstavu lidských těl. Přes drobnou nepřízeň počasí se 1. června

uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci i pro mateřskou školu. Žáci 5. a 9. ročníku se zúčastnili na přelomu května a června celostátního testování. V červnu proběhla školní akademie. Předvedli se především žáci 1. stupně a ZUŠ Blatná, ale letos oživil program svou povedenou scénkou osmáci. Všichni aktéři sklídili v zaplněném kině zasloužené ovace. Pátáci si zpestřili loučení s prvním stupněm přespáním ve škole, které se jim velmi líbilo. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky, jejichž počet narostl na sedm (hra na flétnu, výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, hra na kytaru a paličkování). Žáci svými finančními příspěvky opět podpořili ve studiu našeho afrického „spolužáka“ Luise Nestora Lamaha.

Dětský den – jedno ze stanovišť

Luis Nestor Lamah s obrázky od našich žáků

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 29. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Rozloučení s 9. třídou na Městském úřadu

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

*Mgr. Marek Charvát
Ředitel školy*

Dětský den

Jako každý rok si pro nás 9. třída 1. června připravila Dětský den. Tento rok měl téma „Cesta kolem světa“. Ráno hned po prvním zvonění jsme šli na venkovní hřiště u školy a tam pan ředitel přečetl, ve kterých skupinách máme být. Při cestě jsme plnili spoustu úkolů. Za každý správně splněný úkol jsme dostali papírek se slovy, které nám měly pomoci vyloučit tajenku. Když jsme přišli do školy, dostali jsme odměnu. Dětský den se mi líbil.

Adéla Krejčová, 5. třída

The Human Body Exhibition

21. 5. 2012 navštívily třídy od 6. - 9. výstavu lidských těl v Praze. Prováděli nás studenti 2. ročníku Lékařské fakulty KU. Byla zde vystavována těla lidí, kteří umřeli nebo měli nějaké vážné nemoci a podepsali smlouvu se souhlasem k výstavě svých orgánů a svých těl. Viděli jsme očištěné orgány, nervy, vlasečnice, kosti, celá těla a plíce kuřáka i nekuřáka. Také zde byly vystaveny orgány s různými nemocemi, např. tvrdnutí jater, mozek s nádorem atd.

Výstava se nám líbila. Ale stejně nás nejvíce zaujal medik, který nás výstavou provázel. Živý tvor je prostě živý tvor.

Lucie Šípková, Leona Jichová, 8. třída

8. třída opět zasahuje do zvyklostí školy

Dříve bylo zvykem vystupovat na školní akademii pouze do 5. třídy. Osmá třída v čele s Petrou Šavrdovou ukázala, že na zvyky „kašle“. Do secvičení scénky na akademii se pustili už v 6. třídě a nebáli se do toho jít znovu. Pod vedením režisérky a zároveň autorky Petry Šavrdové nacvičili scénku Basova rodina. Ta pojednává o typické rodině z Kameňáku. Děj je spíše naznačen, ale hra spočívá v dialozích mezi mužem a ženou, tchýní a zeťem, v rozhovorech kamarádů v hospodě. Scénář má na svědomí opět Petra Šavrdová. Vyjádřila by se k tomu asi

takto: „Už odmalička jsem chtěla hrát na divadelních prknech. Proto jsem s podporou třídy napsala další scénář, našla herce a „secvičila“ je. Hra předčila má očekávání a doufám, že se ještě někde objeví.“. Zkoušky se setkaly s mnohými problémy, jako třeba s neposlušností herců, nedostatkem kostýmů, chaosem a hlavně s výbuchy emocí. Vše se nakonec povedlo a scénka měla opravdu velký úspěch.

Petra Šavrdová, 8. třída

A co na to samotní herci?

Petr Koutenský: „Obětoval jsem se, ale nadšení nesdílel.“

Růžena Kuřáková: „Myslím si, že to byl zajímavý nápad a ráda jsem se na něm podílela.“

Barbora Hudáková: „Dobrý, prostě dobrý oživení.“

Krajčářské slavnosti Sedlice – 2012

11.8.2012

Host slavností: Iva Hüttnerová

10.00 – 13.00 - hudební a taneční vystoupení

10.00 - otevření jarmarku

- Zahájení výstavy krajky+soutěžní práce

„I. ročník soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka „

- folklorní soubor „Sedlišťan“ ze Slovenska

13.00 – Hlavní program

modní přehlídka – 1 blok - historie

Taneční klub Čížová – Mamma Mia

modní přehlídka – 2 blok - kolekce modelů

„Sedlická krajka“ - prodejně

Kadeřnická šou - proměna

Mažoretky Prezioso

15.00 - vyhlášení výsledků soutěže

„I. ročník soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka Sedlice-2012“

Taneční klub Čížová - Kankán

15.30 - Hudební skupina Kudrnáči

17.00 - ukončení

Pro děti: dětský koutek, Divadélko Táta + Máma, skákaací hrad a další
Občerstvení, rybí speciality.....

Okrsková soutěž v požárním útoku v Sedlici

Dne 26. května 2012 se konala již tradiční okrsková soutěž v požárním útoku za účasti družstev SDH Sedlice, SDH Škvořetice a SDH Lom. Klání družstev proběhlo ve výborné přátelské atmosféře podpořené hezkým počasím a občerstvením. 3. místo vybojovali muži z SDH

Škvořetice, stříbrnou pozici obsadili SDH Lom a 1. místo již po jednaté v řadě obhájili muži z SDH Sedlice, čímž získali putovní pohár. Letos se poprvé zúčastnilo okrskové soutěže družstvo žen SDH Sedlice, a tak si ženy dobojly pro zlatý pohár. Soutěž byla ukončena slavnostním předáním poháru z rukou starosty města Sedlice Ing. Jiřího Roda. Velké poděkování za organizaci a hladký průběh celé soutěže patří členům SDH Sedlice a obzvláště veliteli sboru Josefovi Keřkovi.

Jindřich Hucek ml.

O putovní pohár starosty města Sedlice

První prázdninový víkend, v sobotu 30. června, uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Sedlice historicky první ročník soutěže v požárním útoku „O putovní pohár starosty města Sedlice“. Soutěžit přijelo celkem 10 družstev. Soutěž proběhla dle pravidel požárního sportu se sklony-

mi terči, na regule dohlíželi rozhodčí p. Václav Tvrđý a p. Jiří Soukup. Navzdory rekordním teplotám, které se šplhaly přes 30° C, všechna družstva předvedla chvályhodné výkony. První místo obsadilo družstvo SDH Bezdědovice (20:89s), druhé domácí družstvo ze Sedlice (23:35s) a třetí SDH Blatná (23:45s). V pořadí následovali SDH Chobot, Sedlice B, Chrástřovice, Chlum, Katovice a Radomyšl. V kategorii žen získaly putovní pohár SDH Sedlice (26:95s).

Na závěr soutěže předvedl místní sbor ukázkou útoku se zapůjčenou stříkačkou Rosenbauer Fox 3. Po předání pohárů a diplomů všichni uvítali bohaté občerstvení a posezení, které se protáhlo do pozdních večerních hodin.

Akce proběhla za podpory města Sedlice, starosty města p. Ing. Jiřího Roda a velkého množství sponzorů. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na shledanou příští rok při oslavách 130. výročí založení sboru.

Jindřich Hucek ml.

Den dětí v Mužeticích

Dne 2.6.2012 se mužetičtí rodiče rozhodli uspořádat oslavu dětského dne za finanční podpory Města Sedlice. Na děti čekalo odpoledne plné her a zábavy.

Jako milí hosté přijeli i sedličtí hasiči, aby ukázali dětem své umění. Děti si samy mohly vyzkoušet stříkání z proudnice a prohlédnout si hasičský vůz. Během dne se mohly děti povozit na loďce po místním rybníčku.

Místní hřiště se rozdělilo na sedm stanovišť, na kterých probíhaly jednotlivé soutěže. Děti si vyzkoušely kopání na branku, běh v „dospěláckých“ holínkách, svou mušku otestovaly při házení kroužků a míčků, shazování dřevěné pyramidy nebo při házení holínkou na cíl.

Svou rychlost a obratnost si děti vyzkoušely při probíhání slalomové dráhy, na jejímž konci na ně čekalo ještě přelézání štaflí.

Soutěži se zúčastnilo celkem 23 dětí – od těch nejmenších až po školáky. Velká návštěvnost akce velmi mile všechny překvapila. Děti statečně bojovaly, i když hlavním cílem bylo sejit se a dobře se pobavit. Na každé dítě čekala sladká odměna a celkoví vítězové obdrželi navíc diplomy, medaile a pohár „Mužetický sportovec roku 2012“.

Po dokončení soutěží a vyhlášení vítězů bylo odpoledne ukončeno společným opékáním špekáčků.

Šindelář Michal

TCHOŘOVICE

Druhá květnová neděle již několik let v naší republice patří oslavě Dne matek. Původ tohoto svátku pochází ze starověkého Řecka. V Československu se Den matek začal slavit v roce 1923. V době komunismu ho nahradil MDŽ a k oslavám Dne matek jsme se vrátili až po roce 1989. Každou maminku určitě potěší kytička nebo malý dárek od její ratolesti. Je to takové malé poděkování za všechnu péči, kterou nám maminky věnují. V naší obci se oslava Dne matek konala v sobotu 12. května, kdy se v místním pohostinství sešly maminky i babičky. Děti pod vedením paní Mileny Bolinové a Martiny Čadkové pro ně nacvičily vystoupení, které určitě všechny přítomné mile překvapilo. Pro děti pak byla připravena tvořivá dílna, kde si mohly vyrobit pro maminky srdíčko. Nechybělo ani občerstvení, hudba a pro maminky květiná.

Den matek výroba srdíčka pro maminku a vystoupení dětí

O týden později se na bývalém letišti opět po dlouhé době objevila letadla. V sobotu 19. května se zde konal Letecký den. Slet ultralehkých letadel zorganizovali piloti Aeroklubu Českých Budějovic. Na letišti toho dne přistálo 56 ultralehkých letadel. Malí i velcí si mohli prohlédnout letadla zblízka. Někteří dokonce usedli do kabiny a při letu se pokochali pohledem z výšky na krásnou krajinu Blatenska s modrou vodní hladinou okolních rybníků a žlutě rozkvetlá řepková pole. Pro děti byl připraven skákací hrad od Raiffeisen stavební spořitelny, který byl po celou dobu v obležení nedočkavými dětmi. Stejně tak určitě zaujaly malé i velké návštěvníky modely aut i letadel, které předvedli modeláři z Blatné.

Pro unavené nohy posloužilo posezení pod velkým stanem, o které se postarali místní hasiči. Samozřejmě nechybělo ani občerstvení. Díky krásnému počasí se celá akce vydařila na výbornou.

Koncem května jsme uspořádali ve Tchořovicích sbírku šatstva pro Diakoniii Broumov. Děkujeme všem, kteří přispěli.

Pro děti připravily místní ženy v neděli 3. června dětský den se spoustou soutěží. Přestože nám počasí moc nepřálo, pustily se děti s vervou do plnění různých úkolů, za jejichž splnění na ně čekaly odměny a na závěr opékání buřtů.

V červnu dokončil místostarosta obce pan Michael Bolina opravu a instalaci nového křížku na Velkých lukách. Původní křížek se ulomil a následně ho někdo odnesl.

Děkuji všem, kteří se na přípravě i realizaci všech těchto akcí podíleli.

A co nás čeká v srpnu?

Ve dnech **3. - 5. srpna** proběhne na bývalém letišti hudební festival Rockstone Bohemia. Týden před a týden po něm budou na ploše probíhat přípravné nebo úklidové práce. Veškeré informace je možné získat na www.rockstonebohemia.cz.

Na konci prázdnin se děti mohou těšit na loutkovou pohádku O nezbedných kůzlátkách v podání herců Umělecké scény Říše loutek (www.riseloutek.cz). Zváni jsou samozřejmě nejenom děti ale také dospělí, kteří si chtějí zpríjemnit nedělní dopoledne **26. srpna od 10:30 hodin** v místním pohostinství.

*Mgr. Eva Křivancová
starostka*

Správa lesů v k.ú. Tchořovice (2. část)

Nová myslivna byla postavena mimo k.ú. Tchořovice, stojící osamoceně v jihovýchodním cípu okraje rybníka Smyslova v blízkosti Velkého Pálence.

Myslivna byla navržena a postavena stavitelem velkostatku ve Lnářích Lambertem Pávkem v letech 1883 – 1884. Celá stavba tvořila uzavřený prostor tvořený z velké části hospodářskými budovami a obytným domem. Ten byl složen z jedné kanceláře / první místnost vpravo za vchodem/, kuchyně, dvou obytných místností, komorou a sociálním zařízením. Dvůr byl opatřen vysokými dřevěnými dvoukřídlými vraty, dále malými dvířky směrem k severu / zbudovanými po roce 1940/, umožňující vstup na polnosti, které k myslivně náležely.

Současně s výstavbou byly v uzavřeném prostoru vysazeny 3 lípy, po jedné lípě na každé straně vrat a jedna lípa nedaleko vstupu do obytného domu. Lípy podél vrat tu nacházíme i v současnosti, bohužel lípa v blízkosti vchodu byla pokácena kolem roku 1995.

Z obyvatel myslivny jsou známa tato jména:

Haš	1895 - 1902	
Sachr	1902 - 1907	
Voborník	1907 - 1913	
František Blažek	1913 - 1917	
František Hromádka	1917 - 1923	
František Loukota	1923 - 1933	
Karel Slaviček	1933 – 1962	/poslední ved. polesí, fořt /
Bohuslav Cihla	1966 – 1973	/hajný/
Miroslav Korba	1973 – 1974	/hajný/
Zdeněk Zelenka	1974 – 2003	/hajný/
Velkostatek Lnáře	2003	/dům k rekreaci/

Poslední vedoucí polesí, lesní (označení i „fořt“) se narodil 11. května 1902 ve Lnářích jako syn Klementa Slavička z Vrbna / nar. 24.6.1861/, který byl osobním myslivcem barona Karla Klimenta z Lilgenau. S ním procestoval na cestách za myslivostí velkou část Evropy.

Karel Slaviček byl absolventem Lesnického ústavu v Písku v letech 1918 – 1921, 22. července 1922 složil zkoušku pro samostatné lesní hospodáře. Dne 27. června 1923 byl jmenován lesním aspirantem, 6. září 1923 lesním adjunktem a 1. ledna 1933 lesním správcem.

V roce 1938 se oženil s Anežkou Vokurkovou ze Tchořovic č. 10 a vychovaly dvě dcery. Zemřel ve Tchořovicích č. 84 v roce 1979 a je pohřben na hřbitově ve Lnářích.

Některá další fakta o myslivně č. 56 /k.ú. Pole/:

Voda pro provoz v myslivně byla odebírána ze studně mimo objekt myslivny cca 50m za hranicí objektu. Teprve 26. října 1939 byl zaveden ze studny vodovod do stáji s ručním čerpáním pomocí pákového čerpadla Antonínem Němečkem z Kasejovic s nákladem 2 500 Kč. O několik let později byl vodovod propojen i do obytné budovy. Studna i v současné době je v provozu a slouží k osvěžení procházejících turistů.

Elektrická energie byla zavedena do myslivny až v roce 1970, propojením na elektrické vedení u Hydrobiologické stanice. Do této doby se zde svítilo petrolejkami, nebo bylo používáno ne zcela spolehlivé a výkonné motorové dynamo.

Lze si jistě domyslet a odvodit, že život na myslivně a hájenkách nebyl vůbec lehký i když jistě velmi svobodný a poklidný. Především to bylo obtížné pro malé děti, které den co den, v jakémkoliv počasí chodily do školy ve Tchořovicích, později na místní železniční zastávku při

dojezdu do školy do Blatné.

Jen málo je těch, kterým je známo, že dosti velká část vycpanin vodních ptáků v depozitářích Národního muzea v Praze pochází z oblasti rybníků mezi Tchořovicemi a Vrbnem. Velkou zásluhu na této skutečnosti má profesor Julius Komárek, který byl pověřen mezi léty 1935 – 1955 úkolem, doplnit a rozšířit depozitáře Národního muzea sbírkou vodního ptactva, ale i jiných živočichů žijící v naší republice.

Protože velmi často pobýval na zdejší Hydrobiologické stanici u Velkého Pálence, zdejší rybníky dobře znal a věděl, že tu jsou rozsáhlé možnosti jak v četnosti druhů ptactva, tak i v jejich množství. Ve spolupráci s ornitologem doc. Woldemarem Černým dokázal vytipovat a následně odstřílet ty druhy, které byly pro muzeum důležité, zajímavé ale i nutné.

Velkým pomocníkem, přítelem i mysliveckým rádcem byl Karel Slaviček z myslivny u Smyslova, kterému patří za tuto práci stejně velká zásluha.

S jistotou víme, že se jednalo o tyto vzácnější druhy:

R 1938 – racek malý /rybník Strašil/, pilich stepní /rybník Radov/

R 1939 – 2 pochopové rákosní / rybník Radov/

R 1940 – ústříčnick malý /rybník Velký Pálenec/

R 1945 – volavka růžová /rybník Radov/

R 1951 – chaluha /rybník Radov/, morčák prostřední /rybník Velký Pálenec/

R 1952 – orel mořský /rybník Hořejší/

Karel Slaviček byl jistě nezapomenutelnou postavou. Byl vedoucím polesí /fořtem/, na tehdejší dobu velmi prestižní povolání. Byl ale především vynikajícím odborníkem v lesnictví, myslivcem a střelcem na běžící či letící zvěř. Jako vedoucí polesí býval i vedoucím mysliveckých honů, kterých v jeho době bylo skutečně velmi mnoho a to jak na zajíce, bažanty tak především na divoké kachny. Při honech, po jejich zahájení stával obvykle stranou a jakoby nezúčastněně pozoroval průběh honu, při tom velmi bedlivě sledoval vše, co se kolem dělo. Střílel velmi málo a to pouze jen tehdy, když zvěř odlétala, nebo odbíhala a pro všechny ostatní lovce již byla mimo dořet. Tehdy téměř ledabyle zvednul svoji brokovnici, zamířil a vystřelil. Rána obvykle padla pouze jedna a zvěř padala k zemi, k velkému údivu honců a dalších přihlížejících. Současně jistě k velké závistí přítomných chybujících lovců. Svoji nepostradatelnou, kostrbatou dubovou holí /která byla současně jakýmsi doplňkem jeho osobnosti/, dal povel svému českému fouskovi Borkovi, který ochotně a předpisově zvěř přinesl.

Častým účastníkem honů mezi léty 1945 – 1955 býval i známý herec Jan Werich, který byl velkým přítelem p. Slavička. Pravidelně sem zajížděl ze své chalupy u Velhartic a po honu, sedíc na nějaké mezi či kamení, společně kouřili, při družné přátelské rozpravě, „tradiční werichovské doutníky“. Přátelský vztah udržoval i s hajným Františkem Štěrbou a jeho rodinou. Miloval švestkové knedlíky od paní Štěrbové, sypané domácím tvarohem, nezbytným cukrem a dobře omaštěné čerstvě utlučeným máslem. Počet spořádaných knedlíků ale necháme zapomenout.

(pokračování v příštím čísle)

Ing. Karel Krejčí

UZENICE

Dětský den v Uzenicích

Uběhl další rok a pro děti byl uspořádán opět dětský

Sněhurka dětský den

den. Celou akci si vzala na starost paní Vendula Líbalová, která ve spolupráci se Sborem dobrovolných hasičů v Uzenicích připravila pro děti spoustu zábavných soutěží. Dohled nad regulérním průběhem měly a odměnu za jednotlivé soutěže dětem udělovaly postavičky Šmoulinka „Tereza Skálová“, Ferda mravenec „Vašek Holub“, Vodník „Josef Zemek, Kutil Tim „Petr Hrubý, Plamínek „Libor Líbal“, Sněhurka „Tereza Sýkorová, Vilík „Jirka Skála“, Černo-

Myslivna U Slavičků cca 1940

kněžník „Petr Lávička“, Pirát a Lesní víla „Lucka Hrubá. Masky jsme si letos již připravili vlastní, tj. tedy ti, kdo se nebáli šicí mašiny J (Katka Hrubá, Vendula Líbalová a má osoba). Velkým překvapením pro děti byla možnost svézt se na koních pod dohledem jejich cvičitelů ze Stražiště u Počápel, kterým tímto děkujeme za jejich ochotu a profesionalitu. A samozřejmě pod dohledem rodičů. Tuto příležitost nevynechalo snad jediné dítě, včetně našich pohádkových postaviček a následně i samých rodičů, kteří v okamžiku, kdy skončil dětský den a děti znavené

Vodník dětský den

z celého dne odešly domů, začali rodiče nacvičovat před večerem scénku ze známého filmu Dědictví aneb kurvašigutentag a coby Bolkové Polívkové objížděli na koních ves a kynuli svým spoluobčanům. Myslím, že naši interpreti Bolka Polívku mnohdy i překonali J. Pro děti byly připravené k opečení špekáčky, které měly zdarma, ostatní občerstvení zajišťovala paní Renata Mázdrová. Za sponzorské dary děkujeme obci Uzenice, Komerční bance, a.s., pobočka Blatná, GE Money Bank, a.s., Siko Čimelice, Blatenská ryba a Velkoobchodu s alkoholickými nápoji pana Halgaše a paní Renatě Mázdrové.

Pozvánka na soutěž v požárním sportu o pohár starostky obce

Sbor dobrovolných hasičů Uzenice pořádá dne **11.8.2012** od 13.00 hod soutěž v požárním sportu o pohár starostky obce Uzenice. Zveme tedy sbory dobrovolných hasičů a všechny ostatní příznivce hasičského sportu, dostavte se ve stanovený den na louku nad bytovkou (na začátku obce při příjezdu od Myštic). Poměříme své hasičské umění a večer od 20:00 si můžeme společně zatancovat a pobavit se na přírodním parketu při produkci skupiny Hadiband.

text: Gabriela Kučerová

foto: Vendula Líbalová

UZENIČKY

Aktuálně z Uzeniček

Obec i na tento rok požádala o dotaci z programu obnovy venkova Jihočeského kraje, která byla v ponížené výši příslibena. V rámci dlouhodobého plánu obce přišla na řadu další část opravy obecního majetku ve formě té velmi důležité a to, celková obnova venkovních omítek a nutné části oken a dveří na budově občanské vybavenosti kulturního domu v Uzeničkách. Na uvedenou akci byl vybrán obecním zastupitelem nejvhodnější dodavatel prací, který již zahájil smluvně dohodnuté úkony.

Přáním obce a jejích obyvatel je, aby výsledek této akce byl co nejhodnotnější a celkový vzhled budovy krásil pohledově i účelově naši obec. Uvedená nemovitost vždy patřila a i nadále patří k symbolu obce. V poválečných letech, kdy panovalo budovatelské nadšení, byl tento kulturní dům technicky a užitně nadčasově přestavěn skoro do dnešní podoby místní mládeží. V 70. a 80. letech byla budova rozšířena o přísálí a prodejnu potravin.

Myslím, že investované finanční prostředky byly již nutné z důvodu zachování dalšího možného využívání této nemovitosti.

Odpadové hospodářství, obec si nechala vyrobit dva velkoobjemové kontejnery na TKO, které již byly předány do užívání v Uzeničkách a i v Černívsku. Kontejnery mají větší užitný obsah, popelnicové vhozy jsou uzpůsobeny k zamezení ukládání odpadu větších rozměrů. Nádobky jsou vyrobeny velmi kvalitně a myslím, že i vizuální pohled je naplněn uspokojením. Záleží jenom na občanech, jak si dokáží vážít společného

majetku, který v obci užíváme, a jak dlouho se budeme těšit pohledem na čistou obec s novými kontejnery.

S nástupem letního počasí především prázdnin, čas dovolených, přeji všem čtenářům a občanům hezké užití léta.

VELKÁ TURNÁ

Pokládání věnců ve Velké Turné

V pondělí 7. května, v předvečer ukončení 2. světové války uctívají členové SDH Velká Turná

památku padlých hrdinů v I. a II. světové válce, položením věnce

Pomník obětem I. a II. svět. války ve Velké Turné

k pomníku u školy v obci. Společně se této pietní události účastní i členové SDH Osek. Letošního pokládání se zúčastnilo celkem 30 členů obou sborů v uniformách. Průvod hasičů vycházel od budovy obecního úřadu a přes náves obce došel před pomník padlých hrdinů u školy v obci. Po slavnostním položení věnce a vzdání památky při státní hymně, nastala minuta ticha za padlé bojovníky za svobodu. Poté přednesl slavnostní řeč starosta obce Velká Turná Ing. Jiří Mlíčko. Mimo jiné připoměl, aby jsme nezapomínali na útrapy a utrpení, které války přnášely a vážili si tak života v míru.

Okrskové cvičení SDH Velká Turná

Každoroční pravidelné okrskové cvičení sborů SDH, se tentokrát konalo v obci Velká Turná v sobotu 12. května od 13:00hod.

Pro tento účel je vyčleněno požární cvičiště „Pazderna“ za obcí. Pořadatelskou organizací byl náš SDH. Vše bylo připravováno dlouho dopředu. Jak samotná cvičicí plocha, tak i slavnostní občerstvení hostů. Plán cvičení byl tentokrát bohatší. Host cvičení SDH Osek a pořadatelská organizace SDH Velká Turná, nejprve předvedly dva požární útoky na čas. Současně s útokem byl přezkoušen hydrantový systém obce Velká Turná, formou doplňování vody do požárních nádrží na vzdálenost 100m. Po skončení požárního útoku byla informačně navčena dálková doprava vody z přírodního zdroje (Rojický potok) přes dvě hasičské stříkačky PS-12. Obě požární družstva předvedla, že plně ovládají přistavenou požární techniku. Dále následovalo občerstvení u požární klubovně v bývalé škole obce.

Příprava požárního cvičiště „Pazderna“

Dětské rybářské závody – Velká Turná

Malý rybář

SDH Velká Turná, uspořádal v sobotu 2.6.2012 „Dětské rybářské závody“ na Nováčkův rybníčku v obci. Akce byla uspořádána k příležitosti dne dětí. Každé dítě, které se zúčastnilo rybaření, dostalo občerstvení na posilněnou a tašku plnou dobrot. Mladí rybáři nahodili v 10:00 hodin. Nejčastějším úlovkem byl kapr šupinatý, který zabral pouze na žízalu. Všechny děti se pobavily na čerstvém vzduchu.

Sjíždění Rojického potoka – neckyáda

Hlavní jarní atrakcí se stala neckyáda na Rojickém potoce. Letošní sjíždění bylo naplánováno na 16. června 2012. Pracovníci obce vždy provedou úpravu zeleně okolo hlavní plavební trasy a v dopoleních hodinách před samotnou neckyádou je vyčištěno dlážděné koryto Rojického potoka členy SDH. Poté je potok vypláchnut protékajícím proudem vody a neckyáda může začít.

Sjíždění vždy zahajuje velitel SDH p. Červenka na neckách. Následovala posádka v člunu a na nafouklé pneumatice. Celkem se letos zúčastnilo 7 plavidel. Hlavním cílem akce je vyčistit dlážděné koryto Rojického potoka v úseku obce a předejít tak hrozícím záplavám při letních přívalových deštích. V takto vyčištěném potoce je vždy uspořádána neckyáda neboli sjíždění Rojického potoka na čemkoli. Takto je spojená důležitá akce s příjemným zakončením.

Sjíždění Rojického potoka na neckách

Odpočinkové místo s vyhlídkou

V červnu letošního roku osadila Obec Velká Turná v rámci turistických zastávek dřevěné sezení se stříškou a lavicí na Milavském vršku. Toto místo je určeno jako turistická zastávka pro cyklisty a pěší jako vyhlídka na Boubín a Velkou Turnou. Sezení je hrazeno ze 70% od Svazku měst a obcí okresu Strakonice, v němž je obec členem.

Sezení se stříškou

Dar pro SDH Velká Turná

SDH Velká Turná převzal v sobotu 23. června 2012 dar od krajského sdružení hasičů Jihočeského kraje v podobě materiálního vybavení a to benzinovou elektrocentrálu TUSON. Tato elektrocentrála bude využívána SDH Velká Turná pro činnost sboru a zásahy JSDHo. Tento dar je jistě oceněním a poděkováním za dlouholetou činnost jak v oblasti kulturní tak hlavně v oblasti nasazení při likvidaci požárů a živelních katastrof při větrných smrštích a povodních.

*Velká Turná dne 9.7.2012
Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek
fotodokumentace Pavel Šípek*

ZÁBOŘÍ

Zábořská pout'

U příležitosti zábořské pouti se v sobotu 30. června konalo už tradiční posezení pod lípou na dvoře obecního úřadu. Dvě předchozí poutě se nám z hlediska počasí nevydařily, to nám počasí nepřálo, opravdu se vyřádilo. Tentokrát se ale umoudřilo, sice bylo až moc velké horko, to ale ve stínu naší krásné lípy vůbec nevadilo. Vždyť bylo co pít, o to se postarala paní Cibulková, coby nájemce kavárny.

A jaký program tentokrát obecní zastupitelstvo připravilo? Byla to doslova taneční show. Nejprve vystoupili žáci naší mateřské školy, se kterými paní učitelka Řandová nacvičila krásné tanečky. Holčičkám to ve žlutém moc slušelo a klukům se zobáky a křídly rovněž. Malým nedopatřením začali sice o něco dřív, než pan starosta program zahájil,

ale vzali to jako zkoušku a po jeho úvodním slově předvedli své tanečky znovu a s ještě větším nasazením. V tancích se pokračovalo, své taneční kreace předvedla děvčata z naší ZŠ pod vedením paní učitelky Vokrojové. Vystoupení se jim moc povedlo. Následovaly opět tance a to už byly na řadě děti z tanečního studia RM DANCE ze Strakonice. V tomto studiu tančí děti od 3-18 let, vyučují se zde styly disko, street dance, hip hop, ale všem stylům předchází taneční průprava, která trvá několik let. V Záboří předvedly choreografii Dancing Dalmatins (tancující dalmatinové), se kterou vyhrály první a třetí místo v tanečních soutěžích. Sklidily zasloužený potlesk, měly krásné kostýmy, ale v tom vedru a při tak náročném tancování jim asi příjemné nebylo. Co následovalo dál? Samozřejmě opět tanec a to tanečnicků z amatérského tanečního klubu Čížová. Toto seskupení vzniklo teprve loni, kdy se blýskli doma na zahrádkářském plese. Měli obrovský úspěch a to bylo pro ně hnací silou k nacvičování dalších čísel a k výrobě vlastních tanečních kostýmů. V Záboří vystoupili se skladbou Mamma Mia a po rychlém převlečení předvedli ještě pravý kankán.

A to už byl před námi hlavní bod programu. Opět v tanečním rytmu, tentokrát Dog Dancing (psí tancování). Pozvání obecního úřadu totiž přijala slečna Alena Smolíková se svými psy. Většina z nás si ji jistě pamatuje z televizní soutěže Talentmanie. Probojovala se až do finále díky neuvěřitelnému vystoupení poslušné a oddané border kolie Keysi, která je několikanásobná mistryně republiky i Evropy, skončila na druhém místě. Tentokrát si slečna Smolíková přivezla s sebou tři fenky, Britney, Chipsey a již zmíněnou Keysi. Všechny tři na své paničce doslova visely očima, poslouchaly na slovo, bylo úžasné vidět tuto nádhernou komunikaci člověka se psem. Každá fenka vystoupila v taneční sestavě se svou majitelkou, modrooká Britney, kříženka s husky, nám ještě ukázala, jak umí chytat plastové létající talíře, než dopadnou na zem. Po vystoupení se fenky rázem staly miláčky dětí. Nechaly se hladit, fotit. My dospělí jsme se zájmem vyslechli, jak dlouho takový

výcvik trvá, jak je náročný, jak je každý pejsek jiný. Slečna Smolíková ochotně odpovídala na naše dotazy, mezitím zjišťovala, zda nemá doma už štěňátka, která její další fenka čekala. Celkem má těch pejsků čtrnáct, z jejího povídání bylo poznat, jak je má ráda a jak jim rozumí.

Taneční vystoupení skončila a vystřídala je hudba. Na řadě byla Mladá dudácká muzika ze Strakonice. Tato kapela vznikla v roce 2006 z radosti z folkloru. Procestovala skoro celou republiku, loni oslavila již pět let své existence a natočila své první album. Znamé písničky si mnozí notovali s kapelou. Večer následovala taneční pouťová zábava s kapelou Pozor vizita z Vodňan.

Posezení pod lípou se tentokrát opravdu vydařilo díky skvělému počasí a jistě i díky skvělému programu. Účast byla velká, kdo přišel, určitě nelitoval!

JV

Rozloučení se školou a mateřskou školou v Zábोří

V pátek, 29. června skončil k radosti všech školáků školní rok a začalo pro ně nejkrásnější období, prázdniny. Pro devátáky to byl poslední školní den na základní škole. Tak tomu bylo i u nás v Zábोří.

Rozloučení s nimi proběhlo na obecním úřadě, kde se sešli s představiteli obce a svými vyučujícími. Bylo jich jenom pět, čtyři chlapeci a jedna dívka. Ve společenských oblecích jim to moc slušelo. Vyslechli si pár slov od starosty obce, od ředitele ZŠ i od své třídní učitelky. Pan starosta připomněl pro ně tento den jako zvláštní pocit radosti ale i trochu nostalgie: „Ze své zkušenosti vám mohu zaručit, že na svá školní léta budete jednou moc rádi vzpomínat“, řekl. Do dalšího života jim potom popřál mnoho úspěchů v dalším studiu, štěstí v životě, co nejméně překážek a aby si každý z nich zvolil tu nejlepší cestu životem. Třídní učitelka našich devátáků je zná velmi dobře, vždyť s nimi strávila čtyři roky, a jak uvedla, byly velmi zajímavé. „Nuda s vámi vážně nebyla. Spousta vašich průsvihů, originálních nápadů, kopaná s čímkoliv, nástěnka jako terč pro šípy, defenestrace předmětů, ohníčky na parapetu, systematické vysklívání skříní i dnešní rozloučení vejde do dějin této školy“, řekla. Dodala, že by byla ráda, kdyby jim bylo opět 11 let. Ale

čas se nedá zastavit, začíná další etapa života a určitými karamboly si člověk musí projít. Popřála jim, aby ty boule od života nebyly velké a dodala, že je má moc ráda a že jí budou chybět. Zároveň jim nabídla pomocnou ruku, kdykoliv ji budou potřebovat. Od pana ředitele školy si rovněž vyslechli pár laskavých slov, potom jim bylo předáno vysvědčení a dárky. Přípitkem a předáním dárku své třídní učitelce jejich rozloučení se základní školou v Zábोří skončilo.

Po rozloučení se žáky 9. třídy ZŠ přišlo další loučení. Tentokrát se loučili budoucí prvňáčci se svou mateřskou školou. Bylo to poprvé, kdy se tato malá slavnost uskutečnila rovněž na obecním úřadě. Pan starosta byl trochu na rozpacích, čím ty malé zaujmout a co jim vůbec říci. Ale zvládl to na jedničku s hvězdičkou, pomohlo pár hádanek, počítání do deseti i pozpátku, otázka, zda mají už tašku do školy. Rázem se zapojili všichni! Popřál jim, aby se jim ve škole dařilo, aby měli štěstí na dobré kamarády, bez kterých to v životě nejde. Připomněl, aby nezapomněli na svou školku, protože všechno důležité pro vstup do školy se naučili právě tam. Potom následoval k úžasu budoucích prvňáčků rovněž přípitek dětským šampaňským. „Je to moc dobré, jako malinová limonáda“, konstatoval jeden klouček. Děti spolu s paní učitelkou zazpívaly hezkou písničku, kterou si pro tento účel nacvičily. Moc se jim povedla. Předáním dárečku v podobě knížky skončilo i toto rozloučení a budoucí malí školáčky odcházeli spokojení a plni dojmů v doprovodu své paní učitelky, rodičů a prarodičů.

Potřebujete pro své dítě

dlouhodobé hlídání?

**Nabízím službu
zkušené chůvy**

Bližší informace: Renata Turková
tel.: 734 219 732

**Pasou se kravičky na stráni,
kolem se telátka prohání,
sluníčko se jen usmívá,
otec býk je ohlídá.**

**Kolem ptáčky zpívají,
utišit se nedají,
telátka se to po nich učí,
místo zpěvu, však jen bučí!**

Nakreslila a říkanku napsala
Jitka Komanová

www.kolaproafriku.cz

kolaproAfriku

Výzva

**NEVYHAZUJTE STARÁ a NEFUNKČNÍ KOLA,
ani náhradní díly!!!**

V Blatné jejich sbírka proběhne na podzim 2012 (říjen/listopad)!

Více se včas dozvíte v Blatenských listech, v příštím čísle SOBáčku,
a na webu projektu www.kolaproafriku.cz

Kulturní a společenské akce v Obci Chanovice

- **28. července – sobota, „Memoriál L. Duchoně“**, od 13.00 hodin, v Defurových Lažanech, hasičská soutěž, následně veselice s hudbou (SDH Defurovy Lažany)
- **červenec či srpen, „Přejezd rybníka Ohrady“**, tradiční přejezd rybníka na kole po dřevěné lávce, termín bude upřesněn (SDH Chanovice)
- **17. srpna – pátek, „Arch. Jan Soukup a výtvarné dílo“**, od 18.00 hodin, zahájení výstavy významného plzeňského tvůrce, výstava bude do 30. 9. 2012, vernisáž bude spojena s koncertem „Štěpán Rak a kytara“, kytarový recitál významného českého hudebníka (Panoráma, Obec Chanovice)
- **16. září – neděle, „Chanovická pouť“**, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další (Obec Chanovice, místní instituce a spolky)
- **6. října – sobota, „Den medu a včelařství“**, od 10.00 do 18.00 hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

Informace Obecní úřad Chanovice, tel. 376 514 353,
E-mail: obec.chanovice@email.cz
Internet: www.chanovice.cz, www.skolachanovice.cz nebo
www.muzeum.klatovynet.cz
IC Chanovice, tel. 376 514 164,
e-mail: ic.chanovice@email.cz

Stálé výstavy v zámeckém areálu: „Expozice lidových řemesel Pošumaví“, „Historická místnost zámku Chanovice“, „Galerie Nositelů tradice lidových řemesel“

Otevírací doba v zámeckém areálu Chanovice a na rozhledně na vrchu Chlumu nad Chanovicemi:

- červen až srpen každý den 10.00 – 16.00 hodin
- září sobota a neděle, svátek 10.00 – 16.00 hodin

(rozhledna bude otevřena ještě v říjnu)

Skupinové prohlídky, minimálně pět osob, mimo uvedenou otevírací dobu lze domluvit s předstihem minimálně jednoho dne.

Nad zámeckým areálem je vytvářen skanzen „Expozice lidové architektury jihozápadních Čech“

Informace a kontakty:

muzeum.klatovy@tiscali.cz

tel. 376 323 525 nebo 737 061 235

FIRMA PAVEL VOHRYZKA

Provozovna: Jiráskova 1438, 388 01 Blatná

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

- Jsme vlastníky platného souhlasu Krajského úřadu k provozování zařízení ke sběru, výkupu a předúpravě odpadů – autovraků
- Likvidujeme automobily osobní (zdarma), nad 3,5 t od Vás vykupujeme

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA

Vnitrostátní i mezinárodní

- 3x bus na 45 osob
- 1x bus na 53 osob
- 1x minibus na 14 osob

OPRAVY NÁKLADNÍCH AUTOMOBILŮ A TRAKTORŮ

- Příprava na STK

PRÁCE KROPÍCÍM VOZEM

- Mytí komunikací
- Dovoz vody do bazénů

Tel.: 383 420 013

Mobil: 602 447 827, 602 123 656

e-mail: vohryzka.ad@tiscali.cz

www.autobusovadoprava-blatna.cz

Liqui B zámecký ovocný lihovar Blatná s.r.o.

Plzeňská 315, 388 01 BLATNÁ

OZNAMUJE

všem ovocnářům, zahrádkářům a pěstitelům ovoce, že i letos bude provádět pálení ovoce pro pěstitele.

Na pálení budeme brát švestky, hrušky, jablka.

U nás se nemusíte o nic starat, přivezte nám ovoce a o vše ostatní se postaráme my.

Bližší informace na internetových stránkách:

www.liquib.cz

nebo na telefonu: 383 422 523, 731 487 005

BOHEMIA PLASTIC

plastové desky a profily pro dům, byt i zahradu

prodej: plastové desky, plotovky, latě, palubky, prkna, parapety, dlažba, podlahové WPC, . . . polykarbonáty, AL profily a plechy

služby: opravy poškozených plastů, zakázková výroba

Merhaut Zdeněk, Chlum 72, 388 01 Blatná

mobil: 777 221 532, bohemiaplastic@seznam.cz

www.bohemiaplastic.cz

Blatensko SOBě. 27. číslo, červenec 2012. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VI. Poslední číslo vyšlo v květnu 2012. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6950 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. Uzávěrka příštího čísla je 7.9.2012. Redakce neručí za věcný obsah příspěvků ani jazykovou správnost, příspěvky mohou být redakčně kráceny.